தமிழ் இசைப் பாட்டுக்கள்

தொகுத்தவர்:
அ. லெ. நடராஜன்

டி. கே. சி.
அவர்கள் எழுதிய
முன்னுரை குறிப்புகளுடன்

புதுமைப் பதிப்பகம்
காரைக்குடி

தமிழ் இசைக்குப் புத்துயிர் அளித்த

வள்ளல்

ராஜா சர்

அண்ணாமலை செட்டியார் அவர்களுக்கு

அன்புரிமை யாகிறது இந்நூல்.

—புதுமைப் பதிப்பகத்தார்.

முதற் பதிப்பு 1—11—43

விலை ரூபா 4—8—0

காரைக்குடி குமரன் அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

முகவுரை.

டி. கே. சிதம்பரநாத முதலியார்

(1)

இந்தத் தெய்வ கானத்திற்கு நாம் தகுதியுள்ளவர்களா என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது—நம்முடைய இசையைக் கேட்கும்போது. ராகங்கள் கிளை கிளையாய்க் கிளைத்து இதயத்துக்குள் புகுந்து எத்தகைய ஆனந்தங்களை உண்டாக்குகின்றன!

நம்முடைய தெய்வ கானம்

ஒலிகளின் எண்ணிறந்த அம்சங்கள், குழைந்து நெளிந்து வட்டமிட்டு அரிய உருவங்களாக உருப் பெற்றதை நம்முடைய முன்னோர்கள் கண்டார்கள். அப்படி உருப்பெற்ற ஒலி உருவங்களுக்குப் **பண்கள்** என்று பெயரிட்டார்கள். அபூர்வமான அழகும், இனிமையும் பண்களிடத்தில் இருந்த காரணத்தால், அவைகளை அப்படியே போற்றி வந்தார்கள். ஆயிரக்கணக்கான வருஷமாகவே ஒரு அற்புதமான முறையில் போற்றி வந்திருக்கிறார்கள்.

பண்களைப் போற்றி வந்தார்கள்

எப்படிப் போற்றி வந்தார்கள்?

தமிழ் நாட்டுக் கோயில்களில் வைத்தே போற்றி வந்திருக்கிறார்கள். வழிபாட்டுக் குரிய தேவாரம் முதலிய பாடல்களோடும், நடனத்துக்கான பாவம் நிறைந்த பாடல்களோடும், குழலோடும் (நாதஸ்வரம்) வைத்துப் பாதுகாத்து வந்திருக்கிறார்கள். எதுவும் இறைவனது அடியின் கீழ் வைத்துவிட்டால் பந்தோபஸ்தாக இருக்குமென்று தெரிகிறது!

(2)

தாமரை, நீலோத்பலம், ஆம்பல் முதலிய மலர்கள் பூத்திருப்பதைக் கண்டால், அவைகளின் உருவத்தை, அற்புதமான உருவத்தை, எப்படி உண்டாக்கியது இந்தத் தடாகம் என்று அதிசயிக்கிறோம்.

பண்களின் பெயர்

அப்படியே, நம்முடைய முன்னோர்களின் இதயத்தின் ஆழ்ந்த ஆனந்த தத்துவத்திலிருந்து பண்கள் ஒலியுருவமாய்ப் பூத்தன. அந்த இசைமலர்களின் இதழ்களையும், நெளிவுகளையும், குழைவுகளையும் வியந்து வியந்து அனுபவித்தார்கள், அவைகளுக்குப் பெயரிட வேண்டிய அவசியமும் நேர்ந்தது; (வரம்பிட்ட எந்த உருவத்துக்கும் பெயரிட வேண்டிய அவசியம் நேரத்தானே செய்யும்) பெயரிடவும் செய்தார்கள். புஷ்பங்களை வைத்தே பெயரிட்டார்கள். மருதம் (மருதமலர்), குறிஞ்சி (குறிஞ்சிமலர்), பாலை (பாலைமலர்), என்று நிலத்துக்குப் பெயர் கொடுத்தமாதிரி பண்களுக்கும் பெயர் கொடுத்தார்கள். *

இந்த விதமாகப் பெயர் கொடுத்ததிலிருந்தே நம்மவர்கள் பண்களை எவ்வளவாக அனுபவித்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரியவருகிறது. பெயர் கொடுத்ததே அற்புதம்; அதைவிட அற்புதம், தொடர்ச்சியாய்ப் பாடிப் பாடி பூர்வமான உருவத்தோடு நம் கைக்கு அந்தப் பண்கள் வந்திருப்பதுதான்.

---

* இசை மலர்கள் நம் கையிலிருக்கின்றன. நாம் அனுபவித்துக் கொண்டும் இருக்கிறோம். பெயர்கள்தான் மாறியும் சிதைந்தும் போயிருக்கின்றன.

(3)

தமிழ் நாட்டுக்கும் வட நாட்டுக்கும் நாலாயிர ஐயாயிர வருஷங்களாகவே தொடர்பு இருந்து வந்திருக்கிறது.

வட நாட்டோடுள்ள தொடர்பு

நம்மவர்கள் கங்கைக்கும் காசிக்கும் போயிருக்கிறார்கள்—அப்படியே, கங்கைப் பிரதேசத்திலுள்ளவர்களும், ராமேசுவரத்துக்கும், கன்யாகுமரிக்கும் யாத்திரை வந்திருக்கிறார்கள்.

அப்படி வந்தவர்களில்ச் சிலர் தமிழ் நாட்டிலுள்ள பல ஸ்தலங்களில் வருஷக் கணக்காகத் தங்கினார்கள்.

வட நாட்டார் கண்ட சங்கீத அம்சம்

தங்கி யிருந்த காலத்தில் கோயில்களில்ப் பாடிய பாடல்களுக்குச் செவி கொடுத்து வந்தார்கள். தேவாரங்களையோ, நடன பதங்களையோ பாடும்போது பாடல்களின் பொருளோ, இதய பாவமோ, அவர்களுக்குத் தெரியவில்லைதான். ஆனால், பண்களின் வேறுபாட்டை ஒருவாறு உணர்ந்துகொண்டார்கள். பண்களுக்கான ஸ்வரஸ்தானங்களையும் குறித்துக் கொண்டார்கள். இப்படிக் குறித்துக்கொண்ட ஸ்வரங்களின் ஏற்ற இறக்கங்களை, தங்கள் நாட்டுக்குக் கொண்டு போனார்கள். அங்கே அவைகளை (ஸ்வர வரிசைகளைத் தான்) பாடவும் செய்தார்கள் — சங்கீதத்தில் வேறுபாடு வேண்டுமென்ற ஒரு காரணத்துக்காகத்தான்.

மேலை நாட்டாருக்கு, உள்ள பண் ஒரே பண்தான். அப்பாவிகள் என்ன செய்வார்கள்? அப்படியும் இப்

பண்களுக்குப் புதுப் புதுப்பெயர்கள்

படியுமாக ஸ்வரங்களை ஜோடித்து பாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வட நாட்டாரும், அதே முறையில் பண் வேறுபாடு என்று சொல்லுவதற்கில்லாமல் தமிழ் நாட்டிலிருந்து போன ஸ்வர வரிசைகளையே வைத்துக்

கொண்டு பாடி வந்தார்கள். ஆனால், தமிழ்நாட்டுப் பெயர்களை அப்படியே ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளுவது கஷ்டமாய் இருந்ததால் (உண்மையில்க் கஷ்டந்தானே,) ஏதேதோ பெயர்களை வைத்துக்கொண்டார்கள். தெற்கே யிருந்து வடக்கே திரும்பும்போது அனேக தேசங்களின் பெயர் தெரிய வந்தது; அந்தத் தேசங்களின் பெயர்களைச் சில ஸ்வரவரிசைகளுக்குக் கொடுத்து வந்தார்கள். மேலே கண்ட ஸ்வரவரிசைகளுக்கு இலக்கணமும் அமைத்துக்கொண்டார்கள். இலக்கணம் அமையவும், அங்குள்ள சங்கீதத்தில் ஸ்தானம் பெற்றுவிட்டன, அந்த ஸ்வரவரிசைகள்.

தேசிக சங்கீதத்தார்

பல நூற்றாண்டுகளாகத் தமிழ்நாட்டுப் பண்கள் வடநாட்டில் இடம்பெற்று, வேறான பெயர்கள் பெற்று, இலக்கணமும் பெற்று, வழங்க நேர்ந்தது. இப்படி வடக்கே வளர்ந்த சங்கீதத்துக்கு தேசிக சங்கீதம் என்றும் பிற்காலத்தில் ஹிந்துஸ்தானி சங்கீதம் என்றும் பெயர் வந்தது.

அதிசயித்தார்கள்

நாளடைவில் மேலே சொன்ன தேசிக சங்கீதத்தைப் பாடிக்கொண்டே தமிழ் நாட்டுக்கு வடக்கிலிருந்து சிலர் வந்தார்கள். தமிழ் நாட்டுக் கோயில்களுக்குள் அவர்கள் புகுந்தார்கள். அங்குள்ள தொன்மையான சங்கீதத்தைக் கேட்டார்கள். ராக வேறுபாடுகளையும் கண்டார்கள். ஸ்வர வரிசைகளையும் கண்டு அதிசயித்தார்கள். "பார்த்தீர்களா நம்முடைய சங்கீதமே இங்கே இருக்கிறது? ராகங்களும் நம்முடைய ராகங்களே. பெயர்கள்தான் வேறு" என்பதாக!

பாடல்களைக் கேட்கும்போது வடநாட்டுப் பெயர்களையே இட்டுப் பேசி வந்தார்கள் அவர்கள். வடநாட்டிலிருந்து வந்த அவர்களுக்குத் தமிழ் நாட்டிலுள்ள

கோயில்களில்ச் சில கைங்கர்யங்கள் செய்ய ஸ்தானம் கிடைத்ததும், தமிழ் நாட்டுப் புராதானமான சங்கீதத் தோடு நெருங்கிப் பழகச் சந்தர்ப்பங் கிடைத்தது, அவசியமே நேர்ந்தது.

இந்தக் காரணமாகவே அவர்கள் ஒரு பண்ணுக்கு, பூர்வமான தமிழ்ப் பெயரையும் வடநாட்டிலிருந்து வந்த புதுப் பெயரையுமே வழங்கி வந்தார்கள்.

தேசிகம் ஒதுங்கியே விட்டது

நாளடைவில் வடமொழி சம்பந்தம் கோயி லுக்குள் அதிகமாகவும் தமிழ்ப் பெயர்கள் ஒதுங்கி விட்டன. பண்களுக்கு வடநாட்டுப் பெயர்களாகவே அனேகமாய் அமைந்திருப்பதற் குக் காரணம் இதுதான். இத்தனைக் குட்டிக் கரணங்களுக்குள்ளும் ஒரு காரியம் தெளிவு. வட நாட்டு ஸ்வரவரிசைச் சங்கீதம் கோயிலுக்குள் புக வில்லை; தமிழர் காதுக்குள்ளும் புகவில்லை. தேசிகம் துண்டாய்த்தான் நின்று விட்டது. தமிழ்ப் பண்கள் தான் தமிழருக்கும் தமிழ் நாட்டுக்கும் தமிழ் நாட்டுத் தெய்வங்களுக்கும் உவந்ததாய் இருந்து வந்திருக்கிறது. இன்றைக்குமே உவந்ததாய் இருக்கிறது.

(4)

தமிழ்நாட்டில், தற்போது, அயலான மூன்று சங்கீதங்களைத்தான் கேட்கிறோம். ஒன்று மேலைநாட்டுச் சங்கீதமான பாண்ட் நோட்டுகள், "காட் ஸேவ் தி கிங்"*, பள்ளிக்கூடங்களில் சில பாடல்கள், இவைகள்தான் மேலைநாட்டுச் சங்கீதம்.

மேலைநாட்டுச் சங்கீதம்

இந்த மேலை நாட்டுச் சங்கீதம் அவ்வளவாக நமக்குள் பரவவில்லை.

---

* God Save the King

இரண்டாவதாகச் சொல்ல வேண்டிய சங்கீதம் ஹிந்துஸ்தானி. இது கொஞ்சம் ஜாஸ்தியாகத்தான் பரவி யிருக்கிறது. நாடக மேடைகளிலும், சினிமா கொட்டகைகளிலும், ஹிந்துஸ்தானி சங்கீதத்துக்குச் செல்வாக்கு உண்டென்ருல் மிகையல்ல. என்ருலும் நாடக மேடைகளையும், ஸினிமாக் கொட்டகைகளையும் விட்டுத் தற்போது கொஞ்சம் விலகி வருகிறது அது. ஆனல், பாட்டுக் கச்சேரிக்குள் புகுந்து கொஞ்சம் ஆர்பாட்டம் பண்ண ஆரம்பிக்கிறது. ஹிந்துஸ்தானி சங்கீதத்தில் ஏற்பட்ட சாமானிய ஜனங்களது மோகம், பக்காப் பாகவதர்களையும் சில வேளை பிடித்துக்கொள்ளுகிறது. கர்நாடக சங்கீதத்தைவிட ஹிந்தஸ்தானி சங்கீதம் மேல் என்று சொல்லக் கூட ஆரம்பித்துவிட்டார்கள் வித்வான்கள். அதை நம்மவர் பயிலவேண்டும் என்றுகூடத் தீர்மானம் போட்டிருக்கிருர்கள் சங்கீத சபையில் — பக்கா சங்கீத சபையில். அனுபவமுள்ள சிலர், ஹிந்துஸ்தானி சங்கீதத்தை நாம் பாடக்கூடாது என்றும், வட நாட்டு மக்கள் நம்முடைய ஹிந்துஸ்தானி சங்கீதத்தை ஒப்புக் கொள்ளுவதே கிடையாது என்றும், நாம் பாடினல் அவர்களுடைய ஏளனத்துக்குத்தான் உள்ளாகிரேம் என்றும் எவ்வளவோ சொல்லிப் பார்த்தார்கள். ஆனல், அது பலிக்கவில்லே.

ஹிந்துஸ்தானி சங்கீதம்

இந்த விவாதத்தில் ஒரு உண்மை தெரியக்கிடக்கிறது.

ஹிந்துஸ்தானி சங்கீதம், சமீபத்தில் உண்டான காரணத்தாலும் ஸ்வர வரிசைகளையே அடிப்படையாகக் கொண்டு இயங்குகிற காரணத்தாலும், பழுத்துப் பண்பட்ட சங்கீதம் என்று சொல்லமுடியாது; ஆனலும், அதைப் பாடுகிற வடநாட்டு வித்வான்களுக்கு, சொந்த பாஷையில் சங்கீதம் அமைந்

வடநாட்டார் உணர்ச்சியோடு பாடுகிருர்கள்

திருக்குங் காரணமாக பாஷை உணர்ச்சியோடும் பாவத்தோடும் பாடமுடிகிறது.

சென்ற முப்பது நாற்பது வருஷங்களாக தமிழ் நாட்டுக் "கச்சேரிகளில்" பாடும் பாடல்களோ (முக்காலே மும்மாகாணி வாசி) பாடுகிறவர்களுக்குத் தெரியாத பாஷையில் இருந்து வந்திருப்பதால் பாடகர்களுடைய சங்கீதத்தில், மேலே சொன்ன பாவ அம்சம் இல்லாமல் போய் விட்டது. பாவ அம்சமில்லாத காரணத்தினால், நம்முடைய சங்கீதத்தையே வடநாட்டார் கேவலம் என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய பாடகர்களும், அதே அபிப்பிராயத்துக்கு வந்துவிட்டார்கள். வாஸ்தவத்தில், நம்முடைய தமிழ்நாட்டுச் சங்கீதத்தைப்போல உயர்ந்த பண்பாடு கொண்ட சங்கீதம், உலகத்திலே இல்லை என்று சொல்லவேண்டும். உலக சங்கீதங்கள் பலவற்றையும் ஆராய்ந்து பார்த்த மேலைநாட்டு நிபுணர்களே நம்முடைய தமிழ்நாட்டு சங்கீதத்தை, எந்த சங்கீதத்தோடும் ஒப்பிட முடியாதபடி உயர்ந்த சங்கீதம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஹிந்துஸ்தானி சங்கீதத்தை நாம் உயர்த்திச் சொல்ல வேண்டிய அவசியமே இல்லை.

நம்மிடை பாவ உணர்ச்சி மறைந்தது

மூன்றுவதாகச் சொல்ல வேண்டிய சங்கீதம் வடமொழி வேத பாராயணத்தைச் சேர்ந்தது. கோயில்களிலும் ஸ்வாமி ஊர்வலங்களிலும் இதை அடிக்கடி கேட்கிறோம். ஆனாலும் அந்தப் பாராயணத்தை சங்கீதமாக கருதுவதில்லை; கச்சேரிகளில் யாரும் பாடுவதில்லை.

வேத பாராயணம்

மேலே சொன்னபடி மேலைநாட்டு சங்கீதம் ஒன்று, ஹிந்துஸ்தானி சங்கீதம் இரண்டு, இவை போக வேத பாராயணம் மூன்று, இந்த மூன்றும் போக மிஞ்சியிருப்பது ஒரே சங்கீதம். அதாவது தமிழ்நாட்டுச் சங்கீதம், மிகப் பூர்வமாகப் பழுத்து வந்த சங்கீதம் அது.

மேலே சொன்ன இந்தப் பூர்வமான சங்கீதம் ஆபத்துக்களுக்கெல்லாம் தப்பி ஒரு கலைஞரிடம் அடைக்கலம் புகுந்தது. அவர்தான் காலஞ்சென்ற வீணை தனம்மாள். அருமையான தெய்வீகமான சங்கீதம் நம்மிடையே இருந்ததுஎன்பது தனம்மாள் மூலமாகத் தெரியவந்தது. எத்தனையோ ஜாலர்களும் ஹிந்துஸ்தானி டப்பாக்களும் அதாவது வெறும் வறண்ட சங்கீதங்கள் வெளியில் ஆரவாரித்துக்கொண்டிருந்த போது (முப்பது, நாற்பது வருஷமாக) இந்த அம்மாள் பூர்வமான சங்கீதத்தை உணர்ச்சி கலந்தவாறுகவே பாடிவந்தார். தனம்மாள் சங்கீதம், தனம்மாள் வீட்டுக்குள்ளேயே நிலவுகிறது என்று ஏற்பட்டுவிட்டது. உண்மைதான். அந்த வீட்டிலுள்ளவர்களே அந்த சங்கீதத்தைப் பாடமுடியும் என்று நிபுணர்களே சொல்லுகிறுர்கள்.

தனம்மாள்

(5)

தமிழ் நாடு என்றுல் ஊர் ஊராய்க் கோயிலுண்டு பூர்வத்திலிருந்தே. ஓதுவார்களும் உண்டு. நாட்டியமும் அதைச் சேர்ந்த பாவ சங்கீதமும் உண்டு. தமிழ்ப் பாடல்களும் ஆயிரக்கணக்காக வழங்கி வந்தன. தமிழ் மக்களது இதயத்தை அருமையான முறையில் அவைகள் பண்படுத்தி வந்தன. காலஞ்சென்ற மகா மகோபாத்தியாயர் டாக்டர் உ. வே. சாமிநாத ஐயரவர்கள், தன் சுய சரிதையில் இவ்வாறு எழுதுகிறுர்கள்:

ஊர் ஊராய் இன்னிசை

"சங்கீதத்திலும் சாகித்தியத்திலும் வல்ல வித்துவான்கள் பலர் தமிழில் கீர்த்தனங்கள் இயற்றியிருக்கிறுர்கள். பாடுவோரும் பாராட்டுவோரும் இல்லாமையால் வரவர அக்கீர்த்தனங்கள் மறைந்து போயின. ஆயிரக்கணக்கான தமிழ்க் கீர்த்தனங்கள் இந்நாட்டில் முன்பு வழங்கி வந்தன. கர்நாடக ராகங்களின் கதிக்கு மிகவும் பொருத்தமாக அவை அமைந்திருந்தன. அன்று நான் கேட்டவை

இன்று இருந்த இடம் தெரியாமல் மறைந்து போய்விட்டன. தமிழில் 'கீர்த்தனங்களே இல்லை' என்று கூறவும் சிலர் அஞ்சுவதில்லை. எல்லாம் சற்றேறக்குறைய அறுபது வருஷத்தில் நிகழ்ந்த மாறுபாடு''

சங்கீதத்தைக் கேட்ட அக்காலத்து மக்கள் தங்கள் இதயத்தைக் கொடுத்தே வார்த்தை வார்த்தையாகவும் இசையின் அம்சம் அம்சமாகவும் அனுபவித்தார்கள். பாவத்தை சாகித்தியத்தில் கண்டார்கள், அது காரணமாகவே சங்கீதத்திலுங் கண்டார்கள். சங்கீதக் கச்சேரிக்குப் போவது சங்கீதத்தைக் கேட்பது வெறும் ஆடம்பரமா யிருக்கவில்லை. வாழ்க்கையோடும் உணர்ச்சியோடும் ஒட்டியிருந்தது சங்கீதம். நாடெங்கும் அது பரவியே இருந்தது. தமிழ்நாடு இசை மயமான நாடு என்று ரவீந்திரநாத் தாகூர் சொன்னது உண்மையாகவே இருந்தது.

இந்த விதமாக நாடெங்கும் நிறைந்த தாய், உணர்ச்சி பூர்வமாய் இருந்த சங்கீதம், தமிழ்நாட்டில் சமீப காலத்தில், (எல்லாம் நாற்பது வருஷங்களாகத்தான்) மறைந்து போய் விட்டன. சாமான்ய ஸ்வரவரிசையை மட்டும் வைத்து ஜோடித்த சங்கீதமானது பூர்வ சங்கீதத்தை இடித்துத் தள்ளிக்கொண்டு வந்தது. கடைசியில் அந்தப் பூர்வ சங்கீதமே இல்லையென்று சிலருக்குச் சொல்லத் தோன்றிவிட்டது.

பூர்வத்தைப் புதியது தள்ளியது

தமிழ்நாட்டுக் கோயிலிலோ, ஊர்வலத்திலோ, கலியாண வீட்டிலோ கேட்பது ஒரே விதமான சங்கீதம். தமிழ்நாட்டில் மாத்திரமே வழங்குவது அது. வேறு எந்த நாட்டிலும், வழங்கவில்லை. மராட்டியை யொட்டி உள்ள சங்கீதத்தை கன்னட தேசத்தில் கேட்கிறோம்; ஹிந்துஸ்தானி சங்கீதத்தை ஒட்டிய ஒரு சங்கீதத்தை

நம்முடைய சங்கீதம் தனி

ஆந்திர தேசத்தில் கேட்கிறோம். நம்முடைய சங்கீதம் அவைகளிலிருந்து ரொம்பவும் வேறுபட்டுத் தனித்து நிற்பது.

பாவத்துக் குரியது

தமிழ்நாட்டுச் சங்கீதந்தான் பாவத்துக் குரியது, உணர்ச்சியோடு இதயத்தில்ப் பாயக்கூடியது என்றெல்லாம், அயல் நாட்டார்——வங்காளத்திலிருந்தும், அயர்லாந்திலிருந்தும், போலந்திலிருந்தும் வந்தவர்கள் வியந்து பாராட்டியிருக்கிறார்கள்.

இப்போது கேட்கிற சங்கீதத்திலேயே இத்தனை பண்பும் சக்தியுமிருக்கின்றன. அப்படியானால், பூர்வத்தில் அதாவது ஐந்நூறு, ஆயிரம் வருஷங்களுக்கு முன்பு தமிழ்நாட்டுச் சங்கீதம் எவ்வளவு பாவங்கொண்டதாய் இருந்திருக்கவேண்டும்!

தெய்வ சங்கீதம்

மேலே சொன்ன, தனம்மாள் பாடிய, பாடல்களிலே ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்களாக உணர்ச்சியோடும், பக்தியோடும் கனிந்து வந்த எண்ணிறந்த இசை ரஸங்களை காண்கிறோம். இது ஏதோ சரித்திரத்தோடு போன கதையல்ல. தனம்மாளது அருமைப் புதல்வி ஸ்ரீமதி ஜயம்மாள் பாடும்போதும், நாம் கேட்கிற சங்கீதம் மேலே சொன்ன ஆயிரக் கணக்கான வருஷங்களாக, பழுத்து வந்த சங்கீதமே. சங்கீதத்தின் பாவம் வந்து (தமிழ் வார்த்தைகளோடு கலந்துதான்) இதயத்தை உருக்கும்; ஏன் எலும்பையே உருக்கும். அதை தெய்வ சங்கீதம் என்று சொல்லாமல் வேறு எப்படி அழைக்கிறது.

இந்த சங்கீதத்திற்கான தமிழ்ப் பதங்கள் ஆயிரக் கணக்கானவை இருந்து வந்திருக்கின்றன; நாற்பது

வருஷங்களுக்கு முன்னமேயே இருந்தன. அவைகளில்ச் சிலவற்றை இந்தப் புஸ்தகத்தில் கொடுத்திருக்கிறோம். பாவத்தைக் காட்டுவதற்கான முகவுரை ஒவ்வொரு பாட்டுக்கும் முதலில்க் கொடுத் திருக்கிறது. இரண்டாம் பாகமாகப் பாடல்களை ஸ்வரப் படுத்தியும் கொடுத்திருக்கிறது. நேரில்க் கேட்டு பாவங் களை அனுபவிப்பதே முக்கியம். அனுபவிக்க அனுப விக்க பாவம் இதயத்தில் ஏறி நிற்கும். உணர்ச்சி யொன்றை மாத்திரம் விடாது பற்றிக்கொள்வோமானல் பாவ சங்கீதமாகவே பாடவும் வரும். பதங்களில்த்தான் ராகங்களின் மூர்ச்சைகளைத் தெளிவாய்த் தெரியக் காண்கலாம். இந்த முறையில் உபயோகிப்பதற்காகவே புஸ்த கம் ஏற்பட்டது. அப்படியே நம்மவர்கள் சங்கீதத்தைப் பயிலுவார்களானல் உலகத்தில் எங்குமில்லாத பாவ மயமான சங்கீதத்தை தமிழ் நாடெங்கும் மறுபடியும் ஒலிக்கக் கேட்கலாம்.

பதிப்புரை

இந்தப் புத்தகத்திலுள்ள பதங்கள், கீர்த்தனைகள், மற்றப் பாடல்கள் எல்லாம் நம்முடைய உயர்ந்த சங்கீதத்தோடு இயைந்தவை. மிகுந்த சௌக்கங் கொடுத்துப் பாடவேண்டிய காரணத்தால், பாடுவது கஷ்டந்தான். இது காரணமாகவே, பாடகர்கள் அனேகமாக ஒதுக்கிவிட்டார்கள். சிலர்தான் அவைகளைப் போற்றிப் பாடிவந்திருக்கிறார்கள், பாடல்கள் ஏதோ புத்தகங்களில் காணப்படுகின்றன. ஆனால், பிழைகள் அபரிமிதமாக நிறைந்து, அனேக பாகங்களில் பொருளில்லாமல் உருவமும் இல்லாமல் போய்விட்டன. கூடியவரை பிழைகளைத் திருத்தியிருக்கிறோம்.

சங்கீத வித்வான் என்று தமிழ் நாட்டில் பாராட்டப்படும் வித்துவான் கிவளூர் மீனாக்ஷிசுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள், பூர்வமாய் அமைந்த இசைப் பண்புகள் நன்கு அமைய பாடல்களுக்கு ஸ்வரம் அமைத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அமைத்த ஸ்வரங்களின் உதவியைக்கொண்டு பாடல்களுக் கிசைந்த சங்கீதத்தை கேட்டுக் கேட்டுப் பழகினால். பாடல்களை பாடுதல் கூடும். பாடவல்லவர்கள் பாடவும், கேட்பவர்கள் கேட்கவும் வசதி ஏற்பட்டுவிட்டால், வெகு சீக்கிரத்தில் உண்மையான சங்கீத உணர்ச்சியும் ஞானமும் நமக்கு உண்டாய்விடும் என்பது திண்ணம்.

இந்தப் புத்தகத்தில் சேர்த்துள்ள சாகித்தியங்கள் யாவும் பழைய சாகித்தியங்களே. அவற்றை இயற்றிய சாகித்திய கர்த்தாக்களுக்கும் அவர்களுடைய சந்ததியார்களுக்கும் நாங்கள் மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

பாடல்களில் இருந்த பிழைகளைத் திருத்தியும், பாட்டுகளுக்கு முன் உள்ள குறிப்புகளும் புத்தகத்துக்கு முகவுரையும் எழுதித் தந்ததற்கு நாங்கள் திரு. டி. கே. சிதம்பரநாத முதலியார் அவர்களுக்கு மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அவர்களுடைய உதவியும் ஒத்தாசையும் இல்லாவிட்டால், இந்தப் புத்தகத்தை வெளியிட்டிருக்க முடியாது.

புதுமைப் பதிப்பகத்தார்.

பொருளடக்கம்

* இந்த அடையாளமிட்ட பாடல்களுக் கெல்லாம் சாஹித்திய கர்த்தாக்களின் பெயர் தெரியவில்லை.

பதம்



வருவார் வருவார் என்றென் : கல்யாணி

காதலனுகிய நடராஜ மூர்த்தியை எதிர்பார்த்த வண்ண மாய்ப் படுக்கையில் படுத்திருக்கிருள் நாயகி. 'வந்து விட்டாரா வந்து விட்டாரா' என்று சகிமாரைச் சதா கேட்டுக் கொண்டிருக்கிருள். அப்பாவிகள், சகிமார் என்ன செய்வார்கள். 'வருவார் வருவார்' என்று தேறுதல் வார்த்தை சொல்லுகிருர்கள். 'வந்தார்' என்று ஒரு பாவியும் சொல்லவில்லையே என்று வருந்துகிருள் நாயகி.

அந்தத் தோழிகள் வெறுமனேயேயா 'வருவார் வருவார்' என்கிருர்கள்! இல்லை. இப்படி இப்படி ஆடிக்கொண்டு வருவார் என்கிருர்கள். சாமியின் காரியம் நமக்குத் தெரியாதோ, தாமதம் செய்வாரோ என்றெல்லாம் ஒரே அடுக்காய் அடுக்குகிருர்கள்.

ராகம்: கல்யாணி தாளம்: ஆதி

பல்லவி

வருவார் வருவா ரென்றென் மனதைத் தேற்றுவ ரல்லால்
வந்தா ரென்பாரைக் காண்கிலேன்

அனுபல்லவி

தெருவிற்கும் வாசற்கும் திரிவார் சகிமாரெல்லாம்
தில்லாபுரீசர் முன்போய் நல்லார்என் காதல் சொல்லார் -வரு

சரணம்

கங்கை சடையிலாடச் செங்கையில்த் துடியாட
பங்கய மெனும் கைகொள் மங்கையர்கள் கொண்டாட
நங்கை சிவகாமி கொங்கைசேர் புயமாட
செங்கை வீசிஆடச் சதங்கை பாதத்திலாட -வரு

2.

நாமறியோமோ சாமி தாமதம் செய்வாரோ
நீ மயங்காதேயென்ன சேமேலேறி வருவார்
காமனுர் வந்தாலென்ன சோமனுர் வந்தாலென்ன
பூமலர் வாடுமுன்னே ஏமசபேச ரென்முன் -வரு

தில்லாபுரி - தில்லையில் எழுந்தருளிய. சேமேல் ஏறிவருவார் - ரிஷபத்தின் மேல் ஏறிவருவார். ஏம சபேசர் - பொன்னம்பலவாணர்

2. தையலே உனை நினைந்து: கல்யாணி

வேளூர் ஸ்தலத்திலுள்ள முருகனிடத்தில் காதல் கொண்ட நாயகி ஒரே பிடிவாதமாய் ஊடல் செய்கிருள். முருகனுடைய தூதாளாக வந்த தோழி முருகனுக்காகப் பரிந்து பேசுகிருள்.

ராகம்: கல்யாணி தாளம்: ரூபகம்

பல்லவி

தையலே உனை நினைந்து உருகி
தயங்குருனடி மானே

அனுபல்லவி

வையம்புகழ ஓங்கும் வேளூர்தனில் மேவும்
ஐயன்முத்துக் குமரன் உய்யா மையலி நின்று -தைய

சரணம்

நாடி உருகும்வேளை மோடிசெய்யலாமோடி
போடி கல்யாணிராகம் பாடி உல்லாசமாக
வேடிக்கை யாகவிளையாடிக் காங்கேயனுடன்
கூடிக் கலந்தணைய வாடி இது சமயம் -தைய

காங்கேயன் - கங்காதேவிக்கு மகனை முருகன்.

3. ஏங்காணும் வரவர : கல்யாணி

நாயகி முருகனைப் பார்த்துக் கோபித்து, 'மரியாதை கெட்டு யார் யார் வீட்டுக்கெல்லாமோ போய் வருகிறீரே; நாளாக நாளாக உம்முடைய நடத்தை ரொம்பவும் கெட்டுப் போய் விட்டது' என்கிறுள்.

ராகம்: கல்யாணி   தாளம்: மிஸ்ரசாப்பு

பல்லவி

ஏங்காணும் வரவரக் கணிசங்கள் இல்லாமல்
இப்படிச் செய்து கொண்டீரே

அனுபல்லவி

ஆங்காணும் தென்குன்றை
ஆறுமுக வேலரே
ஆசைகொண்டாலும் மன
ரோசம் வேண்டாமோ ஸாமி -ஏங்

சரணம்

அந்தமாது ரதிக்கும் மேலான சிறையா
ஆலையில்லா ஊருக்கு இலுப்பைப்பூச் சர்க்கரையா
எந்தனு டனேகூடி இருப்பதில்க் குறையா
இனிமேலும் இதுவெல்லாம் சரியான துறையா

எவரும் புகழ்ந்திடும்
கவிகுஞ் சரந்தமிழ்க் (கு)
இருநிதி யுதவும்
ஸரவணேத் பவரே -ஏங்

கணிசம் - மரியாதை. சிறை - பருவமான மிக அழகிய பெண்

4. எல்லாம் அறிவேன்: கல்யாணி

திருப்பரங்குன்றத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் முருகன்மீது சினந்து நாயகி பேசுகிருள்: 'உம்முடைய காரியம் எல்லாம் எனக்குத் தெரியும். இங்கு வந்து ஏதோ சாகஸம் பண்ணிவிட்டு அப்படியே கம்பிநீட்டப் பார்க்கிறீர். இந்த ஏமாற்றுத் தொழில் எல்லாம் இனிமேல் நடவாது.'

ராகம்: கல்யாணி தாளம்: மிஸ்ரம்

பல்லவி

எல்லா மறிவேன் போமையா - தேவரீர் சேதி
இனிமேலும் நடவா தையா

அனுபல்லவி

வல்லாளரே பரங்குன்றினில் வாசரே
மாமாயம் செய்தென்னை நீர்மருவும் நடத்தை -எல்லா

சரணம்

வெல்ல வட்டுப்போல் வார்த்தை சொல்லி யென்தனை எத்தி
மின்வெட்டிற் பணயம்பார்த்து மிரட்ட உம்மாலே சத்தி
அல்லகாணும் இந்தப் பிலுக்கிற் காரியம் வெற்றி
ஆகுமோ போம்உமக் கார்சொன்னுர் இந்தப் புத்தி

ஆதரத்தொடு நீர் படித்திடு
சூதுவித்தை எலாம் மறைத்தொரு
நீதமுற்றவர் போல மெய்ப்புடன்
ஓதுமித்திர பேதத்தின் தொழில் -எல்லா

வல்லாளரே - சக்தி வாய்ந்தவரே. சேதி - நடத்தை. வெல்லவட்டு - சர்க்கரை வட்டு. ஆதாரத்தோடு - ரொம்ப அக்கறையோடு. நீதம் உற்றவர்போல - ரொம்ப யோக்கியர் போல.

5. எத்தைக் கண்டு நீ: கல்யாணி

குழந்தைப் பருவத்திலுள்ள ஒரு பெண் சிவபெருமானைக் கண்டு காதல்கொண்டு விடுகிறாள். இதை அறிந்த செவிலித் தாய்க்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை. தன் அருமைப் பெண்ணைப் பார்த்து "ஏன் அம்மா, இந்தக் குழந்தைப் பருவத்திலேயே சிவபெருமான் மேல் ஆசை கொண்டுவிட்டாய். என்னத்தைக் கண்டு விட்டாய் அவரிடத்தில் இப்படி ஆசைகொள்ள?"

ராகம்: கல்யாணி , தாளம்: ரூபகம்

பல்லவி

எத்தைக்கண்டு நீ இச்சைகொண்டாய் மகளே
என்கண்ணே பெண்ணே நீ இப்போதே

அனுபல்லவி.

சுத்தப் பயித்தியக்காரன் கெங்காதரன்
தோகையே முன்னவன் பேயுடனாடிய
தொந்திக்கோ—பழங்
கந்தைக்கோ—ஏறும்
நந்திக்கோ—செய்யும்
விந்தைக்கோ—நீ -எத்தை

சரணம்

மாமனும் மாமியும் ஒன்றாய்ச் செய்கின்ற
வரிசைப் பெருமைக் கோ
சோமனைச் சிரசில் அணிந்து ஒருகண்
துலங்கும் நெற்றிக் கோ
காமனை வென்றவர் ஆலத்தைஉண்டு மார்க்—
கண்டனுக்காகவே சண்டனை உதைத்த
காலுக்கோ—சாம்பல்
மேலுக்கோ—காளை
வாலுக்கோ—கரித்
தோலுக்கோ—நீ -எத்தை

6. எத்தனை சொன்னாலும்: சாவேரி

குமரேசனாகிய முருகன், ஒரு பெண்மீது எவ்வளவோ ஆதரவுடன் இருக்கிறார். அப்படி இருந்தும், அந்தப் பெண் அவருடன் பிணங்கிக் கொண்டிருக்கிறாள். தாயானவள் எவ்வளவோ சொல்லிப் பார்க்கிறாள்; மகள் கேட்கிறதாக இல்லை; மகளுக்குரிய ராங்கித்தனத்தைக் கண்டிக்கிறாள் தாய்.

ராகம்: சாவேரி தாளம்: ஆதி

பல்லவி

எத்தனை சொன்னாலும் தெரியாமல் அவருடன்
என் பிணங்கிக் கொள்வாய் மகளே

அனுபல்லவி

அத்தனளித்த குமரேசர் வைதாலும் என்ன
ஆத்திரப் படுகிறாய் பெண் புத்தியாலே
அன்புள்ளபோது கோபம் இருக்கும் என்னதனாலே
ராத்திரி ராமாயணம் கேட்டுமப்பாலே
ராமருக்குச் சீதைமுறை என்னஎன் பதுபோலே -எத்

சரணம்

கொண்டவர் நயத்திலும் பயத்திலும் சொல்வார்
கோதையே பொத்துக்கொண்டு போனதென்னடி
சண்டை உனக்குப் பாலும் பழமோடி குடிகேடி
தாய்பே ரெடுப்பாய் வெகுநேர்த்தி யாகவேதான்
மீன்விழியாளே உனக்கா இந்தத் துடுக்கு
விரலத்தனையுண்டு ஏனிந்த முடுக்கு
நானொருத்தி யிதற்கெல்லாம் போடாவிட்டால்த் தடுக்கு
நானும்ஒரு பெண்ணென்று நீ குலுக்குவாய் அடக்கு -எத்

7. பதறி வருகுது: காம்போதி

நாயகி பழனி வேலவரிடத்தில் ஒரே மோகமாய் இருக்கிறாள். மனசெல்லாம் அவர் செய்யும் சல்லாபத்திலேயே லயித்து நிற்கிறது. இந்த வேளையில் ஒரு தோழி வந்து என்னவெல்லாமோ விளையாட்டுப் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறாள். வேறு என்ன காரியங்களைப்பற்றியோ உல்லாசத்தோடு குலுக்கி மினுக்கியெல்லாம் நாயகியிடம் பேசுகிறாள். இது ஒன்றும் நாயகிக்குப் பிடிக்கவில்லை. ஏதோ பராமுகமாக இருக்கிறாள். அது காரணமாகத் தோழியும், இவளோடு எப்படி இருக்கிறது என்று எண்ணி, தன் வீட்டிற்குத் திரும்பப் பார்க்கிறாள். அவளைத் தடுத்து "எப்படியெல்லாமோ மனம் பதறி வருகிறது. நீ இப்போதே போய் முருகனைக் கூட்டிவா" என்று நைந்து பேசுகிறாள் நாயகி.

ராகம்: காம்போதி தாளம்: ரூபகம்

பல்லவி

பதறி வருகுது உருகு(து) என்னுயிர் பதைக்குதே, வகை
சொல்லடி—சற்றே
நில்லடி—மனம்
கல்லோடி—அடி,
நளுக்குக் குலுக்கு மினுக்கென்ன போடி -பதறி

அனுபல்லவி

எதிரில்லாத பழனி வேலவரிடத்தினில், கருத்தை வைத்தபின்
ஏதோ மதன்கணை மார்பினிற் பாயுதே
எந்தன் துரை கந்தஸ்வாமியைக் கூட்டிவா -பதறி

சரணம்

வாடியெந்தன் வடி வேலவரைக் கூட்டிவா
கூடிக் குலாவி மருவி விளையாட
பாடுவார் காம்போதி மாயப் பொடி
போடுவார் என்மீது—அவரைப் போல்
ஈடுஜோடு உண்டோடி
பிடித்தார் எந்தன் கை
கொடுத்தார் மாணிக்கம்
நாடியவர் கேட்ட செஞ்சொற் பதம்பாடி
மோடி செய்யாமலே தேடி யழைத்துவா -பதறி

8. இவன் ஆரோ : காம்போதி

ஸ்ரீ ரங்கநாதர் தேரில்ப் பவனி வருகிறார். நாயகியும் தோழியும் தெருவாசலுக்குப் போகிறார்கள். சுவாமி அழகில் ஈடுபட்டவளாய்க் காதல்கொண்டு தோழியிடம் கேட்கிறாள் நாயகி. 'எங்கும் காணாத அழகோடு கூடிய இவன் யார் என்று தெரியவில்லை. மார்பிலே அபூர்வமான பதக்கத்தை அணிந்திருக்கிறான். அழகாய்த்தான் இருக்கிறது. ஆனால், பாதத்திலே ஒரு மங்கையும் (பூமாதேவி) பக்கத்திலே ஒரு மங்கையும் (லக்ஷ்மி தேவி) துளசிமாலை அணிந்த மார்பிலே ஒரு மங்கையும் (ஜயலக்ஷ்மி) எதற்காக அணிந்திருக்கிறானோ தெரியவில்லையே! அடடா, இவன் தான் எனக்கு நாயகனாக என் தவப்பயனாய் வாய்த்திருக்கிறான்.'

ராகம்: காம்போதி தாளம்: ஆதி

பல்லவி

இவனாரோ அறியேனே—சகியே
யாதொன்றும் தெரியேனே

அனுபல்லவி

திவிலொளி மணிக் கவுத்துவ மணிந்துகொண்டு
தேரி லேறியே சிங்காரப் பவனிவாரான் -இவன்

சரணம்

பாதத்தி லொருமங்கை
பக்கத்தி லொருமங்கை
சீதத்துளவம் பூண்ட
திருமார்பில் ஒருமங்கை
எதுக்கா யணிந்தானோ
இவன்தான் என்பெருமானோ
சாதித்து நான்செய்த
தவப்பயனாய் வந்தானோ -இவன்

11. திருவொற்றியூர்: அடாணா

திருவொற்றியூரில் எழுந்தருளியுள்ள தியாகராஜரை சிறு பிராயத்திலிருந்தே ஒரு பெண் தெரிசித்து வந்தாள். நிதம் நிதம் தெரிசித்தபோதிலும் அவருடைய பாதத்தை மாத்திரம் தெரிசித்தாளே ஒழிய உருவத்தைப் பார்த்தாள் என்றில்லை. ஒருநாள் முழு உருவத்தையுமே கண்டுவிட்டாள். அவ்வளவுதான். ஒரே காதல் வெறிக்கு உள்ளாய்விட்டாள். பார்த்த இடமெல்லாம் அந்த உருவமாகவே தோற்றுகிறது. இவ்வளவு அனுபவத்தையும் தோழியிடம் சொல்லித் தொந்தம் விடாதபடி செய்யவேண்டும். அதனால் அவளுக்கு எவ்வளவோ புண்ணியமுண்டு என்பதாகச் சொல்லுகிருள்.

ராகம்: அடாணா தாளம்: ரூபகம்

பல்லவி

திருவொற்றியூர்த் தியாகராஜன்
சித்விலாச நாதனடி

அனுபல்லவி

பருவத்திலே அவர்பாதமே
பணிந்ததல்லால் ஒன்றறியேன்
உருவத்திலே அவரைக்கண்டபின்
ஓகோ நானென்னசெய்வேன் -திரு

சரணம்

பார்த்தகண்கள் பார்த்ததுபோல்
பார்த்தயிட மெலாம்எனக்குத்
தோற்றுதடி அடியே
தோகையே ஒரு வழிசொல்ல டி
ஆத்திரத்தால் மனம்கலங்கி
ஆசையாகி மெய்மெலிந்தேன்
தோத்திரம்செய்து அவர்க்கெ னக்குமோர்
தொந்தம்விடாமல் செய்நீ சுகிர்தமுண்டு -திரு

சித்விலாசநாதன் - ஞானமயமாய் எங்கும் நிறைந்த நாதன். பருவத்திலே - சிறு பருவத்திலே. அவர்க்கெனக்கும் - அவருக்கும் எனக்கும். ஓர் தொந்தம் விடாமல் செய் நீ - ஒரு சம்பந்தம் உண்டாக்கி அதுவும் விட்டு விடாதபடி செய்வாயாக நீ. சுகிர்தமுண்டு - உனக்குப் புண்ணியமுண்டு.

12. எந்நேரமும்: தோடி

நடராஜப் பெருமான் இரு கால்களையும் உபயோகித்தே நடனமாடுகிறார். ஒரு காலை மிதித்தும் மறு காலை வீசியும் ஆடுகிறார். எங்கும் நிறைந்த வெட்ட வெளியில் அனாதி காலந் தொட்டு இறுதியில்லாத ஊழிக்காலம் வரையும் ஆடுகிறார். ஒரு காலை எடுத்து வீசி மறுபடியும் மிதிப்பதற்குள் எத்தனையோ யுகங்களாகின்றன. இடையிட்ட நமக்கு ஏதோ தூக்கிய பாதம் ஒரு நிலையிலேயே இருக்கிறதாகத் தோற்றம். இந்தத் தோற்றத்தை உபசரித்து ஹாஸ்யமாகக் காரணங் கற்பிக்கிறார் ஒரு பக்தர்.

ராகம்: தோடி தாளம்: ஆதி

பல்லவி

எந்நேரமும் ஒருகாலைத் தூக்கி நொண்டிக்
கொண்டிருக்கிற வகை யேதையா

அனுபல்லவி

பொன்னுடர் போற்றும் தில்லை
நன்னுடர் ஏத்தும் செம்பொன் - அம்பல வாணரே
இன்னும் நானும் ஊன்றாமல் -எந்

சரணம்

எக்கியநெருப்ப விக்கத் தக்கன்வீடு நடந்தோ
எமனை உதைத்தபோ(து) எதிர் சூலுக்கேறி நொந்தோ
சிக்கெனவே பிடித்துச் சந்திரனை நிலத்தில்
தேய்த்தபோதினில் உறைந்தோ
உக்ரசாமுண்டி யுடன்வாதுக்காடி யசைந்தோ
உண்டநஞ்(சு) உடம்பெங்கும் ஊறிக்கால்வழி வந்தோ
தக்கபுலி பாம்பிரு வருக்கும்கூத் தாடியாடிச்
சலித்துத்தானோ பொற்பாதம் வலித்துத்தானோ தேவரீர் -எந்

9. மனதறியாமல் : காம்போதி

ஒரு பெண் தில்லை நடராஜரைப் பார்த்தாள். முதலில் பார்க்க நன்றாய் இருக்கிறார் என்றாள். தினந்தோறும் பார்த்துக் கொண்டேயிருந்தாள். அழகாக இருக்கிறார் என்று சொல்லத் தலைப்பட்டாள். பிறகு தனக்குத் தெரியாமலே நாளடைவில் காதல் கொண்டுவிட்டாள். சதா அவருடைய நினைவிலேயே இருக்கிறாள். நடக்கமுடியவில்லை. நினைவு வந்த மாத்திரத்தில், பெருமூச்சு எறிகிறாள். இதை யெல்லாம் தெரிந்த மற்றப் பெண்கள் தன்னைப்பற்றி வம்பு பேசுவார்களே என்று எண்ணு கிறாள். இதற்கெல்லாம் ஈடாக நடராஜமூர்த்தி தன்னை மணந்து கொண்டால் நன்றாய் இருக்கும். ஆனாலும் எங்கே அவன் மணக்கப் போகிறான். இந்த ஆசையால் எல்லாம் என்ன பயன் கிடைக்கும் என்று நொந்து கொள்ளுகிறாள்.

ராகம்: காம்போதி　　　　தாளம்: ஆதி

பல்லவி

மனதறியாமல் மையல் கொண்டேன்—கொண்ட
　　மையலுக் கென்னபலன் கண்டேன்　　-மன

அனுபல்லவி

தினமும் க்ருபைபுரியும் நேசர்—தில்லைச்
　　சிவகாமி மகிழ்ந்திடும் திருநடராஜர்　　-மன

சரணம்

மனதுள்ள தாய்க்கு வெறுப் பாச்சே—இனி
　　வரவர நிஷ்டுரப் பேச்சே
நினைத்துக் கொண்டால்ப் பெருமூச்சே—பருவ
　　நேரிழையார்க்(கு) ஈதெல்லாம் ஏச்சே　　-மன

10. நடமாடித்திரிந்த: காம்போதி

காலில் ஏதோ சுளுக்கோ, புண்பாடோ, வாதப் பிடிப்போ இருந்துவிட்டால் அதைத் தளத்தில் வைக்கமுடியாது. நடராஜரது நடனத்தில், வலது பாதம் கீழே ஊன்றியது. இடது பாதம் வீசி ஆடுவது. அதுகாரணமாகப் பிம்பத்தில் இடது காலைத் தூக்கியவாறே காட்டி இருக்கிறது. அந்த நடனத்தில் ஈடுபட்ட பக்தர் அந்தத் தூக்கிய பாதத்திற்கு என்ன என்ன கற்பனைகள் எல்லாமோ ஏற்றி விளையாடுகிறார்; ஆனந்திக்கிறார்.

ராகம்: காம்போதி தாளம்: ஜம்பை

பல்லவி

நடமாடித் திரிந்த உமக்(கு) இடதுகால் உதவாமல்
முடமானதேதென்று சொல்லுவீர் ஐயா

அனுபல்லவி

நடமேவும் தில்லைநகர் மருவு பேரண்டத்தில்,
சடை விரித்தாடியவா தேவர்சிற் சபையறிய -நட

சரணம்

திருநீற்றைச் சுமந்ததென்ன நெருப்பான மேனிதனில்
சீதளத்தினால் மிகுந்த வாதகுணமோ
ஒருமையுடன் மார்க்கண்டர்க் குதவியாய் மறலிவிழ
உதைக்கச் சுளுக்கேறி யுண்டகுணமோ
பரவையவள் தெருவாசற் படியிடறிற்றோ—எந்தன்
பாபமோ என்சிவமே நீ மூவர்க்கும் முதல்வனன்றோ -நட

13. தாயே யசோதா : தோடி

கிருஷ்ணனை அருமையாய் வளர்க்கிறாள் ஆயர்குலத்தைச் சேர்ந்த யசோதை. பொதுவாகக் குழந்தைகளிடத்தில் எல்லா மகளிருக்கும் ஆசையுண்டு. அந்த ஆயர்பாடியிலுள்ள பெண்களுக்கு, குழந்தை கிருஷ்ணனிடத்தில் ஏற்பட்ட ஆசையை இப்படி அப்படியென்று சொல்லமுடியாது. ஒரே மோகந்தான்; வெறிதான். இந்த வெறியில் குழந்தையைப்பற்றி என்ன வெல்லாமோ செய்கிறான் என்று சொல்லுவார்கள். என்ன வெல்லாமோ வம்பு செய்கிறான் என்பார்கள். ஏதோ அவன் முழு ஆண்பிள்ளை போலவும் வம்பான காரியங்களைச் செய்வது போலவும் அருமையும் தமாஷும் கலந்தவண்ணமாக யசோதையினிடம் சொல்லுவார்கள். அப்படி ஒரு பெண் வந்து சொல்லுகிறதைக் கவியில்ப் பார்க்கிறோம்.

ராகம்: தோடி. தாளம்: ஆதி

பல்லவி

தாயே யசோதா உன்றன் ஆயர்குலத்(து) உதித்த
மாயன் கோபாலக்ருஷ்ணன் செய்யும்ஜாலத்தைக்கேளடி -தாயே

அனுபல்லவி

தையலே கேளடி உன்றன் பையனைப்போலவே இந்த
வையகத்தில் ஒருபிள்ளை அம்மம்மா நான் கண்டதில்லை -தாயே

சரணம்

காலினிற் சிலம்புகொஞ்ச,
    கைவளை குலுங்க—முத்து
மாலைகள் அசையத்—தெரு
    வாசலில் வந்தான்
பால்னென்றுதாவி அணைத்தேன்
    அணைத்த என்னை
மாலையிட்டவன் போல்
    வாயில் முத்தமிட்டான்டி
பாலன் அல்லடி உன்மகன்
    ஜாலமாகச் செய்வதெல்லாம்
நாலுபேர்கள் கேட்கச்சொல்ல
    நாணமாகுதேயடி -தாயே

14. யார் போய்ச் சொல்லுவார் : தோடி.

ஒரு பெண் திருத்தணிகையிலுள்ள முருகனிடத்தில் காதல் கொண்டுவிட்டாள். அது காரணமாக, செயல் எல்லாம் மாறுபட்டு ஆகாரமும் ஏற்காமல்ப் போய்விடுகிறது. அன்னை இதைப்பார்த்து மோசம் வந்துவிட்டதே என்று கருதி, 'அங்கே போகாதே, இங்கே போகாதே முருகனோடு உனக்கு என்ன பேச்சு' என்றெல்லாம் சதா கண்டிக்கிறாள். தனக்குத் துணையாக இருந்த பாங்கியும் அன்னைக்காக ஒரு வேவுகாரியாய் இருக்கிறாள். யாரையாவது தூதனுப்பலாம் என்றால் ஒருவருமே இல்லை. இந்த நிலையில் பூந்தோட்டத்திலுள்ள தாமரைத் தடாகத்துப் படியில் உட்கார்ந்து ஒரே கவலையிலிருக் கிறாள். அந்த நேரம் அவளோடு பழகியுள்ள அன்னப் பறவை நீந்திவந்து அவள்முன் நிற்கிறது. காதல் வெறி காரணமாகத் தன்னுடைய கஷ்டத்தை அந்த அன்னத்திடமே சொல்லுகிறாள்.

ராகம்: தோடி தாளம்: மிஸ்ரம்

பல்லவி

யார்போய்ச் சொல்லுவார் எனக்(கு)
ஆனபேரையும் காணேன்
அன்னமே நானென்னசெய்குவேன் -யார்

அனுபல்லவி

ஓரோங்கிய தணிகை மாமலை தனில்வாழும்
செய்ய மறைதுதி
துய்யன்எனும் - உயர்
மெய்யன்எனும் - முரு
கையனுக் கிதை

சரணம்

மூத்த அன்னையோ பொல்லாப் பாதக நீலியே
முழுமாயப் பாங்கியும் அதற்கனு கூலியே
நாளுக்குநாள் அன்னமும் பாலும் வெறுக்குதே
நன்ய முனிவர்கள்
தின்யஎனும் - உயர்
புன்யஎனும் - சுப்ர
மன்யனுக்கிதை -யார்

15. வருவார் அழைத்துவாடி : பியாகடை

நடராஜப் பெருமான் சிதம்பரத்திலுள்ள பொற்சபையில் ஆடுகிறார். ஆனாலும், பேரண்டம் முழுவதும் ஆடுகிறவர்தான் அவர். ஞானிகள், எந்த இடத்திலுமே இருந்து அவர் நடனத்தைக் கண்டு உள்ளங்களிப்பார்கள். ஞானிகளுடைய விசாலமான உள்ளத்தில் நடனம்புரிகிறவர் அவர்.

* * *

வடலூரிலுள்ள ஒரு பெண் நடராஜருடைய நடனத்தைக் கண்டுகளித்து அவரோடு கலக்கவேண்டும் என்று எண்ணுகிறாள். தோழியைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறாள். 'ஏதோ பொன் அம்பலத்தில் ஆடுகிறவர் நம்முடைய நாயகர் என்று நீ எண்ணாதே. அவர் ஆடுவதற்குச் சரியான இடம் பெருவெளிதான். என்னுடைய இதயமாகிய பெருவெளி இங்கே இருக்கிறதென்று சொல். அதாவது, வடலூரில் வடதிசையில் நான் இருக்கிறேன் என்று சொல். நிச்சயமாக இங்கே அவர் வருவார்'.

ராகம்: பியாகடை தாளம்: மிஸ்ரசாப்பு

பல்லவி

வருவா ரழைத்துவாடி வடலூர் வடதிசைக்கே
வந்தாற் பெறலாம் நல்லவரமே

அனுபல்லவி

திருவார் பொன்னம்பலத்தே செழிக்கும் குஞ்சிதபாதர்
சிவசிதம்பர போதர் தெய்வ சபாநாதர் -வரு

சரணம்

சிந்தை களிக்கக்கண்டு சிவானந்த மதுவுண்டு
தெளிந்தோர் எல்லாருந் தொண்டு செய்யப் பரிவு கொண்டு
அந்தவெளி யில்நடம் ஆடத் துணிந்தாரே
அதைவிடப் பெருவெளி இருக்குதென் றுலிங்கே -வரு

வடலூர்: கடைசியாக, ராமலிங்க சுவாமிகள் தங்கிய இடம். இந்த ஸ்தலத்திலிருக்கும்போது நடராஜப் பெருமானது திருவருள் பூரணமாய்க் கிடைத்தது. சிற்சபை என்று ஒரு கோயில் கட்டியிருக்கிறார். குஞ்சிதபாதர்: தூக்கிய திருவடியை உடையவர்.

16. இனி மேலவருக்கும் : பைரவி

சிகண்டிமலை க்ஷேத்திரத்திலுள்ள முருகன் மீது ஒரு பெண்ணிற்கு அதி தீவிரமான காதல் உண்டாகிவிட்டது. முருகனும் ஒழுங்கு தவறாது வந்துபோய்க்கொண்டிருக்கிறார். சில நாள் அவர் வரவில்லை. ஏதோ வேறு ஒரு பெண்ணிடம் சிநேகம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறதாகப் பராபரியாய்க் கேள்விப் படுகிறாள். வந்துவிட்டது கோபம். தோழியிடம் பேசுகிறாள்.

ராகம்: பைரவி தாளம்: மிஸ்ரம்

பல்லவி

இனி மேலவருக்கும் எனக்கும் - ஒருபோதும்
இணங்காதடி மானே

அனுபல்லவி

கனிமிகு தண்தலை
சூழுஞ் சிகண்டிமலை
கந்தஸாமி வலிய
வந்துநலம் சொன்னாலும் -இனி

சரணம்

விணிலேன் வாய்மொழி
போக்குறாய் - பெண்ணே
மிகவும் என்மனதைப் - புண்
ஆக்குறாய் - யாரும்
கோணிக் கொடுத்துக் கோடி
கிடைப்பதிற் - கோணாமல்
காணிகிடைத்தால்ப் போதும் - பொன்
கைக்கா யிரந் தந்தாலும் -இனி

தண்தலை - சோலை.

17. வேலவரே உமைத்தேடி: பைரவி

ஒருநாள் இரவு பட்டப்பகல்போல் நிலவு ஒளிவீசுகிறது. இளம் பெண் ஒருத்தி வெளியே வந்து தெருவழியாய்ப் போகிற வர்களை 'வேலவரைக் கண்டீர்களா, வேலவரைக் கண்டீர்களா' என்று ஆத்திரத்தோடு விசாரிக்கிருள். தெருவில்க் கொஞ்ச தூரம் நடந்து வந்து வேலவரைத் தேடுகிருள். ஜன்னலிலிருந்தும் அப்படி இப்படியுமாகப் பார்க்கிருள். விடிகிறவரைக்கும் அவளுக்கு இதே ஜோலியாய்ப் போய்விட்டது. காதல் விஷயத்தில் முருகனுக்கு உளவாய்உள்ள ஒரு மாது இதை எல்லாம் பார்த்துப் பெண்ணிடம் பரிவுகொண்டு, முருகனிடம் போய்க் கேட்கிருள். "இந்தப் பெண் யார் ஐயா வேலவரே வகையென்ன வென்று தெரியவில்லையே. கொஞ்சம் எனக்குச் சொல்லுமே" என்று.

ராகம்: பைரவி — தாளம்: ஆதி

பல்லவி

வேலவரே உமைத்தேடி ஒருமடந்தை
விடியு மளவும் காத்திருக்கிற வகையென்ன

அனுபல்லவி

வாலிபமும் சேல்விழியும் வில்லுப் புருவமும்
வடித்த நூலிடையும் மதிவதனமும்
மேலும் அவள்மேனி பசும்பொன்னிறமும்
மின்னற்கொடியாள்
அன்னநடையாள் - ஒயிலாகவே -வேல

சரணம்

சித்திரப்பொற் பலகணி வாசலிலே வந்துநின்று
தியங்கி மதிமயங்கித் திகைத்துத் தவிக்கிருள்
குத்திரம் குடிலம் என்றும் தன்தலை யெழுத்தென்றும்
குமுறிக்குமுறி உருகுருள் மிகவேதான் -வேல

மடந்தை - இளம் பெண். சேல்விழி - மீன்போன்ற கண். பலகணி - ஜன்னல். குத்திரம் குடிலம் என்றும் - முருகன் வாராததற்கு யாரோ செய்த மோசடி, சூது என்றும்.

18. முகத்தைக்காட்டியே: பைரவி

கடவுள் எங்கும் நிறைந்தவராய் எண்ணிறந்த குணங்களையுடையவர். இந்த நிலையில் நாம் அவரை முழுதுங் காண முடியாது. ஏதோ, ஒன்றிரண்டு அம்சம் தெரிந்தாலே பெரிய காரியம்.

* * *

திருவாரூரில் எழுந்தருளியுள்ள தியாகேசன்மேல் மோகங் கொண்டவளாகிய ஒரு பெண் அவரைப் பார்த்து அனுபவிக்க வருகிறாள். தியாகேசர் தன் முகம் மாத்திரம் தெரியும்படியாக எழுந்தருளியிருக்கிறார். முழுமேனியும் பார்க்க முடியவில்லை. அந்த ஏமாற்றத்தில் வருந்துகிற பாவம்.

ராகம்: பைரவி — தாளம்: மிஸ்ரம்

பல்லவி

முகத்தைக்காட்டியே தேகம் முழுமையும் காட்டாத
மூடுமந்திரம் ஏதையா

அனுபல்லவி

ஜெகத்திலதிகமான ஆரூரில் வாசரே
செழித்தமேனியில் ஊனம் உண்டோ த்யாகேசரே -மு

சரணம்

சாயரட்சையில் வந்து சலிக்கப் பார்ப்போ மென்றால்
சாய்ந்தவண்ணம் செவ்வந்தித் தோட்டைக்காட்டி மயக்கி
மாய விதானமுள்ள மந்தகாசமுடன்
மான்மழு வேந்திய கரத்தைக்கூட மறைத்து -மு

ஜகத்தில் அதிகமான ஆரூர்: உலகத்தை ஒரு தட்டிலும் ஆரூரை ஒரு தட்டிலும் வைத்து நிறுத்தால் ஆரூரே அதிகமான நிறையுள்ளது. சலிக்கப் பார்ப்போம் - திருப்தியுண்டாகும்படி பார்த்துக்களிப்போம். சாய்ந்த வண்ணம் செவ்வந்தித் தோட்டைக் காட்டி: ஒரு பக்கமாய்ச் சாய்ந்திருப்பதன் காரணமாக செவ்வந்தித்தோடு மாத்திரம் தெரிகிறது.

19. பேயாண்டிதனைக் கண்டு : சாரங்கா

உலக சரித்திரத்தைப் பார்க்கும்போது கடவுளுடைய அருள் நாகரிகத் தன்மையுடையவர்களுக்கு மாத்திரமல்லாமல், சாமான்ய அநாகரிகமான ஜனங்களுக்கும் கிடைத்திருக்கிறது தெரியவரும். என்றும் இது உண்மை.

* * *

சிவபெருமானது கோலம் பேயாண்டியைப்போல் இருக்கிறது. அந்தக் கோலங்கொண்ட சிவபெருமான்மேல் ஒரு பெண் காதல்கொண்டு விட்டாள். காதலின் தத்துவ மறியாத ஒரு தோழி, நாயகியைப் பார்த்து என்ன என்ன வெல்லாமோ கேட்கிறாள்.

ராகம்: சாரங்கா — தாளம்: மிஸ்ரம்

பல்லவி

பேயாண்டி தனைக் கண்டு நீயேண்டி மையல் கொண்டாய்
பெண்களுக் கழகா மோ

அனுபல்லவி

மாயாண்டி சுடலையில் வாழ்வாண்டி காளியுடன்
வாதாடிச் சூதாடி வழக்காடி நின்றாண்டி -பேயா

சரணம்

பாரில் முப்புரந் தன்னில்ப் பல்லை யிளித்தாண்டி
பஞ்ச பாணனைக் கண்டு பரக்க விழித்தாண்டி
ஊரூராய்ப் பிச்சை எடுத்துத் திரிந்தாண்டி
உற்றார் பெற்றார் ஒருவரும் அற்றாண்டி -பேயா

பாரில் முப்புரம் - இந்த உலகத்தில்தானே மூன்று கோட்டைகளை (காமம், வெகுளி, மயக்கம்) கட்டிக்கொண்டு ஞான மார்க்கங்களில் செல்பவரை எதிர்க்கிறார்கள், காமம் வெகுளி மயக்கமாகிய அரக்கர்கள். பஞ்சபாணனை பாக்க விழித்தாண்டி - நெற்றிக் கண்ணைத் திறந்து மன்மதனை எரித்தவன்.

20. இனி என்ன பேச்சு : ஸகாரு

வேலூர் முருகனுக்கும் ஒரு பெண்ணுக்கும் மிக்க காதல். ஒருநாள் அந்தப் பெண் ஊட ஆரம்பித்துவிட்டாள். முருகன் மேல் குற்றமாகச் சொல்லுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. ஒருநாள் ஏதோ காரியமாக வராமலிருந்துவிட்டார். அதைக் குறித்துச் சொல்லுகிறாள். "நான் தனியே இருக்கிறேன் என்பதைச் சிறிதும் கவனியாமல் அப்படியே இருந்துவிட்டீரே வீட்டில். இந்தத் தப்பிதம் அப்படி லேசானதா, கொஞ்சம் யோசித்துப் பாரும். சரி, சரி, உம்மோடு என்ன பேச்சு இருக்கிறது."

ராகம்: ஸகாரு தாளம்: ரூபகம்

பல்லவி

இனிஎன்ன பேச்சிருக்குது போம் போம்
எல்லோர்க்கும் நகைப் பாச்சுது

அனுபல்லவி

தனியே வைத்திங்கே வாராதிருந்த தோர்
தப்பிதம் போதுமே முத்தைய வேலரே -இனி

சரணம்

மனதிற்கிசைந்த படியாச்சே
மட்டுமீறிப் போச்சே
சுகந்த குந்தள வள்ளிம ணாளரே
சுப்பராமன் தமிழ்க் கிசைந்த வேலரே -இனி

21. என்னிட நடத்தைக்கும்: சங்கராபரணம்

வேலூர் ஸ்தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள முருகனிடத்தில் நிரந்தரமான காதல் வைத்துள்ள ஒரு பெண் சொல்லுகிருள். "நீர் என்னிடத்தில் எவ்வளவோ அபிமானமா யிருந்தீர். என்ன உறுதி யெல்லாமோ சொன்னீர். நீர் ஆடிய படியெல்லாம் நானும் ஆடித்தீர்த்தேன். அதில் ஒரு குறைவும் இல்லை. ஆனுல், இப்போதோ, எல்லாம் ஏமாற்றமா யிருக்கிறது."

ராகம்: சங்கராபரணம் தாளம்: மிஸ்ரம்

பல்லவி

என்னிட நடத்தைக்கும் தேவரீர் மோடிக்கும்
எந்தவிதம் சேரும்சாமி

அனுபல்லவி

கன்னல் செழிக்கும் வேலூர் முத்துக் குமரேசரே
இன்னம் என்ன பேச்(சு)உம் எண்ணம் வேறதாச்சு -என்

சரணம்

ஆதியில்ச் சொன்னதெல்லாம் வெட்ட வெளிச்சமாச்சு
ஆடியாடச் செய்தது ஆற்றிற்கரைத்த புளிபோ லாச்சு
சூதுக்காரியவள் துற்போதனை மிகவாச்சு
சொந்தமென நம்பும்என் அதிர்ஷ்டம் இப்படியாச்சு -என்

22. வருவாரானால்: முகாரி

உலகத்திலுள்ள ஆன்மாக்கள் உலகப்பற்றுக்களிடையே சிக்கிக்கிடக்கிறார்கள். இப்படிச் சிக்குண்டு கிடக்கும்போதே இதைவிட்டு வெளியேறி, இறைவனோடு இரண்டறக் கலக்க வேண்டும் என்று எண்ணுகிறார்கள். ஆன்மாக்களை நாயகி என்றும் உலகப்பற்றுக்களை மணந்த புருஷன் என்றும் கடவுளைச் சோரநாயகன் என்றும் கற்பித்துக் கூறுவது நம்முடைய முன்னோர்கள் வாக்கு.

* * *

குன்றக்குடி முருகன்மீது ஒரே மயக்கமாய் இருக்கிறாள் ஒரு நாயகி. புருஷனுக்கும் மற்றும் வீட்டிலுள்ளவர்களுக்கும் தெரியாமலே தன்னிடம் முருகன் வரவேண்டுமென்று தோழியிடம் சொல்லியனுப்புகிறாள். அவரே தன் வீட்டுக்கு வரவேண்டும். தான் வீட்டைவிட்டு வர இயலாது என்றும் சொல்லுகிறாள்.

ராகம்: முகாரி தாளம்: மிஸ்ரசாப்பு

பல்லவி

வருவாரானால் வரச்சொல்லு நானங்கே
வரக்கூடாதடி மானே

அனுபல்லவி

குருதி கைவேல்பிடித்து உறுதிவிளங்கிய - தென்
குன்றைக்குடிக் குமரர் இன்றைக்கென் வளவுக்கு -வரு

சரணம்

கொண்ட கணவன்செய்யும்நண்டனைகள் பொல்லாது
குடிப்பெண்கள் அதற்கஞ்சி நடக்கவேண்டுமல்லாது
துண்டரிகமாய் அகங்கொண்டால் அதுசெல்லாது
சொல்வோர் வசையோ கணக்கினில் நில்லாது
ஒண்டியாய் வருகிறோம் என்று மனங்கோணாமல்
ஓங்குமுயர் ஜவ்வாது புனுகுவாடைதோணாமல்
வண்டடர்தே மலர்மாலை மிகப்பூணாமல்
மையிருளில்ப் பாரிகாரர் கண்ணிற்காணாமல் -வரு

துண்டரீகமாய் அகங்கொண்டால் - மற்றவர்களை உதறித் தள்ளிவிட்டு தன் இஷ்டம்போல் செய்கிற காரியம். வண்டு அடர்தே மலர் - வண்டு மொய்க்கின்ற தேன் கசியும் மலர். பாரிகாரர் - காவலாளர்.

23. காலைத் தூக்கி: எதுகுலகாம்போதி

தில்லை நடராஜர் எட்டுத்திசையும் வீசும்படியாகக் காலைத் தூக்கி ஆடுகிறார். அவருடைய மகன் முருகனும் சாமான்யமான பிள்ளையா? பாதாளத்துக்கும் வானத்துக்கும் ஓங்கிநிற்கும் வேலைத்தாக்கிய பிள்ளை. மேலும் நடராஜர் எதை எல்லாம் தூக்குகிறார்? மானைத் தூக்குகிறார். மழுவைத் தூக்குகிறார்; கங்கையையும் திங்களையும் சடையில்த் தூக்கிஇருக்கிறார். இடது பாகத்திலோ ஒரு பெண்ணைத் தூக்கிநிற்கிறார். அத்தகைய நடராஜப் பெருமானைநோக்கி, ஒரு பக்தர் முறையிடுகிறார்.

ராகம்: எதுகுலகாம்போதி தாளம்: ஆதி

பல்லவி

காலைத்தூக்கி நின்று ஆடுந்தெய்வமே—என்னைக்
கை தூக்கி யாள் தெய்வமே

அனுபல்லவி

வேலைத்தூக்கும் பிள்ளை தனைப்பெற்ற தெய்வமே
மின்னு புகழ்சேர் தில்லை
பொன்னம் பலத்திலொரு -காலை

சரணம்

செங்கையில் மான்தூக்கிச் சிவந்தமழுவும் தூக்கி,
அங்கத்திலோர் பெண்ணை அனுதினமும் தூக்கி,
கங்கையைத் திங்களைக் கதிச்சடை மேல்தூக்கி
இங்குமங்கு மாய்த்தேடி இருவர்கண் டறியாத -காலை

2

நந்தி மத்தளம்தூக்க நாரதர் யாழ்தூக்க
தொம்தோமென் றயன்தாளம் சுதியுடன்தூக்க
சிந்தைமகிழ்ந்து வானோர் சென்னிமேல் கரம்தூக்க
முந்தும் வலியுடைய முயலகன் உனைத்தூக்க -காலை

இருவர் - திருமாலும் அயனும்.

24. இன்னமும் ஒருதரம்: எதுகுலகாம்போதி

நடராஜப் பெருமானது நடனம் சதா ஆயுள் முழுவதுமே பார்த்தாலும் தீராத அழகு வாய்ந்தது. உண்மை இப்படியிருக்க பக்தர் ஒருவர் ஒருதடவை பார்த்துத் தரிசித்தார். பல நாளும் தொடர்ச்சியாகப் பார்த்து அனுபவித்தார். கடைசியில் நெடுந் தூரத்திலுள்ள தன் ஊருக்கு திரும்புகிறார். திரும்புகிற நேரத்தில் 'இன்னமும் ஒருதரம்' தரிசிக்கவேண்டும் என்று ஏங்குகிறார்.

ராகம்: எதுகுலகாம்போதி தாளம்: ஆதி

பல்லவி

இன்னமும் ஒருதரம் பார்க்க வேணுமென்று
இச்சைகொள்ளுதென்மனம்

அனுபல்லவி

பொன்னம் பலந்தனில் வாழும் ஸர்வேசனைப்
பூலோக கைலாச வாசனை -இன்

சரணம்

கரத்திலணியும் கபாலமும் திரிசூலமும்
கையிலேந்தும் மான்மழுவும் டமருகமும்
உரித்த புலியின் ஆடையும் கஜ சர்மமும்
ஓங்கியெடுத்த காலும்
விரித்தசடையும் கங்கையும் இளந்திங்களும்
மேனிமுழுதும் திருக்காப்பும் குறுநகையும்
பருத்த ஆதிசேஷன்மீது துயிலும்
கோபாலக்ருஷ்ணன் பணியும் திருவடி -இன்

25. ஏதுக்கித்தனை மோடி : சுருட்டி

கடவுளுடைய அருளை எத்தனையோ ஞானிகள் அடைவதற்கு முயன்றிருக்கிறார்கள். ஆனாலும், எளிதாகக் கிடைக்கக் கூடிய காரியமா அது? கிடைக்காததற்கு எத்தனையோ காரணம் கற்பிக்கலாம். கற்பித்துப் பிரயோசனம் என்ன? யாருக்குமே தெரியாத மர்மம்தான் அது.

* * *

நடராஜப் பெருமானிடத்தில்க் காதல்கொண்ட ஒரு பெண் அவரை எத்தனையோ விதத்தில் வேண்டிக்கொள்கிறாள். அவர் திரும்பிப் பார்த்ததாகக்கூட இல்லை. அதன்மேல், தான் அவரை விளையாட்டாகச் சொன்னதை ஏதோ விபரீதமாகக் கருதி விட்டாரோ என்று புலம்புகிறாள்.

ராகம்: சுருட்டி — தாளம்: ரூபகம்

பல்லவி

ஏதுக்கித்தனை மோடிதான் உமக்(கு)
எந்தன்மேல் ஐயா

அனுபல்லவி

பாதிப் பிறையைச் சடையில்த் தரித்த
பரமரே தில்லைப்பதி நடேசரே -ஏது

சரணம்

ஜாதியுந் தகப்பனுமில்லா அனாதை
என்றேனோ; பெண்ணைப்
பாதிஉடம்பாகிக் கள்ளுஞ் சுமந்திட்ட
பறைய னென்றேனோ
ஜாதிபேதமாய்ப் பிள்ளைக்குக் குறவர் வீட்டில்
பெண்கொண்டீ ரென்றேனோ — மறை
ஓதிவணங்கும் நடேசரே — உம்மை
ஒப்பாரு மில்லாத
தப்பிலி என்றேனோ -ஏது

ஒப்பாருமில்லாத தப்பிலி - முதல்தரமான தப்பிலி. தப்பிலி - ஒன்றுக் குதவாத மனுஷன். உள் அர்த்தம் - கடவுளுக்கு ஒப்பேதுமில்லை; அவனிடத்தில் யாதொரு தப்புமில்லை.

26. தானே வருகிறாரோ: கேதாரகௌளை

வேளூர் முருகனைப் பார்க்கவேண்டும் என்று இல்லாத ஆத்திரம் வந்துவிட்டது. அவரே வருகிறாரா அல்லாத பக்ஷம் அவர் இருக்கிற இடத்துக்கு நான் வரவேண்டுமா? அவரைப் போய்க் கேட்டுவா என்று தோழியை அனுப்புகிற பாவம்.

ராகம்: கேதாரகௌளை தாளம்: மிஸ்ரசாப்பு

பல்லவி

தானேவருகிறாரோ நான்வரவோ அவரைத்
  தையலே கேட்டுவா போடி

அனுபல்லவி.

தேனார்மலைச் சோலைசூழ் வேளூர் முத்துக்குமரர்
  திருமயில் மேற்பவனி வரும்அயிலேந்தும் வீரர் -தானே

சரணம்

காமப்பூதம் வந்து தேடித் திரியுதடி
  கடிமலர்களை வாரிவாரிச் சொரியுதடி
ஆமடி கணவன்மேல் ஆசை வருகுதடி
  அந்தரங்க மெல்லாம் அவர்க்குத் தெரியுமடி -தானே

அயிலேந்தும் - வேல் ஏந்தும். காமப் பூதம் - மன்மதன். கடிமலர் - வாசனை மலர்.

27. உன் அத்ருஷ்டம் ஸ்வாமி: தன்யாசி

முருகனை பவனிவரும்போது பார்த்த பெண் ஒருத்திக்கு அபாரமாகக் காதல் உண்டாய்விட்டது. ஒன்றும் செய்ய ஓடவில்லை. சிறிது நேரங்கழித்துத் தன் சேடி வந்தாள். 'சரி இவளைத் தூதனுப்பினால் என்ன? பார்ப்போமே' என்று சேடியைக் கூப்பிட்டு முருகனிடம் போகச் சொல்லுகிறாள். போய்க்கொண்டிருக்கிற சேடிக்கோ, காரியம் சித்திக்கவா போகிறது; இருந்தாலும், நம்மாலானதைச் சொல்லுவோமே என்று போகிறாள். முருகனையும் பார்த்தாள். ரொம்ப ரொம்ப உருக்கமாக, தலைவி படுகிற கஷ்டத்தையெல்லாம் சொன்னாள். முருகனும் இணங்கி இரவு வருகிறேன் என்று சொல்லிவிட்டார். அப்படியே தலைவியிடம் திரும்பி வந்து முருகன் வருகிறதாகச் சொல்லிவிட்டார், ரொம்ப நல்லதாய்ப் போயிற்று என்று சொன்னாள். அதற்குத் தலைவி சேடியைப் பார்த்து 'உன் சமர்த்துத்தான் என்ன அடடா, நீ எடுத்த காரியம் கைகூடாமலா போகும்' என்று உபசாரம் அடுக்கிக்கொண்டேயிருக்கிறாள். சேடியானவள் சொல்லுகிறாள்:

"இந்த உபசாரமெல்லாம் எனக்குப் பொருந்தாது. நான் ஏதோ போனேன். உன்னைப்பற்றி உருக்கமாகவும் பேசினேன். உன் அன்னத்தைச் சாப்பிட்ட எனக்கு உருக்கமான பேச்சு வராமலா போய்விடும். நீயும் அதிருஷ்டசாலி. எல்லாம் சேர்ந்தது. காகம் ஏறியது பனம் பழம் விழுந்தது என்னும் கதைக்குச் சரியாய்ப் போய்விட்டது. எல்லாம் உன் ஜாதகத்தின் பலன்."

ராகம்: தன்யாசி   தாளம்: மிஸ்ரசாப்பு

பல்லவி

உன் அத்ருஷ்டம் ஸ்வாமி இஷ்டம் கிடைத்தது
உபசாரம் எனக் கென்னடி

அனுபல்லவி

கன்னியே முருகன்பாற் சென்றேன் - நல்வேளை
காகமேறக் கனிவிழுந்த திவ்வேளை -உன்

சரணம்

உண்டிடும் அன்ன விசேஷத் தினாலும்
உள்ளங் கனிவுற யான் சொன்ன தாலும்
பண்டுநீ செய்த பூஜா பலத்தாலும்
பழம்நழுவிப் பாலில் விழுந்த கதைபோலும் -உன்

28. நடனமாடினர் : வஸந்தா

நடராஜப் பெருமானது அற்புதமான, அழகான நடனத்தைக்கண்டு அப்படியே மயங்கிப்போன நாயகி, தன் அனுபவத்தை வெகு உல்லாசமாக, கையும் காலும் ஆட்டிக் கொண்டு தோழியிடம் சொல்லுகிற பாவம்.

ராகம்: வஸந்தா தாளம்: ரூபகம்

பல்லவி

நடனமாடினர் - வெகு
நாகரீகமாகவே கனகசபையிலானந்த

அனுபல்லவி

வடகைலேயில் முன்னாள்
மாமுனிக்கருள் செய்தபடி
நவருமல்த் தில்லைப்பதியில் வந்து
தை மாதத்தில்
குரு பூசத்தில்
பகல் நேரத்தில் - நட

சரணம்

அஷ்டதிசையும் கிடுகிடென்ன
சேடன் தலைநடுங்க
அண்டமதிரக் கங்கை துளிசிதறப் — பொன்
நாடவர் கொண்டாட
இஷ்டமுடனே — கோபால
க்ருஷ்ணன் — பாடச்
சடையாட — அரவப்
படமாட — தோளில்த்
தொடியாட
தொந்தோமென்று - பதவிகள்
தந்தோ மென்று - நட

தொடி - தோள் வளையம்.

29. அதுவும் சொல்லுவாள் : சௌராஷ்டிரம்

வேளூர் முருகனும் நாயகியும் நீண்ட காலமாகவே ஒரு வீட்டில்த் தங்கி அன்யோன்யமாய் வாழ்க்கை நடத்துகிருர்கள். அடுத்த வீட்டிலுள்ள ஏழைப் பெண்ணொருத்தி, வீட்டுக்குவந்து நாயகியிடம்பேசிக்கொண்டிருப்பது வழக்கம். அதுமாத்திரமல்ல ஏதோ அடுத்த ஊர் கலியாணத்துக்கோ வேறு விசேஷத்துக்கோ போகிறதாய் இருந்தால் நகையோ, துணியோ நாயகியிடம் இரவல்க் கேட்டு, அவைகளை அணிந்து கொண்டு போவதுண்டு. இப்படி யெல்லாம் இருக்கும்போது அந்த அடுத்த வீட்டுப் பெண்ணுக்கும் முருகனுக்கும் தொடர்பு ஏற்பட்டுவிட்டது. நாயகிக்குத் தெரியாமலே அந்தப் பெண்ணுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுத்தார். சகலவித சௌகரியங்களும் செல்வமுமே செய்துகொடுத்தார். இதனுல், அந்த ஏழைப் பெண்ணுக்கு இல்லாத ராங்கித்தனமும் வந்துவிட்டது. நாயகியைக் கேவலமாகவும் பேச ஆரம்பித்துவிட்டாள். இதை யெல்லாம் கேட்ட தோழி நாயகியிடம் வந்து எப்படி யெல்லாமோ பேசுகிருளே அந்த ராங்கி என்று சொல்லுகிருள். அதற்குப் பதிலாக பூர்வ விருத்தாந்தத்தை ஞாபகப்படுத்திப் பேசுகிருள் நாயகி.

ராகம்: சௌராஷ்டிரம் தாளம்: ஆதி

பல்லவி

அதுவும் சொல்லுவாளவள் அனேகம் சொல்லுவாள்
அவள்மீதில்க் குற்றமென்னடி அடியே போடி

அனுபல்லவி.

மதிதவழும் சோலைசூழ் முத்துக்குமாரன் வேளூர்ப்
பதியான் முருகேசன் செய்த காரியத்திற்கு -அது

சரணம்

எந்நேரமும் இங்கேவந்து நகையென்றும் துணியென்றும்
இரவல்கேட்ட நாள்போச்சே — எனக்(கு)

எதிரியாக அவள் சன்னக்கரை யிட்ட
மெத்தைவீடு முண்டாச்சே
உன்னத உன்னதமாகக் கட்டிலாச்சு மெத்தையாச்சு
உயர்ந்த மகமல்நின்டு பட்டுப்புட வையுமாச்சு
தன்னைவிடப் பாக்கியசாலி கிடையாதென் றெண்ணமாச்சு
தனியா யிருந்தவட்குத் தாதிமார்களும் உண்டாச்சு -அது

2

கையிலில்லாதவள் ரெண்டுபணத்தைக் கண்டவுடனே
கர்வம்மேலிட்டுப் போச்சே
கருகுமணிக்கு வழியில்லாமல் நின்றவள்
கழுத்தில் கண்டசரமுமாச்சே
இரண்டு கைக்கும் தங்கத்தினுல் கொலுசு வளையலாச்சு
இரத்தினங்கள் இழைத்த ஜடையில்லை ஜடைநாகமாச்சு
கண்டஇடத்தில் நின்றவட்குக் கட்டுக்காவல் உண்டாச்சு
கறந்துகுடிக்க ஒருகொட்டில் மாடுமுண்டாச்சு -அது

சன்னக் கரையிட்ட மெத்தை வீடு - அருமையான சுதை வேலை செய்த மாடி வீடு.

30. தெருவில் வாரானே: கமாஸ்

நடராஜப் பெருமான்மீது ஒரு பெண்ணுக்கு அபாரமான காதல். என்ன செய்வாள்? அவரிடம் போகமுடியும்? அவர் ராஜா அல்லவா? ஏதோ தெருவில் பவனி வந்தால் பார்த்து அனுபவிக்கலாம். தூது போகிறதற்கு யார் இருக்கிறார்; ஒருவருமில்லையே. இதுதான் பாவம்.

ராகம்: கமாஸ் தாளம்: மிஸ்ர நடை ஆதி

பல்லவி

தெருவில் வாரானே என்னைச் சற்றே
திரும்பிப் பாரானே

அனுபல்லவி

உருவிலியோடு திரிபுரத்தையும்
உடனெரிசெய்த நடனராஜன் -தெரு

சரணம்

வாசல்முன் நில்லானே - எனக்கொரு
வாசகம் சொல்லானே
நேசமாய்ப் புல்லானே - கழை வைத்த
ராஜனை வெல்லானே
தேசிகனம்பல வாணன் - நடம்புரி
தேவாதிதேவன் சிதம்பரநாதன் -தெரு

2

போது போகுதில்லையே — எனக்கொரு
 தூதுசொல்வா ரில்லையே
ஈதறிந்தேனில்லையே என்மேல்க் குற்றம்
 யாதொன்றும் இல்லையே
வேதனுமாலும் மூவாயிரருந் - திரள்
 விண்ணவருந்தொழ ஆடியபாதன் -தெரு

3

மெய்யென்றி ருந்தேனே — அவருடை
 செய்கை யறிந்தேனே
மையலுங் கொண்டேனே — செவ்விய என்
 மெய்யும் பசந்தேனே
வையகம் உய்யப் பதஞ்சலி போற்றிட
 வாழும் கனக சபை நடராஜன் -தெரு

கீர்த்தனை



31. சேவிக்க வேண்டுமையா : ஷண்முகப்ரியா

ராகம்: ஷண்முகப்ரியா தாளம்: ஆதி

பல்லவி

சேவிக்க வேண்டுமையா — சிதம்பரம்
சேவிக்க வேண்டுமையா

அனுபல்லவி

சேவிக்க வேண்டும் சிதம்பர மூர்த்தியாம்
தேவாதிதேவன் திருச்சந்நிதி கண்டு -சே

சரணம்

காரானை மாமுகத் தைந்து கரத்தானை,
கற்பக ராயனை, முக்குறுணியானை,
சீரார்புலியூர்ப்பதி தலைவாசல் வாழும்
தேவர் சிறைமீட்டும் சேவற் கொடியானை -சே

2

சிங்காரமான சிவகங்கையில் மூழ்கி
சிவகாமி சந்நிதி முன்பாகவே நின்று
பாங்காகவே பிரதட்சிணமும் செய்து
பக்தர்கள் சித்தர்கள் பணிவிடையோர் தொழச் -சே

32. ஆடிக்கொண்டாரந்த: மோஹனம்

ராகம்: மோஹனம் தாளம்: கண்டநடை ஆதி

பல்லவி

ஆடிக்கொண்டாரந்த வேடிக்கை காணக் — கண்
ஆயிரம் வேண்டாமோ

அனுபல்லவி

நாடித் துதிப்பவர் பங்கிலுறைந்திடும்
நம்பர், திருச்செம்பொன் அம்பலவாணர் -ஆடி

சரணம்

பங்கய பாதச் சிலம்பசைந்தாடப்
பாதச் சதங்கைகள் கிண்கிணென்றாடப்
பொங்கமுடனே யுரித்துத் தரித்த
புலித்தோல் அசைந்தாட
செங்கையி லேந்திய மான்மழுவாடச்
செம்பொற் குழைகள் முயலகனுடக்
கங்கை யிளம்பிறை செஞ்சடையாடக்
கனகசபை தனிலே -ஆடி

பொங்கமுடனே - அழகாக.

33. அருமருந்தொரு: மோஹனம்

ராகம்: மோஹனம் தாளம்: ரூபகம்

பல்லவி

அருமருந்தொரு தனிமருந்திதை
அம்பலத்தே கண்டேனே

அனுபல்லவி

திருமருந்துடன் சேருமருந்து
தில்லையம்பலத் தாடுமருந்து
இருவினைகளறுக்கும் மருந்து
ஏழையடியார்க்(கு) இரங்கும் மருந்து -அரு

சரணம்

கொன்றை தும்பை அணிந்த மருந்து
கோதை மீதிற் படர்ந்த மருந்து
மன்றுளே நின்றாடும் மருந்து
மாணிக்கவாசகர் கண்ட மருந்து -அரு

2

இந்திரர் வானவர் நாடும் மருந்து
இருடிகள் தமக்(கு) எட்டா மருந்து
சந்திரர் சூரியர் தேடும் மருந்து
தானே முளைத்துத் தழைத்த மருந்து -அரு

34. ஏன் பள்ளிகொண்டீர் : மோஹனம்

ராகம்: மோஹனம் தாளம்: ஆதி

பல்லவி

ஏன் பள்ளிகொண்டீரையா ஸ்ரீ ரங்கநாதரே — நீர்
ஏன் பள்ளிகொண்டீரையா

அனுபல்லவி

ஆம்பல் பூத்தசய பருவத மடுவிலே
அவதரித்த இரண்டாற்று நடுவிலே -ஏன்

சரணம்

கோசிகன்சொல் குறித்த தற்கோ — அரக்கி
குலேயில் அம்புதெரித்த தற்கோ
ஈசன்வில்லை முறித்த தற்கோ — பரசு
ராமன் உரம்பறித்த தற்கோ
மாசிலாத மிதிலேசன் பெண்ணுடன்
வழிநடந்த இளைப்போ
தூசிலாத குகன் ஓடத்திலே கங்கைத்
துறைகடந்த இளைப்போ
மீசுரமாம் சித்திரகூடச் சிகரக்கல்
மிசை நடந்த இளைப்போ
காசினிமேல் மாரீசன் ஓடிய
கதி தொடர்ந்த இளைப்போ — ஓடிக்
களைத்தோ — தேவியைத் தேடி
இளைத்தோ — மரங்கள் ஏழும்
துளைத்தோ — கடலைக் கட்டி
வளைத்தோ — இலங்கை என்னும்
காவல் மாநகரை இடித்த வருத்தமோ
ராவணாதிகளை அடித்த வருத்தமோ -ஏன்

மீசுரம் - மேடான பாலைவனம்.

35. சுந்தர குஞ்சித : கரகரப்பிரியா

ராகம்: கரகரப்பிரியா   தாளம்: ஆதி

பல்லவி

சுந்தர குஞ்சித பாதநிலை கண்டு
தொண்டு செய்வாய் மனமே

அனுபல்லவி.

சந்ததம் தில்லைச் சிவகாமி பங்கனார்
நானந்தமாகிய ஆனந்த நாடக -சுந்

சரணம்

அச்சுதன் முன்னாளில் ஏனமாகித் தேடும்
அரக்கன் தலைகள் நொறுங்கிடச் சாடும்
மெச்சி ஓர்பாம்பும் புலியுங்கொண் டாடும்
மேலாம் சிதம்பரம் தன்னில் நின்றாடும் -சுந்

2

வெஞ்சினத் தேமன் உயிரை மடிக்கும்
வீட்டின்பம் தந்து என்னைத்தனை முடிக்கும்
செஞ்சிலம்பும் கிண்கிணியும் படிக்கும்
சிற்றம்பலத்தில் எந்நாளும் நடிக்கும் -சுந்

அச்சுதன் - விஷ்ணு. ஏனம் - பன்றி.

36. வருவாய் வரம்: கேதாரம்

ராகம்: கேதாரம் தாளம்: ரூபகம்

பல்லவி

வருவாய் வரந் தருவாய்
வாடினேன் உனை நாடினேன்

அனுபல்லவி.

மருவார் பொழில் பழனிமாமலை
வாசனே முருகேசனே -வரு

சரணம்

விரைசேர் மலர்க்கரமார் - வடி
வேலா உமை பாலா
கரைவார் தம(து) உள மேவிய
காரணா சர்வ பூரணா -வரு

37. மாயவித்தை செய்கிறனே : கேதாரம்

ராகம்: கேதாரம் தாளம்: ஆதி

பல்லவி

மாயவித்தை செய்கிறனே - அம்பலவாணன்
மாயவித்தை செய்கிறனே

அனுபல்லவி

மாயவித்தை செய்கிறன்
காயமொன்று எடுத்துக்கொண்டு
நேயமான வெளிதன்னில்
உபாயமாய்க் கூட்டத்திருந்து -மாய

சரணம்

உண்டுபண்ணி வைக்கிறன்
கொண்டுகொண்டு போகிறன்
நன்றுக்கும் தீதுக்கும்
நடுவா யிருக்கிறன்
பண்டுநாலு வெளியெங்கும்
பாரெங்கும் காண ஒன்றன்
அண்டர்தொழ அம்பலத்தில்
ஒண்டிகட்டி யாடிக்கொண்டு -மாய

ஒண்டிகட்டி - சல்லடம் கட்டிக்கொண்டு.

38. என்னை ஆளையா : தர்பார்

ராகம்: தர்பார் தாளம்: மிஸ்ரசாப்பு

பல்லவி

என்னை ஆளையா - என் விண்ணப்பம்
நன்னைக் கேளையா

அனுபல்லவி

மின்னை நிகரும் வாழ்வை
வெறுப்பவர்க் குரியோனே
அன்னை பிதா சற்குரு
ஆகிய பெரியோனே -என்

சரணம்

அடியேன்மேற் சினமா - என்குறை நீக்கி
ஆள்வது கனமா
கடினம் நின்மனமா - எனது நெஞ்சம்
கவலைக் (கு) ஆசனமா
படியில்என் அகத்துறு
பாவஇருளை மாற்றி
திடமுறவே மெய்ஞ்ஞானத்
தீபம்தனை ஏற்றி -என்

39. காணாமல் இருந்தால்: கல்யாணி

ராகம்: கல்யாணி தாளம்: ஜம்பை

பல்லவி

காணாமல் இருந்தால் — என்
கலக்கம் தெளியாதே

அனுபல்லவி

பூணாரம் அரவணிந்த
பொன்னம்பல நாதனைக் -காணா

சரணம்

திரிபுரத்தை எரித்தானைச்
செங்கையில் மான்தரித்தானைக்
கரியுரித்துப் போர்த்தானைக்
கங்கை முடிதரித்தானை
அரிஅயனுந் துதித்தானை
அஞ்செழுத்தா உதித்தானை
உருவிலியை எரித்தானை
ஒளி வெண்ணீற்றானைக் -காணா

உருவிலி - மன்மதன்.

40. சபாபதிக்கு வேறே: ஆபோஹி

ராகம்: ஆபோஹி தாளம்: ரூபகம்

பல்லவி

சபாபதிக்கு வேறே தெய்வம்
சமான மாகுமோ — தில்லை

அனுபல்லவி

க்ருபாநிதி இவரைப் போல
கிடைக்குமோ இந்தத் தாரணி தன்னிலே -சபா

சரணம்

ஒருதரம் சிவ சிதம்பரமென்று
உரைத்தாலும் போதும் போதும்
பரகதிக்கு வேறு புண்யம்
பண்ண வேண்டுமோ
அரிய புலையன் மூவர்பதம்
அடைந்தானென்று புராணம்
அறிந்து சொல்லக் கேட்டோம்
கோபாலகிருஷ்ணன் பாடும் தில்லைச் -சபா

41. அம்பர சிதம்பர : சுருட்டி

ராகம்: சுருட்டி தாளம்: கண்டநடை ஆதி

பல்லவி

அம்பர சிதம்பர பரம்பர சதானந்த
அடிகள் மறவாதருள்வீர் அனுதினமுமே

அனுபல்லவி

செம்பொன் மலை சிலை வளைத்த
திவ்யபர மானந்த
சம்போ சிவசங்கர
ஸ்ரீதாண்டவ, நடேசா -அம்

சரணம்

கங்கைமதி அரவசையக்
காதிற்குழை அசைய
செங்கைமழு துடியசையச்
செஞ்சடை யசைய
பொங்குபுலி யதள அசைய
பொற்பாதச் சிலம்பசைய
மங்கை சிவகாமவல்லி
மகிழ நடம் புரியும் -அம்

42. இன்னும் பராமுகம்: பியாகடை

ராகம்: பியாகடை தாளம்: ரூபகம்

பல்லவி

இன்னும் பராமுகம் ஏனோ
இது உமக்கு நீதிதானோ

அனுபல்லவி

வன்னத் தோகை மயில்மேல் வளர்
வையாபுரி வேல் முருகையா -இன்

சரணம்

மான் ஈன்ற வள்ளி
மகிழும் மணவாளா
மாதவர் சேவித பங்கஜ
மலர்த்தாளா
தேனார்கடம் பணிதோளா
தீரா, வீரா, சூரசம்ஹாரா -இன்

43. சிதம்பரம் அரஹரா : பியாகடை

ராகம்: பியாகடை தாளம்: ஆதி

பல்லவி

சிதம்பரம் அரஹரா என்றொரு தரம் சொன்னால்
சிவபதம் கிடைக்கும் — தில்லைச்

அனுபல்லவி

பதம்பெற வேண்டுமென்றோர்க்கு இதுவன்றி
இல்லை மற்றது தொல்லை தில்லைச் -சித

சரணம்

நல்லுணர்வாகிய வேதியர் ஓதிய
நான்மறைகளும் நவின்றிடும் மந்திரம்
தில்லை மூவாயிரம் பேர்களும் பூஜைகள்
செய்தபின் யாவரும் துதித்திடும் மந்திரம் -சித

44. சாமி ஏழை நானையா : கானடா

ராகம்: கானடா தாளம்: ரூபகம்

பல்லவி

சாமி ஏழை நானையா — உன்
சரணம் நம்பினேன் ஐயா

அனுபல்லவி.

வாமி சிவகாமி தந்த
வையாபுரி வாழும் கந்த -சாமி

சரணம்

சொல்லச் சொல்ல வர்மமோ — இன்னும்
சோதிப் பதுவும் தர்மமோ
நல்வழி காட்டு வின்னாள் கழித்து
நாயேன் அலையாமற் பழநிமுத்து -சாமி

45. பல மந்திரத்திற்கும் : மத்யமாவதி

ராகம்: மத்யமாவதி தாளம்: ஆதி

பல்லவி

பல மந்திரத்திற்கும் பலமந்திரம் — பொன்
அம்பலமென்னும் மந்திரமே

அனுபல்லவி

புலவர்க்கும் முனிவர்க்கும்
பலவர்க்கும் தியானிக்கப்
பொதுவா யிருக்கு மந்திரம்
அதுவே சிலாக்கிய மந்திரம் -பல

சரணம்

ஜனன மரண வாதை நீக்கிய மந்திரம்
சேரும் மும்மல மாயை போக்கிய மந்திரம்
மனதில் மெஞ்ஞானம் உண்டாக்கிய மந்திரம்
மந்திரத்திற் கெல்லாம் சிலாக்கிய மந்திரம் -பல

46. ஆடின தெப்படியோ : மாயாமாளவகௌளை

ராகம்: மாயாமாளவகௌளை தாளம்: ஆதி

பல்லவி

ஆடின தெப்படியோ — நடனம் நீர்
ஆடின தெப்படியோ

அனுபல்லவி

தேடிய மெய்ப்பொருளே வளமேவும்
சிதம்பரத்தே ஒரு சேவடி தூக்கி நின்று -ஆடி

சரணம்

ஒன்றல்ல இரண்டல்ல
ஒன்றிரண்டு மல்ல
நன்றல்ல தீதல்ல
நாத விந்துமல்ல
அன்றல்ல இன்றல்ல
ஆதி யந்தமல்ல
மன்றுள் மரகத
வல்லி கொண்டாட -ஆடி

47. சிவ சிதம்பரமென்று : பைரவி

ராகம்: பைரவி தாளம்: ஆதி

பல்லவி

சிவ சிதம்பரமென்று நினைப்பாயே—உனக்கு
அபஜயம் வாராது என்றும் மனப் பேயே

அனுபல்லவி

கவசம் உனக்கிது என்று அறிவாயே—நல்ல
கனகசபையில்—புலி பகை
முனிவர்கள் — தொழ
அனவரதமும் —திரு
நடனம் ஐயன் ஆடிடும் -சிவ

சரணம்

கன்மவினை போய்க் கரை ஆறலாமே—பொல்லா
மன்மத வாதை தீர்ந்து தேறலாமே—கொடும்
ஜென்ம சாகரக் கரை ஏறலாமே — எழுந்து
சென்ற போதிலும் — சும்மா
நின்ற போதிலும் — ஒன்றைத்
தின்ற போதிலும் — படிக்
சின்ற போதிலும் — நீ -சிவ

48. நினைப்பதெப்போது : நாதநாமக்கிரியை

ராகம்: நாதநாமக்கிரியை தாளம்: ஆதி

பல்லவி

நினைப்ப தெப்போது நெஞ்சே — ஐயன் பதத்தை
நினைப்ப தெப்போது நெஞ்சே

அநுபல்லவி

தனத்தையும் மாதர் — யௌ
வனத்தையும் உத்யோக
கனத்தையும் எண்ணிப் — பல
தினத்தையும் கழித்தால் -நினை

சரணம்

பாட்டிலும் பல — வினை
யாட்டிலும் துர்விஷயக்
காட்டிலும் புத்தி — தனை
நாட்டிநாள் கழித்தால் -நினை

49. காணாமல் வீணிலே: காம்போதி

ராகம்: காம்போதி தாளம்: ஜம்பை

பல்லவி

காணாமல் வீணிலே காலங்கழித் தோமே

அனுபல்லவி

சேணுடர் போற்றுந் தில்லைச்
சிதம்பரத் தலத்தை காணா

சரணம்

சேரன் சோழன் பாண்டியன்
இரண்யவன்மன் கோபுரமும்
சூர வீரப்ப பூபன்
செய்த திரு மதில்களும்
பாருலகம் போற்றுகின்ற
பஞ்சாட்சரப் படிகளும்
ஆரங்கள் சூழ்ந்த திரு
ஆயிரக்கால் மண்டபமும் -காணா

50. அருட் ஜோதி: பந்துவராளி

ராகம்: பந்துவராளி தாளம்: ரூபகம்

பல்லவி

அருட்ஜோதி தெய்வம் எனை
ஆண்டு கொண்ட தெய்வம்
அம்பலத்தே ஆடுகின்ற
ஆனந்தத் தெய்வம்

அனுபல்லவி

பொருட்சாரும் மறை களெல்லாம்
போற்றுகின்ற தெய்வம்
போதாந்தத் தெய்வம் உயர்
நாதாந்தத் தெய்வம் -அரு

சரணம்

இருட்பாடு நீக்கி ஒளி
யீந்தருளும் தெய்வம்
எண்ணிய நான் எண்ணியவா (று)
எனக் (கு) அருளும் தெய்வம்
தெருட்பாடல் உவந்தெனையும்
சிவமாக்கும் தெய்வம்
சித்ஸபையில் விளங்குகின்ற
தெய்வமதே விளங்கும் -அரு

அபிநயப் பாட்டு



51. என்னதான் சொன்னூரடி : அசாவேரி

ஒரு நாயகி நாயகனிடம் தூதுவிட்டாள். தூது போனவளும் திரும்பிவிட்டாள். வந்தவள் பேச வாயெடுக்கு முன்னமேயே, ஒரே ஆத்திரத்தில் என்னதான் சொன்னூரடி என்று கேட்கிற பாவம்.

ராகம்: அசாவேரி தாளம்: மிஸ்ரசாப்பு

பல்லவி

என்னதான் சொன்னூரடி - அன்னமே அவர்
எப்போது வருவாரடி

அனுபல்லவி

பன்னு தமிழ்க்(கு) உதவு
கர்னன் புதுவை வளர்
பங்கயத் திருமார்பன்
வேங்கடேஸ்வர ஸ்வாமி -என்

சரணம்

மன்மதன் பகைதீருமா இங்கே — அவர்
வந்திட வேளையும் நேருமா
ரம்யமாய்ப் பகர்ந்தாயோ
நல்வார்த்தை கொணர்ந்தாயோ
சும்மா வந்து நின்ருயோ
சொல்லு பழமோ காயோ -என்

52. காசிருந்தால் இங்கே வாரும்: மத்யமாவதி

கடவுள் தத்துவத்தோடு இணைந்துள்ள ஞானிகள் கடவுளோடு எப்படி எல்லாமோ விளையாடுவார்கள். கடவுளைக் கேலி பண்ணுவார்கள். 'நான் சமர்த்தன் நீ சமர்த்தனல்ல' என்றெல்லாம் விளையாடுவார்கள். கடவுளே ஆன்மாவைத் தேடுகிறார் என்பது நம்மவர் சொல்லும் உண்மைகளில் ஒன்று. அப்படித் தேடுகிற ஒரு காரணத்தினால் ஆன்மாவிற்கு பிகு பண்ணிக்கொள்ள இடமிருக்கிறது. இந்த மனப்பாங்கை வைத்துக்கொண்டு 'காசிருந்தால் இங்கே வாரும்' என்று சல்லாபமாக வார்த்தையாடும் பெண்ணின் பாவத்தில் பார்க்கவேணும்.

ராகம்: மத்யமாவதி தாளம்: மிஸ்ரசாப்பு

பல்லவி

காசிருந்தாலிங்கே வாரும் - சும்மா
கடன் என்றால் வந்தவழி பாரும்

அனுபல்லவி

வாசக் கடம்பணி தென்குன்றை வேலரே
மந்திரத்தினிலே மாங்காய்தான் விழுமோ -கா

சரணம்

அப்பா என்றதனால் உச்சி குளிராது காணும் - நன்றாய்
அழுந்தத் தலையில் எண்ணெய்வைத்துத் தேய்த்திடவல்லோவே [ணும்
இப்படி இருந்தால் எங்கட்குக் கட்டுமோ
ஏட்டினில் சர்க்கரை ருசி தட்டுமோ
செப்படி வித்தையினால் உறவொட்டுமோ
தேவடியாட்(கு) ஈதெல்லாம் சரிக்கட்டுமோ -கா

வாசக்கடம்பணி தென்குன்றை வேலரே - வாசத்தோடு கூடிய கடம்ப மாலையை அணிந்த குன்றக்குடியில் எழுந்தருளியிருக்கும் வேலவரே.

53. நேற்று ராத்திரி: காம்போதி

திருக்கழுக்குன்றத்திலுள்ள சுவாமி நாயகி வீட்டுக்கு வருகிறார். அவளுக்கு அவர்மீது கோபம். அதன் காரணமாகக் கடிந்து சொல்லுகிறாள். "நேற்று ராத்திரி ஒரு பெண் வீட்டுக்குப் போனதில் அந்த வீட்டுக்குப் போனதாக எண்ணி இங்கே வருகிறீர். அந்த வீடும், அந்தப் பெண்ணும் நானல்ல" என்று ஆங்காரத்தோடு பேசுகிறாள்.

ராகம்: காம்போதி தாளம்: ஆதி

பல்லவி

நேற்று ராத்திரிப் போன பெண்வீடு இதுவல்ல
நிலவரமாக உற்றுப் பாரும்

அனுபல்லவி

பூத்திருக்கும் சோலைசூழ் கழுக்குன்றம் தனில் மேவும்
புண்ணியரே அந்தக் கன்னியும் நானல்ல -நேற்

சரணம்

இருட்டு வேளையிலே நீர்
திருட்டுத் தனமாய்ச் செல்லும்
திருட்டெல்லாம் வெளியாச்சு
மிரட்டாதேயும் போம் ஸ்வாமி
திரட்டுப்பாலும் சீனியும்
தேனும் பாகும் கற்கண்டும்
பிரட்டி வாயி லூட்டிய
பெண் வீடந்த வீதியில் -நேற்

54. உன்னைத் தூதனுப்பினேன் : சாவேரி

சிவகிரி ஸ்தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள முருகனிடத்தில் ஒரு காதலி தன் சகியைத் தூதனுப்பியது மோசமாய்ப் போய் விட்டது. சகியினிடத்திலேயே சந்தேகங்கொள்ளும்படி நேர்ந்துவிட்டதாக பாவம்.

ராகம்: சாவேரி தாளம்: ஆதி

பல்லவி

உன்னைத் தூதனுப்பினேன் என்னடி நடந்தது
உள்ளது உரைப்பாய் சகியே

அனுபல்லவி

கன்னல் பெருகிவிளை
செந்நெல் குன்றுகள் சூழும்
கனவளமுறு சிவகிரிவளர் குகனிடம்
எனதுள நலிதலை உரைசெய மடமயில் -உன்

சரணம்

வாரிமுடித்த கூந்தல் வரிசை உலைந்ததென்ன
வன்னக் கபோலக் குங்குமம் கலைந்ததென்ன
சீர்பெருகும் கஸ்தூரித் திலகம் அழிந்ததென்ன
ஜிவுஜிவென்றிரு கண்ணும் சிறிச்சிவந்ததென்ன

செய்ய பவள நிகர்த்த
தையல்நின் உதடுசுத்த
துய்ய வெண்மையாய் வெளுத்த
செய்கை என்னடி மெத்த

சுகமுற விதவிதத்
தொழில்முறை புரிபவன்
குகனிடம் மருவி நீ
வருவதாய்த் தெரியுதே -உன்

55. இதைவிட இன்னும் வேறே : சாவேரி

எங்கேயோ ஒரு அயலான பெண்ணிடம் போய்விட்டு வந்த வேளூர் முருகனைப் பார்த்து நாயகி கடிந்து சொல்லுகிற பாவம்.

ராகம்: சாவேரி தாளம்: ஆதி

பல்லவி

இதைவிட இன்னும் வேறே வேண்டுமோ சாட்சி - ஒன்றும்
இல்லை இல்லை என்று கோடி ப்ரவசனம்
எடுத்துரைக் கின்றீர்
அடுக்குமோ போம் போம்

அனுபல்லவி

மதிதவழ் வேளூர் முத்தையனே - அந்த
வஞ்சியுடன் கூடிக்
கொஞ்சி அணைந்திட்ட
மைக்குறியும் மஞ்சள்
வாடையும் சொல்லுதே -இ

சரணம்

எத்தனை சொன்னாலும் என்செவிக் கேறாது
என்னத்திற்கு வீண் பேச்சு - அவள்
இந்நேரம் எங்கெங்கே தேடுவாளோ - பாவம்
எழுந்திரும் நேர மாச்சு -இ

56. தத்தை மொழியாள் : கல்யாணி

வேலூர் முத்துக்குமார சுவாமியிடம் ஒரு பெண் அபாரமாகக் காதல் கொண்டுவிட்டாள். ஒரே ஆத்திரமாய் இருக்கிறுள். தனக்கு வேண்டியவளான தோழியைத் தூதனுப்பினுள். தூதுபோனவள் நாயகியின் கஷ்டத்தை எடுத்துச் சொல்லுகிறுள்.

ராகம்: கல்யாணி தாளம்: மிஸ்ர நடை -ஆதி

பல்லவி

நத்தைமொழியாள் ஒரு பெண்
மெத்தவும் உமைத் தேடுருள்
மெத்தைமேலுந்தனைக் கட்டி
முத்தமிட் டணைந்து சேர -தத்

அனுபல்லவி

எத்திசையும் கீர்த்தி பெற்ற
முத்துக் குமார துரையே
பித்துப் பிடித்தாற் போலவள்
நித்திரை வராமல் இளம் -தத்

சரணம்

சித்தினி ஜாதிக்குள் அவள் ரத்தினப் பெண் ஐயா ஸ்வாமி
சித்த மறிந்தே நடப்பாள் நித்தம் உம் மனப்படியே
ஒத்த விதமாய்ப் பேசுவாள் சத்தியந் தவருதவள்
சித்தஜ நூல்ப் படித்தவள் வித்தைக்காரி ஸ்வாமி அவள் -தத்

தத்தை மொழியாள் - கிளிபோல் கொஞ்சிப் பேசுகிறவள்

57. இன்னும் என்மேல் வர்மமோ : முகாரி

முருகன் நாயகியினிடத்திலிருந்த பிரியத்தை மறந்தவராய் வேருெரு பெண்ணிடம் தன் பிரியத்தை எல்லாம் காட்டிக் கொண்டிருக்கிருர். இதை எல்லாம் சகித்துக் கொண்டு தானிருக்கிருள் நாயகி. எதற்காக? எப்படியும் மனம் திரும்பும், பழைய பிரியத்தை எல்லாம் காட்டுவார் என்ற எண்ணங் கொண்டுதான். முருகனிடம் முறையிடுகிற பாவம்.

ராகம்: முகாரி தாளம்: ரூபகம்

பல்லவி

இன்னும் என்மேல் வர்மமோ
இதுவும் நல்ல தர்மமோ

அனுபல்லவி.

பன்னக பூஷணன் அருளிய
பாலா வடி வேலா ஸ்வாமி -இன்

சரணம்

கன்னி வயதில் அன்னையறியக்
கைப்பிடித்து என்னைக் கலந்து மணந்து
உன்னைப் பிரியேன் என்று தலைதொட்டு
உறுதி மொழிகள் பகர்ந்து
பின்னெருத்தியை என் படுக்கையில்
பிரியமுடன் வைத்து மகிழ்ந்து
சொர்ன வருஷம் பொழிந் தனுதினம்
சுகித் திருப்பதைச் சகித்திருக்கையில் -இன்

பன்னக பூஷணன் அருளிய பாலா - பாம்பை ஆபரணமாகத் தரித்த பரமசிவன் பெற்ற முருகனே. சொர்ன வருஷம் பொழிந்து - பணத்தை அளவில்லாதபடி கொடுத்து.

58. எல்லா அருமைகளும்: தோடி

நாயகர் எல்லாம் லௌகிகங்களும் தெரிந்தவர். தன்னை எவ்வளவோ அருமைகளும் செய்து பாராட்டியவர். அவரை யாராலும் தவருன படிக்கு திருப்ப முடியாது என்றுதான் எண்ணி இருந்தேன். யாரோ ஒருத்தி போதனை செய்துவிட்டாள் எல்லாம் என் பொல்லாத காலந்தான் என்பதாக, மனம் வருந்தித் தோழியிடம் சொல்லுகிருள் நாயகி:

ராகம்: தோடி | தாளம்: ஆதி

பல்லவி

எல்லா அருமைகளும் எல்லாப் பெருமைகளும்
எல்லாம் தெரிந்ததுரைக்(கு) எவள் போதனை செய்தாளோ

அனுபல்லவி

பல்லார்க்கும் சகல பாக்கியமும் தான் கொடுத்துப்
பாங்குடனே பணிவிடை செய்துவைக்கும் லோலனடி
நல்ல கிரீடம் தரித்த அமரசிம் ஹேந்திர
நாதனருளிய ப்ரதாப சிம்மராஜனுக்கு -எல்

சரணம்

கங்கணங் கட்டினநாள் முதலாயிது வரையில்
கடிந்ததொரு வார்த்தை சொல்லி அறியேனடி—அவர்
எங்கே யிருந்தாலும் அவரை நினைந் துருக
என் தலையில் ஈசன் எழுதினுரடி
என் கணவனுக்கிணை யுண்டோ ராஜாதி ராஜர்கள்
எதிரிலே வந்து நின்று கப்பமுங் கட்ட
பொங்குபுகழ் தானுடைய எங்கள்துரை இவரைப்போல்
பூதலத்தில் உண்டோஎன் பொல்லாத காலமடி -எல்

நாயகன் பெயர்-ப்ரதாப சிம்மராஜன், அமர சிம்ஹேந்திரன் மகன்.

59. நித்திரையில்: பந்துவராளி

நாயகனைவிட்டுப் பிரிந்திருக்கிருள் நாயகி. பிரிந்து பல நாள் ஆகிவிட்டது. இந்த நிலையில் ஒருநாள் உறங்கிக்கொண்டிருக்கும்போது கனவு கண்டாள். நாயகனது பூமாலை தெரிகிறது, சிறிதுநேரம் கழித்து ரத்னஆரம் தெரிகிறது, பிறகு அவர் முகமே கொஞ்சம் தெரிகிறது. இதெல்லாம் நல்ல சகுனமாகவே எண்ணுகிருள். ஆனாலும் இதனல் மனம் ஒருவித ஆத்திரத்தை அடைகிறது: ஏக்கம் மிகுதியாகி, தோழியிடம் சொல்லுகிருள் தலைவி.

ராகம்: பந்துவராளி தாளம்: ஆதி

பல்லவி

நித்திரையில் சொப்பனத்தில்
நேற்று ராத்திரி மேடை மீதினில்
நேர்த்தியா யுகந்திருந்தது அத்துயிலை
நினைந்து நினைந்து உருகுதடி

அனுபல்லவி

முத்தமிழும் கீர்த்திகொண்ட
முக்தன் அமரசிம்மேந்திர பூபன்
புத்திரன் ப்ரதாப ராஜதுரை
போஜனென்று எண்ணடி மாங்குயிலே -நித்

சரணம்

மாலையோ ரத்னஆரமோ திகழும் மார்பமோ
மலர்ந்த முகமோ என்னமோ நானறியேனே
நாலுஜாமமும் நாலுயுக மாகுதடி
நானென்ன செய்வேனடி அன்னமேநீ
சொல்வாயடி -நித்

60. யாருக்காகிலும் பயமா: பியாகடை

ஒரு பெண்ணுக்கு இல்லாத பாக்கியம் ஒன்று கிடைத்து விட்டது. அதாவது நாயகனது ஏகபோக அனுபவம்தான். ஒரே எக்களிப்பு உண்டாகிவிட்டது. ஊரார் என்ன வம்பெல்லாமோ பேசிக்கொண்டிருக்கிறுர்கள். அதனுல் அவளுக்குக் கவலையில்லை. என், அப்படி வம்பு பேசுவதில் இல்லாத திருப்தி தான். இதில் பயம் வேறு இருக்கவா செய்கிறது. யாருக்காகிலும் பயமா என்று சொல்வது இயல்புதான்.

ராகம்: பியாகடை தாளம்: ஆதி

பல்லவி

யாருக்காகிலும் பயமா சும்மா சொல்லட்டும்
அதிலென்ன ரகசிய மா

அனுபல்லவி

போருக்குள் விஜயன்இம் மோடிலிங்க துரை
போகங் கிடைத்ததென்றன்
யோகமல்லவோ பெண்ணே -யா

சரணம்

நான்பிடித்த(து) என்ன முருங்கைக்கொம்புப் பிடியா
நடத்தை தெரிந்தவருக்(கு) ஒருத்தர் சொன்னபடியா
மான்போல் விழியார்க்கெல்லாம் இதுதான்ஒரு நொடியா
வஞ்சியே இதற்குநான் அஞ்சின குடியா -யா

மங்களம்

1

புங்கவர் புகழுமா தங்கமு கந்திகழ்
எங்கள் கணேசராந் துங்கற்கு — மங்களம்

2

போதந் திகழ்பர நாதந் தனில்நின்ற
நீதராஞ் சண்முக நாதற்கு — மங்களம்

3

பூசைசெய் வாருளம் ஆசைசெய் வார்தில்லை
ஈசர் எமதுநட் ராஜற்கு — மங்களம்

4

பூமி புகழ்குரு சாமி தனைஈன்ற
வாமி எனுஞ்சிவ காமிக்கு — மங்களம்

5

புங்க மிகுஞ்செல்வந் துங்கமு றத்தகும்
செங்கம லத்திரு மங்கைக்கு — மங்களம்

6

பூணி லங்குந்தன வாணி பரம்பர
வாலி கலைஞர்கொள் வாணிக்கு — மங்களம்



ஸ்வரம்

ஸங்கீத வித்வான்

கீவளூர், S. மீனுட்சிசுந்தரம் பிள்ளை

ராகம்: கல்யாணி. **1.** ஆரோஹணம்: ஸ ரி க ம ப த நி ஸ்

தாளம்: ஆதி. அவரோஹணம்: ஸ் நி த ப ம க ரி ஸ

பல்லவி

ஸ்ரீஸ்நிதபாநி தபா, பபா	; க நீ த பா	பம தப பம கா ||
வருவா ர் வரு வா ரேன்றேன்	மனதைத்தே	ற்று வ ரல் லால் ||
ககதபா, பம கரிகரி ஸா;	ஸரிகமபதநிஸ்	ஸ்நிதப மபதநி ||
வந்தா ரேன் பா ரைக்	கா ண்	கி லே ன் ||
நிரி நீ நிஸ் தா ஸ்நி தப பா, ப பா	; க நீ த பா	பம தப மக கா ||
வரு வா ர் வ ரு வா ரேன்றேன்	மனதைத்தே	ற் று வ ரல் லால் ||
ககதபா, பம கரி கரி ஸா ;	ஸரி கம பத நிஸ்	ஸ்நிதப மபதநி ||
வந் தா ரேன் பா ரைக்	கா ண்	கி லே ன் || . வரு

அனுபல்லவி

கமாபதபதா நீ ஸ்ா, ஸ்ா ஸ்	நி ரி நி ஸ் நி ஸ்ா	நிதநீ ஸ்ா ஸ்ா ||
தெ ரு வி ற் கும் வா ச ற்கும்	தி ரி வா ர் ச	கி மா ரேல் லாம் ||
ததாக்ரிஸா ஸ்நிதப தநிஸ்ா	நி ரி நி நி ஸ் த ஸ் நி	தபபம மபதநி ||
தில்லா பு ரீ சர் முன்போய்	நல் லா ர் யேன்	கா தல் சொல்லார் || வரு

சரணம்

கமாபா, பா பாபா நிதபம	ககா ஸ்நிதபம	மதபம கரிகா ||	
கங்கை ச டையி லா டச்	செங் கை யில்த்	து டி யா ட ||	
ககாதபாபம கரிகரி ஸாஸா	; , கமபபம	பத நீஸ்நி தபபா ||	
பங்கை ய மெ னும் கைகோள்	மங்கையர்	கள் கோண் டாட ||	
ஸ்ா, நி தபபமதா நீ, ஸ்ா, ஸ்ா	; , நிஸ் ர்ரி ரி	ஸ்ரி ஸ்நி ஸ்ாஸ்ா ||	
நங் கை சி வ கா மி	கொங்கைசேர்	பு ய மா ட ||	
ததாகரி ஸ்ரி ஸ்நிதப தநிஸ்ா	ஸ்ரி ஸ்நித பம	நிதபம மபதநி ||	
செங்கை வீ சி ஆ டச்	சதங் கை பா	த த்தி லா ட ||	வரு

2. சரணம் கொஞ்சம் பேதம்

; , கமபபா பா பம நிதபம	கா, நி தா ப ம	பமதப கரிகா ||	
நாம றி யோமோ சா மி	தா ம தம்	செய் வா ரோ ||	
; , கதபபம கரிகரி ஸாஸா	; , கமப பம	பத நீஸ்நி தபபா ||	
நீ மய ங் கா தே யென்ன	சேமே லே	றி வ ருவார் ||	
; , ஸ்ாநிதபப தாநீ ஸ்ஸ்ா	; , நிஸ் ர்ரி	நிரிஸ்நீஸ்ஸ்ா ||	
கா ம னு ர் வந்தா லென்ன	சோமனுர்	வந்தா லென்ன ||	
; தக்ா ரிஸ்ா ஸ்நிதப தநிஸ்ா	நீ, நிர்நிநித	ஸ்நிதபதநிஸ்ா ||	
பூ மலர் வா டு முன்னே	ஏ ம ச	பே ச ரேன்முன் ||	வரு

ராகம்: கல்யாணி. 2. ஆரோஹணம்: ஸ ரி க ம ப த நி ஸ்
தாளம்: ரூபகம். அவரோஹணம்: ஸ் நி த ப ம க ரி ஸ

பல்லவி.

ஸ்ா ஸ்ா ஸ் நி தா பாபம	நித பம பா பக மா பா	||
தைய லே உனை	நி ண ந்து உ ரு கி	||
; கமாப தா ; நீ	ஸ்ா ; ; ஸ்நிதப தநி	||
தயங்கு ரு ன	டி மா னே	|| தைய

அனுபல்லவி.

பாபா பமநித பாபா	நிதநீ ஸ்ாஸ்ா ஸ்ாஸ்ா	||
வையம் புகழ வோங்கும்	வேளூர் தனில் மேவும்	||
தக்ரீ ஸ்ாஸ்நி தப தா	தரிஸ்ா ஸ்நி தப மப தநி	||
ஐயன் முத்துக் கு ம ர ன்	உய்யா மை யலி நின் று	|| தைய

சரணம்.

கமா பபா பபா பபா
நாடி உ ருகும் வேவள

காதப பம கரிகரி ஸஸா
போடி கல் யா ணி ராகம்

ஸா, நிதபா தநிஸ்ஸா
வே டி க் கை யாகவிவள

ததாக்ரி ஸ்நிதபகா
கூடிக்க லந்தவணைய

கா, நிதா பமா ரிகா ||
மோடிசெய் யலா மோடி ||

காம பாபப தநிதபா ||
பாடி உல் லாச மாக ||

ஸா க்ரி ஸா தநிஸ்ஸா ||
யா டிக் கா ங்கேயனுடன் ||

ஙிரி நிதபமா மபா தநி ||
வா டியி துச மயம் || தைய

ராகம்: கல்யாணி.

தாளம்: மிச்ர சாப்பு.

3.

ஆரோஹணம்: ஸ ரி க ம ப த நி ஸ்

அவரோஹணம்: ஸ் நி த ப ம க ரி ஸ

பல்லவி.

; ; பகா மா , பா ;
ஏங் கா ணும்

தாநீ, ஸ்நிதாபா
க ணி சங் கள்

; ; ப கா மா , பா ;
ஏ ங் கா ணும்

நீஸ்ாரி, ஸ் நி தா பா ;
க ணி சங் கள்

; ; கரி , ரிஸா , ஸா ;
இப் ப டிச்

கமபதநிஸ்ாநி தபா , பமா, கரீ ,
டீ ரே

; ; ப மா நி தா , பா , ||
வ ர வ ரக் ||

கா , ஸ்நிதபா,,த பமகம || க ரி
இ ல் லா மல் ||

; ; ம ப தா நீ ஸ்ா ; ||
வர வ ரக் ||

கா , ஸ் நி த பா,,த பம கம || க ரி ,
இல் லா மல் ||

; ; நி ஸரிஸா . ரி ; ||
செய் து கோண் ||

ஸா ; ; ; ; ; ; ||
||

அனுபல்லவி.

; ; ஸ்ா ஸ்ா ; ; ஸ்நி	நிதாஸ்நீ தபா , பமா ,	||
ஆங் கா ணும்	தென் குன் றை	||
; ; மபதாபா ; தநி	ஸ்ா , ஸ்ா , ஸ்ா ; ஸ்ா ;	||
ஆ று மு	க வே ல ரே	||
; ; ஸ்ா ஸ்ா ; ; ஸ்நி	ம த நி ரி ஸ் நி த ப பா ப ம க ம	|| மா ரீ
ஆங் கா ணும்	தென் குன்றை	||
; ; மபதாபா ; தநி	ஸ்ா , ஸ்ா , ஸ்ா ; ஸ்ா ;	||
ஆ று மு	க வே ல ரே	||
; ; க் ரீ ஸ்ா , ஸ்ா ;	நீ , ரி ஸ் நீ ஸ் ப தா நீ ;	||
ஆ சை கோண்	டா லும் ம ன	||
ஸ்ா;,ரி ஸ்நிதா பா ;	நிதாபபா பா ; ப ம க ம	|| மா ரீ
ரோ சம் வேண்	டா மோ ஸா மி	|| ஏங்

சரணம்.

; ; பாபா ; பா ;	பா , பா , நீ தா பா ;	‖
அந்த · மா	து ர தி க்கும்	‖
; ; பாதாநீ ஸ்ா ;	நி ஸ் ரிஸ்ா,ரி ஸ்நிதா பா,ம	‖ காரீ
மேலா ன	சி றை யா	‖
; ; காகா ஸ்நிதபபா	பமகாரி காரி ஸா ;	‖
ஆலை யில் லா	ஊ ரு க்கு	‖
; ; க ம பா ; பா ;	பததநிஸ்நித நீ த பா ;	‖
இலுப்பைப் பூச்	சர்க்க ரையா	‖

அனுபல்லவியைப் போல்பாடி மத்திமகால சாகித்யம் பாடவும்.

; ; எந்தனு	டனே கூடி	; ; இருப்பதில்	குறையா
இனிமேலும்	இது வெல்லாம்	சரியான	துறையா

பாமாபா நீதாபாமா	தாநீஸ்ா ஸ்ாஸ்ாஸ்ா
எ வ ரு ம் புகழ்ந்திடும்	கவிகுஞ் சாந்தமிழ்க்

தாக்ா ரீநித ரீநீ தா மாதா	ரீநீதாபா; பாபம ‖ காமரி
கிரு நிதி யு தவும்	ஸரவணேத் ப வ ‖ ரே

ராகம்: கல்யாணி. **4.** ஆரோஹணம்: ஸ ரி க ம ப த நி ஸ்

தாளம்: மிஸ்ரம். அவரோஹணம்: ஸ் நி த ப ம க ரி ஸ

பல்லவி.

;;பகமா ;பா ;	பதாதபா ;;பதநீ	ஸ்ா ; ; ; ; ஸ்ாநீ	தபபா, மபா; பமகம	மாரீ
எல்லா ம	றி வேன் போமை	யா தே	வ ரீர் சேதி	
;;பகமா ; பா ;	பதாதபா ;;பதநீ	ஸ்நிதபதநிஸ்ரி க்ரிஸ்நிஸ்நி	தபபா, மபா; பமகம	மாரீ
எல்லா ம	றி வேன் போமை	யா தே	வ ரீர் சேதி	
;; ககா ஸ்நிதபா ;	பமகா கரிரீ ;;பம	கரி ; , ஸா ; ; ;	ஸரிகம பதநிஸ் நித பதபம	கமரி
இனி மே லும்	ந டவா தை	யா		

அனுபல்லவி.

;; ஸ்ா ஸ்ா; ஸ்ா;	ஸ்ாநிஸ்ாநி பமநித பா;	;; மபதநீத பதா ,	ஸ்ா ;; ஸ்ா ;ஸ்ா ;	
வல் லா ள	ரே ப ரங்	குன்றி ளில்	வா ச ரே	
;; ஸ்ா ஸ்ா; ஸ்ா, நி	மதநிர்ஸ்நி பமநிதபா;	;; மபதநீத பதா ,	ஸ்ா ;; ஸ்ா ; ஸ்ா ;	
வல் லா ள	ரே ப ரங்	குன்றி ளில்	வா ச ரே	
;; க்ரி ஸ்ா; ஸ்ா;.	ஸ்நிதாபா தாநீஸ்ா ;	ஸ்ாஸ்ா,ரி ஸ்நிதா பா;	பநிதாபா பா; பமகப	மாரீ
மா மா யம்	செய் தென்வை	நீர்ம ரு வும்	ந டத் தை	

சரணம்.

;; பா பா ; பா ; || பாபாமா நீதா பா ; || ;; பா தா நீ ஸ்ா ; || ஸ்நி நிஸ்ாநி பாதாபம கா ||
வெல் ல வ || ட்டுப்போல் வார்த்தை || சொல்லி யெங் || த னை எ த்தி ||
;; கா, ஸ்நித பா ; || பபுபா , த பமகா காரி || ;; கமபா ; பா, ம || பாத ஸ்நித நிதநித பா ; ||
மின் வெ ட்டிற் || பணயம் பா ர்த்து || மிரட்ட உம் || மா லே ச த்தி ||

அனுபல்லவி போல் ஸ்வரம்.

;; அ ல்ல கா || ணு ம் இ ந்த || ;; பிலு க்கிற்கா || ரி ய ம் வெற்றி ||
;; ஆ கு மோ || போ ம் உ மக் || கார் சொன்னுர் || இ ந் த புத்தி ||

மத்திமகால ஸாகித்யம்.

கா ; மா பா ; தாபா || தா ; நீஸ்ா ; ஸ்ாஸ்ா ; || ; நிரிஸ்ா நி ; நீநீ || ஸ்ா;ஸ்ா;ஸ்ா;ஸ்ாஸ்ா ||
ஆ த ரத்தோடு || நீ ர் ப டி த் தி டு || சூ து வித்தைள || லாம றை த் தொரு ||
தா ; க்ா ரிஸ்ா ஸ்ாஸ்ா || ஸ்நிதாபா தாநீ ஸ்ாஸ்ா || ஸ்ா; ரி ஸ்நிதா பாமா || ககாநீ,தாபாபாமா || கமாரி
நீ த மு ற்றவர் || போ ல மெய் ப்புடன் || ஓ து மி த்திர || பே த த்தின் தொ || ழி ல்

ராகம்: கல்யாணி. **5.** ஆரோஹணம்: ஸ ரி க ம ப த நி ஸ்

தாளம்: ரூபகம். அவரோஹணம்: ஸ் நி த ப ம க ரி ஸ

<u>**பதம்**</u>

பல்லவி.

5. ; ஸ்ாஸ்ா ஸ்நித பபா || ; பாபா பநிதப பா || ; தநிஸ்ா ; ; ஸ்ா ||
எத்தைக் கண் டு நீ || இச்சை கொண்டாய் || மகளே என் ||

ததாக்ரி ஸ்நித பதா || தர்ஸ்ா ஸ்நிதப மபதநி || ஸ்ா ||
கண்ணே பெண் ணே || நீ யி ப்போதே || || எத்

அநுபல்லவி,

; ப பா ம நி தா ப பா || தா , நி ஸ்ா ஸ்ா , ஸ் ஸ்ா ||
சுத்தப் பயித்தி யக் || கார ன் கெங்கா தரன் ||

ஸ் நி க் ரி ஸ்ா ஸ்ா ஸ்ா ஸ்ா || ஸ் ரி ஸ்ா ஸ்ா நி ஸ்ா ஸ்ா ஸ்ா ||
தோ கை யே முன் ன வன் || பே யு ட ஞ டி ய ||

நி த நீ ஸ்ா ; தத பம || தா நீ ஸ்ா ; தத பம ||
தோங்திக்கோ ப ழுங் || கந்தைக்கோ எ றும் ||

தா நீ ஸ்ா ; ஸ்ா ஸ்ா || க் ரி ரீ ஸ் நி த ப ம ப த நி || ஸ்ா
நந்திக்கோ செய்யும் || விந்தை க்கோ நீ || எத்

சரணம்.

; ஸ்நீத பா, பபா	காஸ்நித பபம கரிகா	||
மாமனு மா மியும்	ஒன் ருய்ச் செய்கின் ற	||
; க தா ப ப ம கா ரீ	ரீ கா ரீ ப மா , க ரி ஸ	||
வரிசை ப் பெருமைக்	கோ	||
பா பா பா நி தா ப ம பா	தா நீ ஸ்ா ஸ் நி தா பா	||
சோ ம வ ன ச் சி ர சி ல்	அணிந்து ஒ ரு க ண்	||
; க தா ப ப ம கா க ரீ	ரீ கா ரீ ப மா , க ரீ , ஸா	||
துலங்கும் நே ற்றிக்	கோ	||

2.

பா பா பா நி தா ப பா	தா , நி ஸ்ா ஸ்ா , ஸ் ஸ் ா	||
கா ம னை வென்றவர்	ஆ ல த் தை உண்டு மார்க்	||
ஸ் நி க் ரி ஸ்ா ஸ் த நீ ஸ்ா	ஸ் ரி ஸ்ா ஸ் த நீ , ஸ்ா ஸ்	||
க ண் ட னுக் கா கவே	ச ண் ட ன உ தைத்த	||
நி த நி ஸ்ா ; த த ப ம	தா நீ ஸ்ா ; ஸ்ா ஸ்ா	||
கா லுக்கோ சாம்பல்	மேலுக்கோ காவள	||
க் ரி ரி ஸ் நி த ப த நி ஸ்ா	ஸ் நி தா பா ; ம ப த நி	|| ஸ்ா
வாலுக் கோ க ரித்	தோ லுக் கோ நீ	|| எத்

ராகம்: ஸாவேரி. **6.** ஆரோஹணம்: ஸ ரி ம ப த ஸ்

தாளம்: ஆதி. அவரோஹணம்: ஸ் நி த ப ம க ரி ஸ

இரண்டுகளைச் சவுக்கம்.

பல்லவி.

;;; பா தாஸ்ா ;; ;;; ஸ்நி ரிஸ்நித தா ;	;;; பம பா ; தா ;	பா; தப மா கா,ரி ரீ; ||
எந் த வன சோன் ஹ லும்	தெரி யா மல்	அ வ ரு டன் ||
;;; ஸாதப மா கா , ரி ஸா ;;; ; ரிஸரீ ;	;; ஸரிமப தஸ்ாநி தப மக	;;; ரீ ;;; ரிஸ ஸா ;; ||
ஏ ன் பிணங் கிக் கோள்வாய்	ம க ளே	||

அனுபல்லவி.

;;; தாபா ;; தா ஸ்ா ; ஸ்ா ;; ஸ்ரி ரிஸ்ஸ்ா	;;; க்ா ; ரி ; ஸ்ா	ஸ்ா; நிஸ்ரிஸ்ா;ரி ஸ்நிதப தா; ||
அந் த ன ளி த்த கு ம	ரே சர் வை	தா லும் என் ன ||
பாதாநீதா மாகாரீஸா ஸாபா பாமா தாபாதா ;	; தாபாதா ஸ்ாநீ சபதம	; பதா பதா ஸ்ாஸ்ாஸ்ாஸ்ா ||
ஆ த்திரப் படு கிருய் பெண் புத்தி ா லே	அன்புள்ள போது கோபம்	இருக்கு ம்என் னதனுலே ||
தாபாதா ஸ்ாஸ்ாஸ்ாஸ்ா ஸ்ாரிக்ரீஸ்ாஸ்நிதாதா;	தாதாரிஸ்ா ஸ்நிதாதபதா	பாதநிபாபா பாபமதபதா ||
ரா த்திரி ராமாயணம் கேட்டும ப்பா லே	ராம ருக்குச் சீதை முறை	யென்ன யென் பது போலே ||

சரணம்.

;;; பா, தபமகா; ரி; ரி ஸா;; கரி	ஸா;; ஸரி மா; மா;	பா;;; ;தபா தா,	‖
கொண்ட வ ர் நய த்தி	லு ம் ப ய த் தி	லும் சொல் வார்	‖
;;; பா, தபம கா;; ரி; ஸா ரி மாமா	;பா, தபம; பாதஸ்நீ	;தா;; ;;;;	‖
கோ தை யே பொத்துக் கொண்டு	போ ன தெ ன் ன	டி	‖

அனுபல்லவிபோல்.

ச ண் டை உ னக் கு ப் பா லும்	;;; ப மோ டி	கு டி கேடி	‖
;;; தாதா க்ார்ஸ்ா ஸ்ா; ஸ்நிதா; தபாதா	;;; ப த நீ தா தா;	பா; தபமா கா, ரி ரி;	‖
தா ய் பே ரெ டு ப் பா ய் வெ கு	நே ர்த்தி யா	க வே தான்	‖

மீ ன்விழி யா ளே உனக் கா யிந்தத் து டுக்கு	; வி ரலத் தவனை யுண்டு	யேனி ந்த முடுக்கு	‖
நா ஞெருத்தி யி தற் கெல்லா ம் போடா வி ட்டால்த்தடுக்கு	நானும் ஒரு பெண் ணென்று	நீகுலுக்கு வாய் அடக்கு	‖

ராகம்: காம்போதி. **7.** ஆரோஹணம்: ஸ ரி க ம ப த ஸ்

தாளம்: ரூபகம். அவரோஹணம்: ஸ் நி த ப ம க ரி ஸ

பதம்

பல்லவி.

பாதா ஸ்ாநீ தாபா	பாநித தப்மா கரிஸா	ரிமக ரி கரி ஸாஸா	ஸபதா ஸா ; ஸாஸா ‖
ப த றி வ ரு கு	து ரு கு தென் று வி	ப கை க்கு தே வகை	சொல் லடி சற் றே ‖
ஸாமக மா; பாமா	பாமா பாதநி தநி தாபா	பாதாஸ்ா நீதாபா	பாநித தபமக பதஸ்ா ‖
நில் ல டி மனம்	கல்லோ டி அடி	த ளு க்குக் குலுக் கு	மினு க் கென்ன போ டி ‖

அனுபல்லவி.

; மகபாதாஸ்ாஸ்ா	ஸ்ரிம்க் ம்ரிம்க் ஸ்ாஸ்ா	ஸ்ாஸ்ாஸ்ாஸ்ா ; தா	ஸ்ாரி ஸ்ா ; நிதபா ‖
எதி ரில் லாத ப	ழ னி வே ல வ	ரி டத் தி னில் க	ருத்தை வை த்தபின் ‖
தாஸ்ாஸ்ாஸ்ா மகரிஸ்ா	ஸ்நிரிஸ்நித நிததபதா	தாம்க்ரி ஸ்ஸ்ா நிதபா	பாதபமக பாதா ஸா ‖
ஏ தோம தன் க வண	மா ர் பி னிற் பா யு தே	எ ங் தன் துரை கங் த	ஸ்வாமியைக் கூட்டி வா ‖

சரணம்.

; , தஸ் நிதா தாதா	தாதா தாதா நிதபா	நிதபா பாபா தபமா	கமபாதாஸ்நிநிதபா ‖
வா டி யெந்தன் வடி	வேல ரைக் கூட்டிவா	கூ டி க்குலா வி ம	ரு வி வி ளயா ட ‖
நீதா நீநித த்பதா	நிதபா பாபா நிதாப மக	மாகமபதாபபாதாரிஸ் ஸ்நீத	தபா , ; ; ; ; ‖
பா டுவார் காம்போதி	மா யப் போடி போ டு	வா ர் எ ன் மீ	து ‖
மகபா தாஸ்ா ஸ்ாஸ்ா	ஸ்ரிக்ா க்ாமக் ஸ்ா ;	ஸரி ஸ்நி பாதா ஸ்ா ;	தஸ்ரீ,கஸ்ாநீநிபதா ‖
போடி அ வ ரை ப் போல்	ஈ டு ஜோடு உண்	போ டி பி டித் தா ர்	எ ந் தன் கைகொடுத்தார் ‖
		பத ரிஸ்ஸ்நி நீதா தா ;	தா : நிதபா ; ; ‖
		மா ணி	க்க ம் ‖
ஸாபதா ஸ்ாஸ்ா ஸ்ாஸ்ா	ஸ்ரிக்ா க்ரிம்க் ஸ்ாஸ்ா	ததம் க்ரிஸ்ரி நீதபா	பாதப மக காபா தாஸ்ா ‖
நா டி ய வ ர் கேட் ட	சே ஞ் சொற் ப தம் பாடி	மோ டி செய்யா மலே	தே டி ய ழை த்து வா ‖

ராகம்: காம்போதி. **8.** ஆரோஹணம்: ஸ ரி க ம ப த ஸ்

தாளம்: ஆதி. அவரோஹணம்: ஸ் நி த ப ம க ரி ஸ

பதம்

இரண்டுகளைச் சவுக்கம்

பல்லவி

; ; பா, தா, ஸ்ா; ; ஸ்ா; ஸ்ரிஸ்ீ, பா, தா, | ஸ்ா ;;; ;;; பத | ஸ்ா ரிஸ்நித நீதா தா, நிபா; ||
இ வ ரு ரோ அ றி யே | னே ச | கி யே ||

; ; ; நிதாதபாமாகா ; கரிமகா ஸநிபாதா; | ஸா ;;; ;; ஸாரி | காமா பாதா ஸ்ா ;; நீ || தாபா
யா தோன்றும் தே ரி யே | னே | || இ

அனுபல்லவி

; ; ; மாகாபாதா ; ஸ்ா ; ஸ்ா ; ; ஸ்ாரி; | க்ா; ரிம்க் ஸ்ா; ஸ்ா; | நீ; ரிஸ்நீதா தஸ்ாநிதா || தாபா;
தி விலோளி ம ணிக் க வு | த்து வ ம | ணிந்து கோண்டு ||

; ; ; பதஸ்ரிக்ாஸ்ா; ஸ்ரிநீதா ; ; பதாஸ்ா, | ;;பதரிஸ்ா நிதாதபா | பதமாமககா; பதாதா, || ஸ்ா;
தே ரி லே றி யே சிங் | கா ர ப | வ னி வாரா || ன் இ

சரணம்

; ; ; தஸ்ா நீ, தா ; தா ; தா ; ; தஸ்ாநிதா	நீபா ; பாதாபா பதஸ்ா	நீ; ரிஸ்ஸ்நி தா; நிதபா ||
பா தத்தி லோ ரு மங்கை	பக்க த்தி	லோரு மங்கை ||
; ; ; நிதபா ; ; பா மா ; பதபா பமகாமா ;	; ; ; கமபா ; தாபா	பாதாரிஸ்ஸ்நி நீதாதாபா ||
சீ த த்து ள வம் பூண்ட	திருமார் பி	லோ ரு மங்கை ||

அனுபல்லவிபோல்

; ; ; ஏதுக்கா யணிந்தானே	; ; ; இவன்தானென்	பெருமானே ||
; ; ; சாதித்து நான்செய்த	; ; ; தவப்பய	னுய்வந்தானே || இ

12

ராகம்: காம்போதி. **9.** ஆரோஹணம்: ஸ ரி க ம ப த ஸ்

தாளம்: ஆதி. அவரோஹணம்: ஸ் நி த ப ம க ஸ

பல்லவி.

; பதஸ்ஸா ஸ்ஸ்நித நிதநிப	;, நீத பா	பமதப பபமக	‖ மரி
மன த றி யா மல்	மையல் கொண்	டேன் கொண்ட	‖
;, ரிபமகா கரி மக ஸாஸா	நிபதா ஸா;	ஸரிகம பதஸ்நி	‖ தம
மையலுக் கென்ன ப லன்	கண் டேன்	ஏ	‖
; பதா ம்க்ரிஸ்ஸா, ஸ்ஸா,ரிநீ,த தா,நிப	;, நீத பா	பமதப பபமக	‖ மரி
மன த றி யா மல்	மையல் கொண்	டேன் கொண்ட	‖
:, ரிபமகா கரிமகு ஸாஸா	நிபதா ஸா;	ஸரிகம பதஸ்நி	‖ தம
மையலுக் கென்ன பலன்	கண் டேன்	ஏ	‖ மன

; மகபாதா ஸ்ாஸ்ாஸ்ா
தினமும் க்ரு பை பு ரி யும்

; தஸ்ரீ,க்ஸ்ா ஸ்ரிநீ நித பதஸ்ா
சிவ கா மி ம கி ழ் ந் தி டும்

; மகபாதா ஸ்ாஸ்ா ஸ்ரிம்க்
தினமு ம் க் ருபை பு ரி யும்

; தஸ் ரீ,க்ஸ்ா ஸ்நிரிஸ் நிதபா
சிவ் கா மி ம கிழ் ந்திடும்

அனுபல்லவி.

; ஸ்ா,ரிஸநிபா,தா ||
நே

; பதரிஸ்ா, நிதபா
தி ரு ந ட

க்ரிம்க் ஸ்ா;
நே சர்

; பதரிஸ்ா, நிதபா
தி ரு ந ட

ஸ்ா; ஸ்ாஸ்ா ||
சர் தில் லச் ||

பதமாகா பதஸ்ா ||
ரா ஜர் ||

ஸ்நிபா தா ஸ்ா; ||
தில் லச் ||

பதமா காபத ஸ்ா || ;
ரா ஜர் ||

; தஸ்ாநீத நீதா , நிதா
மன துள்ள தாய்க்கு வேறுப்

; , தநிதபா பாபா நிதாப மகமா
வர வர நிஷ் ட் டு ர

; நினைத் துக் கோண் டால்ப் பெரு

; , நேரி ழை யார்க் கீதேல் லாம்

சரணம்

பா பதா நீ,
பாச் சே

; கம பா,த நித
பே ச்சே

; ; தாஸ்நி தாநித || பா,
இ னி ||

நீ; தமபா ||
; ஏ ||

அனுபல்லவி போல்.

; மூ
பதரிஸ்நித
; ஏ

ச்சே பருவ ||
தபமக பதஸ்ா ||
ச் சே || ;

10.

ராகம்: காம்போதி
தாளம்: ஜம்பை

ஆரோஹணம்: ஸ ரி க ம ப த ஸ்
அவரோஹணம்: ஸ் நி த ப ம க ஸ

பல்லவி.

; பதாஸ்ா ; ஸ்	நீநீதா நிதபா	; பபதப பதஸ்ா	தஸ்நித தபா ; ப
நட மா டித்	திரிந்தஉ மக்	கிடது கால்	உ த வா மல்
; நிதபா ; பா	பமதபபபமக மா	; பாதாஸ்ா ;	ஸ்ரிஸ்நிஸ்பதா , ஸ்ா
மு ட ம ா ன	தே தென் று	சொல்லுவீர்	ஐ யா

அனுபல்லவி.

; மகாபா, தா,	ஸ்ா ; ஸ்ாரிக்ா	; ஸ்ரி க்ாம்க் ரிஸ்ா,	ஸ்ஸ்நிதநித பாபா
தட் மே வும்	தில் லை ந கர்	மரு வு பே	ரண் ட த்தில்
; பதாம்க்ரிஸ்ா	ஸ்ரிநீ தாபதஸ்ா	; பத ஸ்ாரிஸ் நீதா	பாதப மக பாதாஸ்ா
சடைவி ரித்	தா டி ய வா	தே வர் சிற்	ச பை ய றி ய

சரணம்.

; தஸ்ாரீ , தா	நீதா தா ; தப	; தப, தபபதஸ்ா	ஸ்ஸ்நித தபபாபா ||
திரு நீற்றைச்	சுமந் தேன்ன	நெரு ப்பா ன	மே னி தனில் ||
;; நீதபாபா	பமதப பபமகமா	; பபதபபதஸ்ா	ஸ்ாரிஸ் நித நித பா ; ||
சீ தளத்தி	ஞ ல் மி குந் த	வாத கு ண	மோ ||
;; தஸ்நிதா , த	தா ; தா ; தா	; பபதப பதஸ்ா	ஸ்ஸ்நித தபபாபா ||
ஒருமையுடன்	மார்க்கண்டர்க்	குதவி யாய்	ம ற லி வீ ழ ||
; நிதபா பாபா	பமதபபபமகமா	; பபதபபதஸ்ா	ஸ்ாரிஸ் நிதநிதபா ; ||
உதைக்கச்சுளுக்	கே றி	யுண்ட கு ண	மோ ||
; பரவையவள்	தெருவாசற்	; படியிடறிற்	றே எந்தன் ||
; பாபமோ	என் சிவமே	; நீமூவர்க்கும்	முதல்வ னன்றே || நட

ராகம்: அடாணா. **11.** ஆரோஹணம்: ஸ ரி ம ப நி ஸ்

தாளம்: ரூபகம். அவரோஹணம்: ஸ் நி ஸ் தா ப ம க ம ரி ஸ

பல்லவி.

; ம க மா பா பா ;	பா பா நி நி ப ம பா	‖	
திரு வொற்றி யூ ர்	தி யா க ரா ஜன்	‖	
; ப ம பா ஸ்ா ; ஸ்ா	ர் ஸ் நி ப நி நி பா ம ப த ப	‖	
சித் வி லா ச	நா த ன டி	‖	திரு

அனுபல்லவி

; ப த நீ தா பா ;	பா பா பா நி நி ப ம பா	‖	
பரு வத்தி லே	அவர் பா த மே	‖	
ரீ ம ரி மா ப ம நீ ;	ஸ் நி ரி ஸ் நி ப நி நி ப ம பா	‖	
பணிந் த தல் லால்	ஒ ன் ற றி யேன்	‖	
; ம ப நீ ஸ்ா ரீ ஸ்ா	ம் ரி ம் ரி ரீ ஸ் நி ஸ்ா ரீ	‖	
உரு வத்தி லே	அ வ ரைக் கண் ட பின்	‖	
; நி ரி ஸ்ா , நி த நி ஸ் ரி	ரி ஸ் நி ரி ஸ்நி பா நி நி ப ம	‖	பா
ஓ கோ கோ	நா னென்ன செய் வே	‖	ன் திரு

சரணம்.

; தா தா தா தா ;	; தா தா ரிஸ் பா ;	
பார்த்த கண்கள்	பார்த்தது போல்	
; பா தா நீ ஸா ரிஸ்	பா ; ; நி நி ப ம பா	
பார்ந்த யி ட மெ	லாம் என க்கு	
; ப த நீ தா பா ;	; ம ப ப ம கா மா ;	
தோ ற்றுத டி	அ டி யே	
; , ரீ ம பா , நி நீ	ஸ் நி ரிஸ் பா நி நி ப ம பா	
தோகையே ஒ ரு	வ ழி சொல்ல டி	
; ப ம பா நீ நீ பா	; ப ம பா ஸா ஸா , ஸா ;	
ஆ ந் தி ர ந் தால்	மன ம் க ல ங்கி	
; ஸ் நி ஸா ரீ ஸா ரீ	ஸ் நி தா நீ ஸா ; ஸா	
ஆ சை யா கி	மெய் மெலிந் தேன்	
; ஸா ஸா நீ ரீ ஸா	ம் ம் ரீ நி ரிஸா ஸ் நி தா	
தோ ந்தி ரம் செய்து	அவர்க் கெ னக் கு மோர்	
; பாதா நீஸா ரிஸ் பா	பா ; ; பா ஸா நி நி ப மா	பா
தோந்தம் விடா மல் செய்	நீ சுகிர் த மு ண்	டு திரு

ராகம்: தோடி.　　　　**12.**　　　　ஆரோஹணம்: ஸ ரி க ம ப த நி ஸ்

தாளம்: ஆதி.　　　　　　　　　　　　அவரோஹணம்: ஸ் நி த ப ம க ரி ஸ

இரண்டுகளைச் சவுக்கம்.

பல்லவி.

; ; ; ஸரிகா ; மா ; தாபாதா ; ; தநீஸ்ா,	; ; ; ஸ்நிதாதா ; தநி	ஸ்ரிநீதபமாமாமகாமகா ‖	
என்னே ர மும் ஒ ரு	கா லத்து	க்கி நோண் டிக் ‖	
காமாபாதா; தபமாமாபமகாரீஸா ஸாநீதாநீ	ஸா ; ;; ; ; ; ;	ஸா ; ; ; ; ஸாரிக ‖	ஸாகரிநீ
கோண்டிருக்கி ற வ கை யே தை	யா	அ ‖	

அனுபல்லவி,

; ; ; பதநீ ; தா; பாதாதபமா ; பாகமா,	; ; ; பாதாநீதா ;	; தநி ஸார்ிஸ் நிதா, ரிஸ்நிதநீ	
பொன்னுடர் போ ற் றும் தில் லை	நன்னு டர்	ஏ த்தும் செம்பொன் ‖	
; ; ; தநி ஸ்ா ; ஸ்ா ; ஸ்ாபாதா ; நிஸ்ரிஸ்ரீ ;	; ; ஸ்ா நீதாபாபா ;	மா , பதபா , தபமகாபமாக ‖	கா; ரிநி
அம் ப ல வா ண ரே	இன்னும்	தா னும் ஊன் ‖	ரு மல்

சரணம்.

; ; ; தாபாபாதா ; பா ; பா ; ; தபாதா ,	; ; ; பாதாபாபா ;	பா ; ; ; ; மதபகமா ‖
எக்கிய நெருப்பவிக்க	தக்கன்வீடு	நடந்தோ ‖
;; ; மாபாதாமா ; மா , கபமா , காரிரிஸா	; ; ; ஸாரிகா , மா,	பா ; பா ; மாதபதா ; ‖
எமனை உதைத்தபோது	எதிர் சுளுக்	கேறிநொந் தோ
; ; ; பாதாநீநீ; தா, நிஸ்நீ, ஸ்ரிஸ்நிதா, பா,	; ; ; பாதாபாபா ;	பா ; ; ; ; பா ; தபமா ‖
சிக்கெனவே பிடித் துச்	சந்திரனை	நிலத் தில் ‖
; ; ; மாபாதம பமாககா ; ; ; ரிஸாஸா ;	; ; ; ஸரி மா ; ; கம	பா ; ; தபதா ; ; ; ‖
தேய்த்த போதினில்	உறை	ந்தோ ‖

மத்திமகால ஸாகித்யம்.

பா தா நீதா பா பா மகமா த்தா தபதாபாபா மக மா	; தபா தபா தநீஸா, ஸா ‖
உக்ரசா முண்டியுடன்வா துக்காடிய சைந்தோ	உண்ட நஞ்சுடம்பெங் கும் ‖
	ஸ்நிஸ்ரி ஸாஸா ஸ்நிரிஸ் நிததா ‖
	ஊரிக்கால் வழி வந்தோ ‖
; பதா பதா க்ரிரீ ரிஸா ஸாரிக்ஸாஸா ஸ்நிதப தநிஸா	ஸாரிக் ரிஸாஸ்நிதபதநிஸா ‖
தக்க புலி பாம் பிரு வரு க்கும்கூத் தாடி யா டிச்	சலித் துத்தாளேபோற் பாதம் ‖
	ஸ்ரிஸ்நிதபமபமகரி ஸாரிகரி ‖ கா ; ;
	வலித்துத்தாளே தேவ ‖ ரீர் எ

13

ராகம்: தோடி　　　**13.**　　　ஆரோஹணம்: ஸ ரி க ம ப த நி ஸ்

தாளம்: ஆதி.　　　　　　　அவரோஹணம்: ஸ் நி த ப ம க ரி ஸ

பல்லவி

தநீ ஸ்ா, ஸ்ா ஸ்ாஸ்ா ரீஸ்ா	தநீஸ்ா, ஸ்ா	ஸ்நிதப தநிஸ்ா ‖	
தா யே ய சோதா உன்றன்	ஆ யர் கு	ல த்து தி த்த ‖	
ஸ்ரிக் ரிஸ்ா ஸ்ா ஸ்நி தப தநிஸ்ா;	; மநீ தபா	பகமா தபதா ‖	
மா யன் கோ பா ல க்ருஷ்ணன்	செய்யும் ஜால	த்தைக்கே ள டி ‖	தா
பத நிஸ் ரிக்ாரி ரிஸ் ரிஸ்ா ரிஸ்ா	தநீ ஸ்ா, ஸ்ா	ஸ்நிதப தநி ஸ்ா ‖	
தா யே ய சோதா உன்றன்	ஆ யர் கு	ல த்து தி த்த ‖	
ஸ்ரிக் ரிஸ்ா ஸ்ா ஸ்நி தப தநிஸ்ா;	; மநீ தபா	பகமா தபதா ‖	
மா யன் கோ பா ல க்ருஷ்ணன்	செய்யும் ஜால	த்தைக்கே ளடி ‖	தா

அனுபல்லவி

; பதா நிதா பாபா பகமா	பாதப தநிஸ்ா	ஸ்நி ரிஸ் தபதா ‖	
தைய லேகே ள டி உன் றன்	பைய னைப்போ	ல வே இந் த ‖	
; தநீஸ்ஸ்ா ஸ்நி தப தநிஸ்ா	; ம நீ த பா	பகமா தபதா ‖	
வையகத்தில் ஒ ரு பிள்ளை	அம்மம்மா நான்	கண்ட தில்லை ‖	தா

சரணம்.

பா, த நீ தா பா பா பகமா	பாதப தநிஸ்ா	ஸ்நிரிஸ் நிததா ||
கா லி னிற் சி லம் பு கொஞ்ச	கைவ ளை கு	லுங்க முத் து ||
; தபா த பா தாநீஸ்ாஸ்ா	பா, த நி ததா	தா ; ; ; ||
மாவல கள் அ சையத்தெரு	வா ச லில் வந்	தான் ||
பா, தநீதா பாபாபகமா	நித தா; தப	தநி ஸ்ாரிஸ் நிததா ||
பா லனென்று தாவி அ ணை	த்தேன் அ	ணைத்த என்னை ||
; தபாததா தநிஸ்ா ஸ்ாஸ்ா	; பதா நி தா	தா ; ; ; ||
மாவலயிட்ட வன்போல் வாயில்	முத்த மி ட்டா	ண்டி ||
; தபாதநீ ஸ்ாஸ்ாஸ்ா	; ஸ்க்ரி ரிஸ்ா	ஸ்நி தப தநிஸ்ா ||
பாலன்அல்ல டி உன் மக ன்	ஜா ல மாகச்	செய் வ தெல்லாம் ||
; ஸ்ாஸ் ஸ்ாஸ் ஸ்நிதப தநிஸ்ரி	; ஸ்நீ தபா	பகமா தபதா ||
நா லு பேர் கள் கேட்க ச்சொல்ல	நாண மாகு	தே ய டி || தாயே

ராகம்: தோடி. **14.** ஆரோஹணம்: ஸ ரி க ம ப த நி ஸ்

தாளம்: மிஸ்ரம். அவரோஹணம்: ஸ் நி த ப ம க ரி ஸ

பல்லவி.

; ; ஸ ரி கா ; ; மா	தபா , தா , ; ; த நீ	||
யார் போய் சொல்	லு வார் எனக்	||
ஸ்ா , நீ , தா , பா , ப ம	கா ; ; ம க ப ம த ப ம க	|| ரிஸரிநி
கா ன பே ரை யும்	கா	|| ணோன்
; ; ஸரி கா ; ; மா	தபா, தா, ; ; த நீ	||
யார் போய் சொல்	லு வார் எனக்	||
ஸ்ா, நீ, தா, பா, பம	கா ; ; கம பத நிஸ்ா நி	|| தமகரி
கா ன பே ரை யும்	கா	|| ணோ ன்
; ; ஸரி கரி கா ; தநி	ஸ்ரிநி தபம மகபம தபமக	|| ரிஸரிநி
அன் ன மே நா	னென் ன செய் கு	|| வே ன்

அனுபல்லவி.

; ; தப தா ; தா ;	பா, தநீ நீ தா தா ; ||
சீ ரோ ங்கி	ய த ணி கை ||
; ; தா நீ ; ஸ்ா ;	ஸ்ா , ஸ்ா , ஸ்ா ; ஸ்ா ; ||
மா ம லை	த னில் வா ழும் ||
; , த நீ ஸ்ாரிக ரீ ஸ்ா	நீ நீ ஸ்ா ா ஸ்நி தப தநி ஸ்ா ||
செய்ய ம றை து தி	துய் ய னே னும் உ யர் ||
ஸ்ரிக்ா ரீ ஸ்நி தப தநி ஸ்ா	; ; ஸநி தப மா தபமக || ரிஸரிநி
மெய் ய னே னும் மு ரு	கை ய னுக் கி || தை

சரணம்.

; ; த ப தா ; தா ; || பா , த ப ம தா பா தா ; ||
மூ த்த அன் || னை யோ போல் லாப் ||

; ; ப த நீ தா தா ; || பா , த ப ம த பா க மா ; ||
பா த க || நீ லி யே ||

; ; ப த நி தா தா ; || பா , த ப ம கா ; ரி ஸா ||
முழு மா யப் || பா ங்கி யு ம் ||

; ; ஸ ரி கா ; மா ; || பா ; மா தா பா தா ; ||
அதற் க னு || கூ லி யே ||

2.

; ; த ப தா ; தா ; || தா , நீ , ஸ்ா ; ஸ்நிரிஸ் || தா ;
நா ளு க்கு || நா ள் அன் ன || மும்

; ; த நி ஸ்ா ; ஸ்ா ; || ஸ் நி தா ; நீ ; ஸ்ா ; ||
பா லும் வே || று க்கு தே ||

; ; த நீ ஸ்ா ரிக் ரீ ஸ்ா || நீ நீ ஸ்ா ஸ் நி த ப த நி ஸ்ா ||
நண்ய மு னி வர்கள் || திண் ய னே னும் உ யர் ||

; ; ஸ் ரிக்ா ரீ ஸ் நி தா த நி ஸ் ரி || ; ; ஸ் நி த ப மா த ப ம க || ரிஸரிநி
புண் ய னே னும் சுப் ர || மண்ய னுக் கி || தை

ராகம்: பியாகடை.

15.

தாளம்: மிஸ்ரசாப்பு.

பல்லவி.

;; கம பதாப பாபா	ஸ்ா,ஸ்ா ஸ்ா; ஸ்நிரீ	ஸ்ா; நிரிநீ;; தப	பா,பா, பா,ம கமபம	பமகரி
வரு வா ர	ழைத்து வா	டி வடலூர் வ	ட தி சை க்கே	
;; கம பதாப பாபா	ஸ்ா,ஸ்ா நீ;, ம்க்ரி	ஸ்ா; நிரிநீ;; தப	பா,பா, பா,ம கமபம	பமகரி
வரு வா ர	ழைத்து வா	டி வடலூர் வ	ட தி சை க்கே	
;; கமபதநீ, தபா	பபாமகா; கா,மரீ	கா;;, தபா மாபா	கரீஸா, ; ரிஸ்நிஸ்தப	பமகரி
வந் தா ற் பே	ற லாம் நல்ல	வ ர	மே	

அனுபல்லவி,

;; கம பாதாதா பா	ஸ்ா,ஸ்ா,ஸ்ா; ஸ்ா;	;; நிரீஸ்ா; ரீ;	நீ,நீ, தா; பா;	
திரு வா ர் போன்	னம் ப லத் தே	சேழிக்கும் குஞ்	சித பா த ர்	
;; கம பாதாதா பா	ஸ்ா, ம்க்ரிஸ்ா; ஸ்ா;	;; நிரீஸ்ா, ரீ;	நீ,நீ, தா; பா;	
திரு வா ர் போன்	னம் ப லத் தே	சேழிக்கும் குஞ்	சித பா தர்	
;; நிரீஸ்ா , ரீ ;	நீ,நீ, தா; பா;	;; மபதா; பா;	பதநிநிதப பா,மகமபம	பமகரி
சிவ சி தம்	ப ர போ தர்	தெய்வ ச	பா நா த	ர்

சரணம்

;; தாபா ; பா ;	பா,பா, பா;பா;	;; கமபா; பா;	பதநீ; தா; பா;	||
சிந் தை க	ளிக்கக் கண்டு	சிவானந் த	ம து வுண் டு	||
;; கமபதநீ ; தப	பா,பா, பா;ம பமகா	மாரிகமபா; பா;	பாமதா, பா; பா;	||
தெளிந்தோ ரேல்	லா ருந் தொண் டு	செய்யப் ப	ரி வு கொண்டு	||

அநுபல்லவிபோல்

;; அந்த வெ	ளியில் நடம்	;; ஆடத் து	ணி ந் தாரே	||	
;; அதை விடப்	பெரு வெளி	;; இருக்கு தென்	கு லி ங்கே	||	வரு

16.

ராகம்: பைரவி.
தாளம்: மிஸ்ரம்.

ஆரோஹணம்: ஸ க ரி க ம ப த நி ஸ்
அவரோஹணம்: ஸ் நி த ப ம க ரி ஸ

ஆரோஹணத்தில் சதுஸ்ருதி தைவதமும் அவரோஹணத்தில் சுத்த தைவதமும் ராக லட்சணமாக உள்ளன.

பல்லவி.

; ; க்ரி ஸ்ா ; ; ஸ்ா	ஸ்ா, நி ரிஸ் நீதா தாபா	‖
இனி மே ல	வ ருக் கும்	‖
; ; க் ரி ஸ்ா ; ஸா , நி	நிஸ் ரீக்ரி ஸ்ா நீதா தா பா	‖
இனி மே ல	வ ரு க்கும்	‖
; ; தநி ஸ்ாரிஸ் நீ தா பா	மபம தபம கா ; ரீ ;	‖
எ ன க்கும்	ஒ ரு போ தும்	‖
; ; ஸரி நீ நீ நீ ஸா	ரீ ; ; ரீகம ரீகஸ	‖
இணங்கா த	டி மா னே	‖
ரிகமபதநி ஸ்ரிக்ரிஸ்நிமப	தநி ஸ்ரி க்ரி ஸ்ா ; ஸ்ா ;	‖
எ	இனி மே ல்	‖ இனி

14

அநுபல்லவி

; ; பத நீதா தா பா	பா ; ; பா தா நீ ;	||
கனி மி கு	தண் த லை	||
; ; தநி ஸ்ா ; ஸ்ாநீ	நீ, ரிஸ்நி நீதா தா பா	||
சூ ழுஞ் சி	கண் டி ம லை	||
; ; பத நீதா தா பா	பா ; ; பா, த நீ ;	||
கனி மி கு	தண் த லை	||
; ; தநி ஸ்ாரிஸ் ரிக்ரி	ஸ்ா, நி ரிஸ் நீதா தா பா	||
சூ. ழும் சி	கண் டி ம லை	||
; ; க்ரி ஸ்ா ; ஸ்ா ;	நீ ; ரிஸ் நீ ; தா பா	||
கந் த ஸா	மி வ லி ய	||
; ; பா தநி ஸ்ாரிஸ் நீதப	பா, தபா பா தா நீ ;	||
வந் து ந	லம் சோன் று லும்	|| ;;இனி

சரணம்.

; ; பநி தா ; பா ;	பா ; ; பா,த நீ ; ||
வீ ணி லேன்	வாய் மொ ழி ||
; ; தநி ஸ்ா ; ஸ்ா ;	நீ , ர்ிஸ்நி நீ ; தா பா ||
போக் கு றாய்	பெண் ணே ||
; ; பம நீதா தா பா	மா, கா, ரீ ; ஸா ; ||
மிக வும் என்	ம ன தைப் புண் ||
; ; ரிக மா ; மா ;	பா, நிதம பா ; பா ; ||
ஆ க்கு றாய்	யா ரும் ||
; ; பநி தா ; பா ;	பத நீ ; ஸ்ா ; ஸ்ா ; ||
கோ ணிக் கோ	டு த்துக் கோ டி ||
; ; தநி ஸ்ா ; ஸ்ா, நி	நீ, ர்ிஸ்நி நீதா தா பா ||
கிடை ப்ப திற்	கோ ணு மல் ||
; ; க்ர்ி ஸ்ா ; ; ஸ் நி	ஸ்ா,நி ர்ிஸ் நீ ; தா பா ||
கா ணி கி	டைத்தால்ப் போ தும் ||
தா பா பா தநி ஸ்ார்ிஸ் நீ தப	பா , நித பா பாதா நீ ; || ; ;
போன் கைக்கா யி	ரங் தங் தா லும் || ; ;

17.

ராகம்: பைரவி.

தாளம்: ஆதி.

ஆரோஹணம்: ஸ க ரி க ம ப த நி ஸ்

அவரோஹணம்: ஸ் நி த ப ம க ரி ஸ

ஆரோஹணத்தில் சதுஸ்ருதி தைவதமும் அவரோஹணத்தில் சுத்த தைவதமும் ராக லட்சணமாக உள்ளன.

<u>**பதம்**</u>

பல்லவி.

நீ ; ; ஸ்ா ரிஸ்ா நீஸ்ா	ரி , ஸ்ா , க்ரி	ஸ்நி தா நீஸ்ா ‖
வே ல வரே உமைந்	தே டி ஒ	ரு ம டந்தை ‖
நீக்ா ரிஸ்ா ஸ்நிதப ஸ்ா ;	ஸ்ாநீ தாபா	பாபம பாபத ‖
விடி யு ம ள வும் கா	த்திருக் கி ற	வ கை யென்ன ‖ வே
நிஸ்ரிக்ா , ரி ஸ்ாஸ்ா நீஸ்ா	ரி , ஸ்ா , க்ரி	ஸ்நி தா நீஸ்ா ‖
வே ல வ ரே உமைத்	தே டி ஒ	ரு ம டந்தை ‖
நீக்ா ரிஸ்ா ஸ்நிதப மபதநி	ஸ்ாநீ தாபா	பாபம பாபத ‖
விடி யும் ள வும் கா	த்திருக் கி ற	வ கை யென்ன ‖ வே

அனுபல்லவி.

நீ ; ; ; தா பா மா பா	பாபா பம தப	மா கா ரி ரி	||
வா லி ப மும் சேல்	வி ழி யும் வில்	லுப் பு வ ரு	||
ஸா ரிகாமமா கா கா ரிரிஸ	ரிகமா பாதா	பா ; ; ;	||
மும் வடித்தநு லி டையும் ம	தி வ த ன	மும்	||
நீ ; ; ஸ்ா ரிஸ்ா ரிஸ்நீ	தாநீ க்ா ரி	ஸ்நிதா நீஸ்ா	||
மே லும் அவள் மே	னிப சும் பொன்	னி ற மும்	||
தாக்ா ரிஸ்ா ஸ்ா ஸ்ரிஸ்நிதா	பாபா தாபா	பா, த நீநீ	||
மின்னற் கொடி யாள் அன் ன ந	டையாள் ஒ யி	லா க வே	|| வே

சரணம்

; ம நீ த பா பா பா பாபா	; பபா தபா	மாதப மகரீ	||
சித் தி ரப் பொற் ப ல க ணி	வாச லிலே	வந்து நின்று	||
; ரிகாமமா மகபம கரிஸா	; ரிகா ம மா	பாதம பாபா	||
தியங்கி ம தி ம யங்கித்	திகை த்துத் த	வி க்கிருள்	||
; பத நீதபா பாபம பநிதப	தம ப தா நிஸ்ா	ஸ்ா ; ஸ்ா ஸ்ா	||
குத் திரம்கு டி ல மென்றும்	தன் த லயெ	பூத் தென்றும்	||
; நிக்ா ரிஸ்ா ஸ்நிரிஸ் நிதபா	பதநி பதமபா	பதா நீ, ஸ்ா	||
குமுறிக் கு மு றி உரு	கு ரு ள்மி	க வேதான்	|| வே

18.

ராகம்: பைரவி.
தாளம்: மிஸ்ரம்.

ஆரோஹணம்: ஸ க ரி க ம ப த நி ஸ்
அவரோஹணம்: ஸ் நி த ப ம க ரி ஸ

ஆரோஹணத்தில் சதுஸ்ருதி தைவதமும்
அவரோஹணத்தில் சுத்த தைவதமும்
ராக லட்சணமாக உள்ளன.

பதம்

பல்லவி.

; ; க்ரி ஸ்ா ; ஸ்ா ;	ஸ்ா , நிரிஸ் நீ ; தா பா	||	
முகத் தை க்கா	ட்டி யே தே க ம்	||	
; ; க்ரி ஸ்ா ; ஸ்ா ;	நி ஸ் ரி க் ரி ஸ்ா நீ ; தா பா	||	
முகத் தை க்கா	ட் டி யே தே க ம்	||	
பா தநிஸ்ரி ஸ்நிதாபா ;	ம ப ம த ப ம கா , ரி ரி ஸா ,	||	
மு பூ மை யும்	கா ட் டா த	||	
ஸரிநிஸா ரிகம ரிகஸ	ரி க ம ப த நி ஸ் ரி க் ரி ஸ் நி த ப	||	தநிஸ்ரி
மூ டு ம ந்தி ரம்	ஏ தை யா	||	முக

அனுபல்லவி.

; ; ப த நீ தா தா பா	பா , த ப ம பா தா நீ ;	॥
ஜெ க த்தி ல	தி க மா ன	॥
; ; த நி ஸ்ா ; ஸ்ா ;	ஸ்ா , நி ர்ி ஸ் நீ ; தா பா	॥
ஆ ரு ரில்	வா ச ரே	॥
; ; க்ர்ி ஸ்ா ; ஸ்ா ;	ஸ்ா , நி ர்ி ஸ் நீ தா பா	॥
செழித்த மே	னி யில் ஊ னம்	॥
; ; பா த நி ஸ்ா ர்ி ஸ் நீ த ப	பா , த ப ம பா தா நீ ;	॥ ; ;
உண் டோ த்யா	கே ச ரே	॥ ; ; முகத்தை

சரணம்.

; ; ப த நீதா தா பா	பா , பா , பா தா நீ ;	‖
சா ய ர	ட்சை யில் வ ந் து	‖
; ; த நீ ஸ்ா , ஸ்ா , நி	ஸ்ா , நி ரி ஸ் நீ தா தா பா	‖
சலிக் கப் பா ர்ப்	போ மேன் குல்	‖
; ; மா நீ தா தா பா	மா , க மா கா ரி ரி ஸா	‖
சாய் ந்த வண்	ணம் செ வ் வந் தித்	‖
; ; ரி க மா ; மா ;	ப த நீ தா தா பா பா	‖
தோட்டை க்கா	ட்டி ம ய க்கி	‖

அனுபல்லவி போல்.

; ; மாய வி ‖ தான முள்ள ‖ ; ; மந்த கா ‖ ச முடன் ‖

; ; மான் மழு ‖ வேந் திய ‖ கரத்தைக் கூ ‖ ட மறைத்து ‖ முகத்தை

19.

ராகம்: சாரங்கா.
தாளம்: மிஸ்ரம்.

ஆரோஹணம்: ஸ ரி க ம ப த நி ஸ.
அவரோஹணம்: ஸ நி த ப ம ரி க ம ரி ஸ.

'ரி க ம ரி ஸ' வில் வரும் மத்திமம் சுத்த மத்திமம். இந்த ராகத்தில் 'ஸ ரி ஸ பா ம ப த நி ஸ' விசேஷப்ரயோகம்.

பதம்

பல்லவி.

; ; ஸா பா ; பா மா	பா , மா , பா நி த பா ;	
பே யாண் டி	த வனக் கண் டு	
; ; பா தா நீ ஸ்ா ;	ஸ்ா ஸ் நி த ப பா நி த பா ;	
நீ யேண் டி	மை ய ல் கொண் டாய்	
; ; பா நி த பா பா ;	பா பா , த ப ம ரீ ; ரீ	க ம ரீ ; ரீ ; ஸா ;
பெண் க ளுக்	க ழு கா	மோ

15

அநுபல்லவி.

; ; ஸ்ா ஸ்ா ; ; ஸ்ா	ஸ்ா நி ஸ்ா நி ப தா , பா ; ||
மா யா ண்டி	சு ட ல யில் ||
; ; ம ப தா நீ பா தா	ஸ்ா , ஸ்ா , ஸ்ா ; ஸ்ா ; ||
வாழ் வா ண்டி	கா ளி யு டன் ||
; ; க் ரி ஸ்ா ; ஸ்ா ;	ஸ் நி தா பா தா நீ ஸ்ா ; ||
வா தா டிச்	சூ தா டி ||
ஸ்ா ஸ்ா , ரி ஸ் நி தா பா ;	ப ம ரி ; க ம ரி , ஸா , ||
வ ழ க் கா டி	நி ன் ற ண்டி ||

சரணம்.

;; பா பா ; பா ;	பா , பா , நீ தா பா ;	
பா ரில் மு	ப்பு ரங் தன் னில்	
;; பா தா நீ ஸ்ா ;	நீ , ர்ி ஸ்ா ; நி பா தா பா ;	
பல் லவ யி	ளி த்தா ண்டி	
;; கா ஸ் நி தா பா ;	பா , பா த ப ம ரி க ம ரி	ஸா ;
பஞ் ச பா	ண வ க்கண் டு	
;; ஸ ரி ஸா ; பா ;	பா ; மா நீ தா பா ;	
ப ர க்க வி	ழி த்தா ண்டி	

அனுபல்லவி போல் பாடிக்கொள்ளவும்.

;; ஊ ரூராய்ப்	பி ச்சை	;; எடுத் துத்தி	ரிந் தாண்டி	
;; உற் ருர் பெ	ற்ருர் ஒரு	வ ரும்	அற் ருண்டி	பேயாண்டி

ராகம்: ஸஹானா.

தாளம்: ரூபகம்.

20.

ஆரோஹணம்: ஸ ரி க ம ப ம த நி ஸ்.

அவரோஹணம்: ஸ் நி த ப ம க ம ரி க ரி ஸ.

பல்லவி

1. ; பம கா கரி கரிஸா || நீநீ தாபா தநிஸநி ||
இனி என் ன பே || ச்சிருக்கு து போ ம் ||
ஸரிஸ ஸா ; ; ரி || க ம பா மா ம க ரி கா || மா
போ ம் எல் || லோ ர் க்கும் ந கை ப்பா ச்சு || து

2. ; பம கா கரி கரிஸா || நீநீ தாபா தநிஸநி ||
இனி என் ன பே || ச்சிருக்கு து போ ம் ||
ஸரிஸ ஸா ; ; ரி || க ம ப ம தா ப ம க ரி கா || மா
போ ம் எல் || லோ ர்க்கும் ந கை ப்பா ச்சு || து

3. ; பதஸ் நீ , தபா மகரீ || நீநீ தாபா தநிஸநி ||
இ னி என்ன பே || ச்சிருக்கு து போ ம் ||
ஸரீஸ ஸா ; ; ரீ || கமபத நீ தப ப ம கரி கா || மா
போ ம் எல் || லோ ர்க்கும் ந கை ப்பா ச்சு || து இனி

அனுபல்லவி.

;, த நி த பா பா பம	நீதா தநிஸா ஸ்ஸா	
த னியே வை த்திங்கே	வாரா தி ருந் த தோர்	
நீ நிரி ஸ்நிதாநிதபா	பதமா கரிகா காமா	பதஸ்நீ ; ;
தப் பி தம் போ து மே	மு த்தை ய வே ல ரே	இ னி

சரணம்.

; பமகரி கரி ஸாஸா	நீநித தநிஸநி ஸரிஸ
மனதிற் கி சைந்த	படி யா ச்சே
; காகரிகம பாதப மா	காமரி கா ; ; ;
மட்டு மீ றிப்	போ ச்சே

அனுபல்லவிபோல்.

; ; சுகந்த குந்தள	வள்ளி மணாளரே	பதஸ்நீ ; ;
, சுப்பராமன் தமிழ்	க்கிசைந்த வேலரே	இ னி

21.

ராகம்: சங்கராபரணம்
தாளம்: மிஸ்ரம்.

ஆரோஹணம்: ஸ ரி க ம ப த நி ஸ்
அவரோஹணம். ஸ் நி த ப ம க ரி ஸ

பதம்

பல்லவி.

; ; பா ப ம கா மா ;	‖	பா ; தா பா ; பா ;	‖	
என் னி ட	‖	ந ட த்தைக் கும்	‖	
; ; பா தா நீ ஸ்ா ;	‖	நீ ; ரி ஸ் நீ தா ; பா ;	‖	
தே வ ரீர்	‖	மோ டிக் கும்	‖	
; ; க ம ப தா ப பா மா	‖	கா , ம க ரி ஸா ; ஸா ;	‖	
எந் த வி	‖	தம் சே ரும்	‖	
ஸா , ரி ஸ நி தா நீ ஸா ;	‖	; ; ; ; ; ஸ ரி க ம	‖	பமகம
சா மி	‖	இ	‖	என்

அனுபல்லவி.

; ; பா பமகா மா;
கன் னல் சே

; ; ஸ்ா ர்ிக் ம் க் ர்ி ஸ்ா ,
முத் து க்கு

; ; பா தா நீஸ்ா ;
இன் னம் என்ன

பா ; கம பதாப பமகா
உம் எண் ணம் வே

பா , தா , நீ ; ஸா ; ||
ழிக் கும் வே ளூர் ||

ஸ் ர்ி ஸ் நி தா நீ ; ஸ்ா ; ||
ம ரே ச ரே ||

நீ ர்ி ஸ் நி த தா ; பா ; ||
பே ச்சு ||

கா , ம க ரி க ரி க ரி ஸா ; || ; ; ஸா
ற தா ச்சு || என்

சரணம்.

; ; தா பா ; பா ;	பா , பா , பா ; பா ;	‖
ஆ தி யில்ச்	சொன் ன தெல் லாம்	‖
; ; கா மா ; த ப ப ம	க ம ப கா , ரி க ம கா ;	‖
வெட் ட வெ	ளி ச்ச மா ச்சு	‖
; ; மா தா பா பா ;	கா , ம க ரி கா ரி ஸா ;	‖
ஆ டி யா	ட ச்செய் த து	‖
ஸா பா பா பமகா மா ;	ப ப தா , நி தா ; பா ;	‖
ஆ ற்றி ற்க ரை த்த	பு ளி போ லா ச்சு	‖

அனுபல்லவிபோல்

; ; சூதுக் கா	ரியவள் துற்	; ; போ தனை	மிகவா ச்சு ‖
; ; சொந்த மென	நம் பும் என்	; ; அதிர்ஷ் டம் இ	ப்படியா ச்சு ‖

ராகம்: முகாரி. **22.** ஆரோஹணம்: ஸ ரி ம ப நி த ஸ்

தாளம்: மிஸ்ரசாப்பு. அவரோஹணம்: ஸ் நி த ப ம க ரி ஸ

பதம்

பல்லவி

;; ஸரி மா ; மா ;	பா ; ; பா, நித தாபா	தாமாபத ஸ்ா ; ; ;	ஸ்நிர்ஸ் நீ நீதாபா ; ||
வரு வா ரா	ஞல் வ ர	ச் சோல்லு	நா னங்கே ||
; ; ரிம பாநிதா , பா ;	பமாமபா பமகா ரீ ;	ரீகஸா ; ; ; ரிம பாதப	மகாரீ , கரீ , கஸா , ||
வர க்கூ	டா த டி	மா	னே ||
; ; ஸரிமா ; மா ;	பா ; ; பா , நித தாபா	தாமாபதஸ்ா ; ; ;	தஸ்ரீக்ரி ஸ்நிநீதாதாபா ||
வருவா ரா	ஞல் வ ர	ச் சோல்லு	நா னங்கே ||
; ; ரிம பா, நிதாபா	பமாமபா பமகா ரீ ;	ரீகஸா ; ; , ரீமா	பாநீநித தாஸ்ாஸ்நிதப || மகரிஸ
வர க்கூ	டா த டி	மா	னே ||

அநுபல்லவி.

; ; ஸ்ரீநிதமபாதா குருதி கை	ஸ்ா , ஸ்ா , ர் ; ர் ; வேல் பி டி த்து	; ; க்ர் ஸ்ா ; ஸ்ா ; உறு தி வி	ஸ்ா , ஸ்ா , ஸ்ா ; ஸ்ா ர்ஸ் ‖ நீதா ஏங் கி ய தேன் ‖
; ; ஸ்ரீநிதமபா , த குருதி கை	ஸ்ா , ஸ்ா , ர் ; ஸ்ா ர் க்ர் , க் வேல் பி டித்து	ஸ்ா ; க்ர்ஸ்ா ; ஸ்ா ; உறுதி வி	ஸ்ா , ஸ்ா , ஸ்ா ; தஸ்ரிக்ர் ‖ஸ்நிதப ஏ ங் கி ய தேன் ‖
; ; பத ஸ்ா ; ஸ்ா ; குன் றை க்கு	ஸ்ாநிர்ஸ்ா நீ , த தாபா டி க்கு ம ா ர்	; ; ரிமபா , நிதாபா இன்றை க்கேன்	பமாமபாபமகா ரி ; ‖ ரிகஸ வ ள வு க்கு ‖ வ
; ; பதஸ்ர்ம்க்ர்ஸ்ா , குன்றை க்கு	ஸ்ாநிர்ஸ்ா நீ , ததாபா டிக் கு ம ா ர்	; ; ரிமபா , நிதாபா இன்றை க்கேன்	பமாமபாபமகாரி ; ‖ ரிகஸ வ ள வு க்கு ‖ வ

சரணம்.

;; பத நீதா , தபா || பா , பா , பாதாபா ; || ;; பத நீதா தாபா || பா , நிதம பா ; பா ; ||
கொண்ட க || ண வன் செய்யும் || தண் ட வ‌ன || கள் போல் லா து ||
;; தப மா ; மா ; || மா , மா , மாபாபமகா || ரீகஸஸரிமா மா ; ; || பா , தமா பா ; பா ; || பா ;
குடிப்பெண்கள் || அ த ற் கஞ் சி || நடக்க வே || ண்டு மல் லா து ||

அனுபல்லவிபோல்.

;; து ண் ட ரீ || க மாய்அகங் || ;; கொண்டால்அ || துசெல்லாது ||
;; சொல்வோர் || வ சை யோ || ;; கணக்கினில் || நில்லாது ||

மத்திமகால ஸாகித்யம்.

ப த நீ தா பா பா தா மா | பதநீ , த தா பா பா பா | தப மா மா மா தப மக ரீ
ஒண் டி யாய்வ ரு கி ரே | மென்று ம னங் கோ ணு மல் | ஒ ங்குமு யர் ஜவ் வா து
ஸரீம மா பா தம பா பா ||
புனுகு வா டை தோ ணு மல் ||

பா த ஸ் ஸ்ா ரீ ; க்ா ரீ || ஸ்ரி க்ா ரீ ஸ்ா க்ரி ஸ்நி தா | தஸ்ரீக்ரிஸ்ாக்ரிஸ்நிதாபா
வண் ட டர் தே ம லர் || மா லமி கப் பூ ணு மல் | மை யி ரு ளில் பாரி
ரிமபநி த த பா தப மக மரி || காஸா
கா ரர் கண்ணிற் கா ணு மல் || வரு

ராகம்: யதுகுலகாம்போதி. **23.** ஆரோஹணம்: ஸ ரி ம ப த ஸ்.
தாளம்: ஆதி. அவரோஹணம்: ஸ் நி த ப ம க ரி ஸ.

பல்லவி.

; தா , ஸ ரி ; கா கா கா	; , கா ம கா	கா கா ம ப மக ‖ மரி
கா லத் தூ க்கி நின்று	ஆ டுந் தெய்	வ மே என் னைக் ‖
; க ரி ம க ஸா ஸா ; ஸ ரி ம க	ரீ ; ; ;	க ரி ப ம க ரி க ரி ‖ ஸஸ
நை தூ க்கி யாள் தெய் வ	மே	ஏ ‖ காலை

அநுபல்லவி.

; , ம க ப தா ; ஸ்ா ஸ்ா ஸ்ா	; நி ஸ் நீ தா	தா நி த பா பா ‖
வேலைத் தூ க்கும் பிள் ளை	தவைப் பெற் ற	தெ ய் வ மே ‖
; , ம ப மாம கமகமபாபமதா	; , ப த நி த ப	த ப ம க க ரி மக ‖ ஸா
மின்னுபு கழ்சே ர் தில் லை	பொன் னம் ப	ல த்தி லோ ரு ‖ காலை

சரணம்.

; , தா ஸ ரீ கா ; கா கா	; , க ம க கா	கா கா க ப ம க || மரி
செங்கையில் மான் தூக் கி	ச் சிவ ந்த ம	ழு வும் தூ க்கி ||
; ம க ப ம க ரி ரி ஸா , ஸா ஸா	; , ஸ ரி ம பா	பா த நி த ப பா பா ||
அங்க த்தி லோர் பெண்வண	அனு தி ன	மு ம் தூ க்கி || காவல

அனுபல்லவி போல்.

; , கங்கையைத் திங்களைக்	; , கதித் தச	டைமேல் தூக்கி ||
; , இங்கு மங்குமாய்த் தேடி	; , இருவர் கண்	டறியா த || காவல

2.

; ; நந்தி மத்தளம் தூக்க	; , நாரதர்	யாழ் தூக்க ||
; ; தோம் தோமென் றயன்தாளம்	; , சுதியுடன்	தூக்க ||
; , சிந்தை மகிழ்ந்து வானோர்	; , சென்னி	மேல் கரந்தூக்க ||
; , முந்தும் வலியுடைய	; , முயலகன்	உவனத் தூக்க || காவல

ராகம்: யதுகுல காம்போதி.

தாளம்: ஆதி.

24.

ஆரோஹணம்: ஸ ரி ம ப த ஸ்

அவரோஹணம்: ஸ் நி த ப ம க ரி ஸ

இரண்டுகளை சவுக்கம்.

பல்லவி.

;;; ஸரி மா; பா ; பா ; பா ;; தா,நி பா;	;;; மா பதநிததாஸ்ா	தாபா பாமா மாகா காரி	‖ ரிகமகரிக
இன் ன மும் ஒ ரு த ரம்	பார்க்க	வே ணு மென்	‖ று
;;; மக ஸா; ஸா; ஸா; ரீ;; ஸரீமபா	தாஸ்ாதாபா; தபாமகா	; ரிகமகரிகா ;; ஸா ;	‖
இ ச்சை கோ ள்ளுதேன் ம னம்			‖

அனுபல்லவி.

;;; மக பா; தா; ஸ்ா; ; ; ; ஸ்ா ஸ்ா;	;;; தா தஸ் நீ நிதா,	தா, நி தா, ப பா; பா;	‖
போன்னம் ப லங் தனி ல்	வா ழு ம் ஸர்	வே ச ஷப்	‖
;;; மாமா கா மா; கா, மபா ;; பமாபதா	;; மபதஸ்ாநிநீதாபா	மாகா காரி ரிகமகரி காரி	‖ ரீ கா ஸா
பூ லோ க கை லா ச	வா ச	னை	‖

சரணம்.

ஸாரீமாமா மாமாமா ; கா, மபாபா பாமா பா; | தா தா தா; நீ தா தா பா |
க ர த் தி ல ணியும் க பாலமும் தி ரி சூ | ல மும் கை யி லேந் தும் |
பா ; தாபாமா கா மா பா ||
மான் ம ழு வும் ட ம ரு ||

பாபா மாபாதா தா தாதா தா, நிதாபாபாபாபா; | தபபமகாமாபாபாகாமா |
கமும் உ ரி த்த பு லி யின் ஆ டை யு ம் க ஜ சர் | ம மும் ஓ ங் கி யெடுத்த |
ஸா ரீ மாதப பம மா மா ; ||
கா லும் ||

ஸாரீமா மாமாமா காமாபாபா பாபா பா;தாதா | தா; நீதா தாபா பாமா |
வி ரித்த சடையும் கங்கை யு ம் இளந் திங்க ளும் | மே னி மு ழு தும் தி ருக் |
மா ; பா பா பா மா மா மா ||
சாப்பும் கு று ந கை யும் ||

பாதாஸ்ா ஸ்ா; ஸ்ா ஸ்ாஸ்ா தாஸ்நிதா தாநிதபாமா; | பாதா ஸ்நிநீ தாபா தபமக |
ப ரு த்த ஆ தி சேஷன் மீ து து யி லும்கோ | பா ல க்ரு ஷ்ணன் |
பா மா கா ரீ ரீரீரீ ரிகமக || ரீமகாரி
ப ணி யும் தி ருவ டி || இன்

25

ராகம்: சுருட்டி. ஆரோஹணம்: ஸரிமபநிஸ்
தாளம்: ரூபகம். அவரோஹணம்: ஸ்நிதபமகபமரிஸ

பல்லவி.

ஸ் நி ரி ஸ் நீ தா பா பா || மா ; மா ம க ரி ம ரி ||
ஏ துக்கித் த னை || மோ டி தா னு மக் ||
; ரி மா பா நீ தா || பா ; ; ; ரி ம ப நி ||
கெந்தன்மே லை || யா ||
ஸ் நி ரி ஸ் நீ தா பா பா || ம ப தா நி த பா ம க ரி ம ரி ||
ஏ தூக் கித் த னை || மோ டி தா னு மக் ||
; ரி மா பா நீ தா || பா ; ; ; ரி ம ப நி ||
கெந்தன் மே லை || யா || ஏ

அநுபல்லவி.

நீ ; தா நீ ஸ்ா ஸ்ா || ஸ்நி தா நீஸ்ா ஸ்ா ஸ்ா ||
பா திப் பி றை யைச் || ச டை யில்த்த ரித் த ||
ஸ் நி ரி ஸ் நீ தா பா பா || ரி ம பா பா ரி மா ப நி ஸ் ||
ப ர ம ரே தில் லப் || ப தி ந டே ச ரே || ஏ

சரணம்.

மா மா மா மா மாமா
ஜா தி யுந் த க ப் ப

ரி ம ப த நி த த ப ம க ரீ
எ ன்றே ணே

ரி , ம மா பா நி ம பா
பா தி உ டம்பா கிக்

; மா மா மா மா பத
ப றை ய னென் றே

நி ஸ் நி த பா பா நி ம பா
ஜா தி பே த மாய்ப்பிள்

நீ நீ நீ நீ தா நீ
பெண்கொண்டிரென்றே

நி ஸ்ா ரி நீ ரிஸ் நி த பா
ஓ தி வ ண ங் கு ம் ந

நீ நீ நீ த நி ஸ்ா ஸ்ா
ஒப்பாருமில் லா த

ரி மா மா மா மா மரி ||
னு மி ல்லா அ ஞ தை ||

ம ரி, ம ரி, ஸ ரி , ஸா ஸா ||
பெண்ணைப் ||

நீ, நி ஸ்ா ரிஸ் நித பா ||
கள் ளுஞ் சு மந் திட் ட ||

நிதப மகரி, ஸரிஸ ||
ணே ||

நீ தா தநி ஸ்ா ஸ்ாஸ்ா ||
ளக் குக் குற வர் வீட்டில் ||

ஸ்ா ; ; ; ஸ்ா ஸ்ா ||
ணே ம றை ||

ரிமபா நீ ஸ்ா ஸ்ா ஸ்ா ||
டே ச ரே உம் மை நான் ||

ரிஸ் நித பா ரிமபநிஸ்ா ||
த ப்பி லி என்றேனே || ஏ

17

26.

ராகம்: கேதார கௌளை.
தாளம்: மிஸ்ரசாப்பு.

ஆரோஹணம்: ஸ ரி ம ப நி ஸ்
அவரோஹணம்: ஸ் நி த ப ம க ரி ஸ

பல்லவி.

;; ரி ஸ்ா ; ஸ்ா ; || நீ , ரிஸ்ா நீதாபா ; || ;; பா நீ தா தாபா || பா தபமகரி ; ரி ; ||
தா னே வ || ரு கி கு ரோ || நான் வ ர || வோஅ வ ரைத் ||

;; ரிப பமகா காமரி || ரி , மாக ஸா ; ஸா ; || ;; ரிம பா ; நீ ; || ஸ்ா ; ; ; ; ரிஸ்நித || மபநிஸ்
தை ய லே || கே ட்டு வா || போ || டி ||

அனுபல்லவி

;; மப நீ ; ; ஸ்ா || ரி , ரி , ரி ; ரி ; || ;; ரிப் ப்ம்கா க்ாம்ரி || ரி , ம்ாக் ரிஸ்ா , ஸ்ா ; ||
தே னூர் ம || லச்சோ ல சூழ் || வே ளூ ர் மு || த்துக்கு ம ரர் ||

;; நிஸ் ரி , க்ஸ்ா ; || நீ , ரிஸ்ா நீதாபா ; || ;; ம ப ஸ்ாநீநிதபா || பாதபமகரிரிமாபாநீ || ஸ்ா ;
திரு ம யில் || மேற்ப வ னி || வரும் அ யி || லே ந்தும் வீ ர || ர்

சரணம.

;; ரீ ரீ ; ரீ ;	ரீ ; ; ரீ ; ரீ ;	;; ரீ பமகா காமரி	ரீ , மாகரிஸா , ஸா ;
காமப் பூ	தம் வந்து	தேடி த்தி	ரி யு த டி
;; நிஸ ரீ , கஸா ;	நீ , ரிஸநி தாபாபா ;	;; நிஸ ரீகா ரீ ரீ	ரீ , ரீ , ரீ ; ரீ ;
க டி ம லர்	க் ள வா ரி	வா ரிச் சோ	ரி யு த டி

அனுபல்லவிபோல்.

; ; ஆமடி	கணவன்மேல்	; ; ஆசைவ	ருகுதடி	
; ; அந்தரங்	க மெல்லாம்	; ; அவர்க்குத்தே	ரியுமடி	;; தானே

ராகம்: தந்யாசி. **27.** ஆரோஹணம்: ஸகமபநிஸ்

தாளம்: மிஸ்ரசாப்பு. அவரோஹணம்: ஸ்நிதபமகரிஸ

பல்லவி.

; ; பக மா ; பா ;	நீ ; ;, நிஸ்ா , தா ,	பா ; மப நீநீநிஸ்ா	ஸ்ாக்ரிநீ ஸ்ா ; ஸ்ா ; ||
உன் அ த்ரு	ஷ்டம் ஸ்வா மி	இஷ் டம் கி	டை த்த து ||
; ; பக மா ; பா ;	பநிஸ்ாரிஸ்நி, நிஸ்ா, தா,	பா ; மப நீநீநிஸ்ா	ஸ்ாக்ரிநீ ஸ்ா ; ஸ்ா ; ||
உன் அ த்ரு	ஷ்டம் ஸ்வா மி	இஷ் டம் கி	டை த்த து ||
; ; மபா பமாகா ;	கா , கா , ; ; காமா	பாநீ ; ; ; ஸ்நிதப	மகமகபமதபமகரிஸா || ;;
உப சா ரம்	எ னக் கெ ன்	ன டி	இ || உன்

அனுபல்லவி.

; ; பகா மா , பா ;	பா, நீ, ஸ்நிரிஸ் நிதாப	; ; பா பா நீ நீ ஸ்ா	ஸ்ாக்ரிநீ ஸ்ா ; ஸ்ா ; ||
க ன் னி யே	மு ரு கன் பா ற்	சென்றே ன் நல்	லே வ ள ||
ஸ்ா, ஸ்ா, ம்ாக்ாரிஸ்ா	ஸ்ா ஸ்ரிநீ ஸ்ா ; ஸ்ா ;	; ; மபா பமாகா ;	காமாபாநீ ; ஸ்நிதப || மகரிஸ
கா க மே ற	க்க னி	விழுந் த திவ்	வே ள ||

சரணம்.

; ; பா பா ; பா ;	பா ; ; பா ; பா ;	; ; மபா பமாகா ;	பமா ; க காரிரிஸா ‖
உண் டி டும்	அன் ன வி	சே ஷ த் தி	ஞ லும் ‖
; ; ஸாமாகா காரீ	ஸாகரி நீஸா ; ஸா ;	; ; நிஸ கா ; மா ;	பகமா ; பா ; பா ; ‖
உள் ளங் க	னி வு ற	யான் சொ ன்ன	தா லும் ‖

அனுபல்லவி போல்.

; ; பண்டு நீ	செய் த	; ; பூஜா ப	ல த்தாலும் ‖
; ; பழம் நழு	விப் பாலில்	; ; விழுந்த க	தை போலும் ‖ உன்

ராகம்: வஸந்தா.

தாளம்: ரூபகம்.

28.

ஆரோஹணம்: ஸ ம க ம த நி ஸ்

அவரோஹணம்: ஸ் நி த ம க ரி ஸ

பல்லவி.

கா மா தா நீ , ரீ ,	ஸ்ா ; ; ; ஸ்ா ஸ்ா ‖	
ந ட ன மா டி	னூர் வே கு ‖	
ஸ்ா ஸ் ஸ்ா ஸ் நி த ஸ் நி த ம	த நி ஸ் ஸ் ரி ஸ் நி ஸ் த மா ம ‖	
நா க ரி க மா க வே	க ன க ச பையி லா ன ந்த ‖	நட

அனுபல்லவி.

கா மா தா நீ ஸ்ா ஸ்ா	ஸ் நி க் ரி ஸ்ா ; ; ; ‖	
வ ட கை வ யில்	முன் னுள் ‖	
; , ஸ்ா ஸ் ஸ்ா ஸ் நி தா	தா ; ஸ் நி த ம த ம கா ‖	
மா மு னிக் க ருள்	செய் த ப டி ‖	
கா மா தா நீ ஸ்ா ஸ்ா	ஸ் நி க் ரி ஸ் நி த ம த நி ஸ்ா ‖	
த வ கு மல்த்	தி ல் வ ப்ப தி யி ல் வந் து ‖	
ஸ் நி க் ரி ஸ்ா ஸ் நி நி ஸ் நீ	த ம தா ம த மா க ரி ஸா ‖	ஸாமகம
தை மா தந் தில் குரு பூ	ச த் தில் பகல் நே ர த்தில் ‖	நட ன

சரணம்.

மா , மா , மா மா மா	மா த ம கா ; கா கா ‖
அஷ் ட தி சை யும்	கி டு கி டேன் ன ‖
க ம த நி ஸ் நி த ம மா மா	ம க த ம கா ; ; ; ‖
சே டன் த வல ந	டு ங் க ‖
ம க மா தா நீ ஸா ஸா	ஸ் நி க் ரி ஸ் நி த ம தா நீ ‖
அண் ட ம தி ரக்	கங் கைத் து ளி சி த றப் போன் ‖
ஸா ; நீ த நி தா மா	ம க த ம கா ; ; ; ‖
நாட வ ர் கோண்	டா ட ‖
மக மாதா நீ ஸா ஸா	ஸ் நி க் ரி ஸா நி த நி த மா ‖
இ ஷ்ட மு ட னே	கோ பா ல க்ரு ஷ்ணன் ‖
கமதநி ஸா ; ; ம ம	க ம த நி ஸா ; ; ஸ் ஸ் ‖
பா ட ச்சடை	யா ட அ ர ‖
க் ரி ஸ்நி தம கமதநி ஸா	; ஸ் நி க் ரி ஸ் நி த ம த நி ‖
வப் ப ட மா ட	தோ ளில்த் தோ டி யா ‖
ஸா ; ஸ் நி க் ரி ஸா ஸா	ஸ் ஸ் ஸ் ஸ் நி த நி த மா மா ‖
டத் தோங்தோ மென்று	ப த வி கள் தங் தோ மென்று ‖ நட

ராகம்: சௌராஷ்ட்ரம். **29.** ஆரோஹணம்: ஸரிகமபதநிஸ்

தாளம்: ஆதி. அவரோஹணம்: ஸ்நிதபமகமரிஸ

பல்லவி.

தா நீ ஸ்ா ஸ்ா ஸ்நி தா பா பா	பம நித பா மா	கரி ஸா ஸா ரீ ‖	
அ து வும் சொல் லு வா ள வள்	அ னே கம்	சொல் லு வாள் ‖	
; கம கரி ஸா ஸா ஸரி ஸரி பம	ரி ; ; பா	பா மா கரி ரி ‖	
அவ ள் மீதில்க் குற் ற மென்ன	டி அ	டி யே போ டி ‖	அ

அனுபல்லவி.

மா மா மா மா மக பம கரி ஸா	கா மா பா மா	பா , பா , பா ‖	
ம தி த வ ழும் சோ லை சூழ்	முத் து க்கு மா	ரன் வே ளூர்ப் ‖	
தா நீ ஸ்ா ஸ்ா நீ , தா , பா	பம தா பா மா	ம க ரீ கம பா ‖	
ப தி யான் மு ரு கே சன்	செய் த கா	ரி யத் திற் கு ‖	அ

சரணம்.

தஸ் நித பா பா பமகா ரீ ஸா	ஸா ஸா ஸா ஸா	ஸஸ கரி ஸா ஸா ||
எங் நே ர மும் இங் கே வந் து	ந கை யென்றும்	து ணி யென்றும் ||
; ரி ஸ ரீ ரீ ரீ ரீ கா மா	பா , த நீ த ப	; ; பம பா ||
இர வல் கே ட்ட நாள் போ	ச் சே	எனக் ||
தா நீ ஸ்ா ஸ்நி தா பா பா பம	பம நித பா பம	கம கரி ரி ஸ ரீ ||
கெ தி ரி யா க அவள்	சன் னக்கா	ரை யிட் ட ||
; ரி ஸா ஸரீ கா மா பா மா	த நீ த பா ;	பம கரி ரீ ; ||
மெத்தை வீடு முண் டா	ச்சே	ஏ ||
தஸ் நித பா பா பம கா ரீ ஸா	; ஸ ரீ ஸ ரி	கா மா பா பா ||
உன்ன த உன் ன த மாகக்	கட் டி லாச்சு	மெத்தை யாச்சு ||
தா நீ ஸ்ா ஸ்ா ஸ்ா ஸ்ா ஸ்ா ஸ்ா	தா நீ ஸ்ா ஸ்ா	ஸ்நி ஸ்நி தா பா ||
உ யர் ந்த ம க மல் திண் டு	பட் டுப் பு ட	வை யு மா ச்சு ||
தா நீ ஸ்ா ஸ்ா ஸ்ா ஸ்ா ஸ்ா ஸ்ா	தா நீ ஸ்ா ஸ்ா	ஸ்நி ஸ்நி தா பா ||
தன்வனை வி டப் பா க்கிய சாலி	கிடை யா தென்	றெண்ண மா ச்சு ||
தா நீ ஸ்ா ஸ்ா ஸ்நி தா பா மா	தா பா ம க ரீ	கா மா பா பா ||
த னி யே யி ருந் த வட் குத்	தா தி மார்க	ஞ முண் டாச்சு || அ

30.

ராகம்: கமாஸ்.
தாளம்: திஸ்ரநடை ஆதி.

ஆரோஹணம்: ஸமகமபதநிஸ்
அவரோஹணம்: ஸ்நிதபமகரிஸ

பல்லவி

ம ம ம ம க ம பா க ம ப த	ப த நி நி த ப	மா , க ம ப த நி ஸ் ||
தே ரு வில் வாரா ஞே என்னைச் சற்றே	திரும் பிப் பாரா	ஞே || தெரு

அநுபல்லவி.

ம நி த நி த ப த நி ஸ் ஸ் ஸ் ஸ்	ஸ் நி ரி ஸ் நி த த ப ப	ப ப த ப ம ம ம ||
உ ரு வி லி யோடு தி ரி பு ரத் தை யும்	உ ட னே ரிசெய்த	நடன ரா ஜன் || தெரு

சரணம்.

நி த த த ப த நீ நி த ப ப	ம ப த த ப ம	மா , கமபதநிஸ்	||
வாசல்முன் நில்லா ஞே எனக் கொரு	வாசகம் சொல்லா	ஞே	||
நி த நி ஸ் த நி ஸ்ா ஸ் நி த ப	ம ப த த ப ப	மா , கமபதநிஸ்	||
நேசமாய்ப் புல்லா ஞே கழை வைத்த	ராஜவன வெல்லா	ஞே	||
ம க ம ப ப ப நி த நி ஸ் ஸ் ஸ்	நி ரி ஸ் நி த த	ப ப த மா ம	||
தேசி க னம் ப ல வாணன் ந டம் பு ரி	தேவாதி தேவன்சி	தம் ப ர நாதன்	|| தெரு

2.

போது போகுதில்லயே எனக்கொரு	தூதுசொல்வா ரில்ல	யே	||
ஈதறிந்தே னில்லயே என்மேல்க் குற்றம்	யாதொன்றும் இல்ல	யே	||
வேதனுமாலு மூவாயிர ருந்திரள்	விண்ணவருந் தொழ	ஆடியபாதன்	||

3.

மெய்யென் றிருந்தேனே அவருடை	செய்கை யறிந்தே	னே	||
மையலுங் கொண்டேனே சேவ்வியஎன்	மெய்யும் பசந்தே	னே	||
வையகம்உய்யப் பதஞ்சலி போற்றிட	வாழும் கனகச	பை நடராஜன்	||

31.

ராகம்: ஷண்முகப்ரியா.
தாளம்: ஆதி

ஆரோஹணம்: ஸ ரி க ம ப த நி ஸ்.
அவரோஹணம்: ஸ் நி த ப ம க ரி ஸ.

பல்லவி.

; , ப த நீ ஸ் நிததா , பமதா	பா ; ; பா	ப ம க ரி ஸ ரி க ம	|| மமா
சே வி க் க வே ண் டு மை	யா சி	தம் ப ர ம்	||
; , பமகாரி ரீ ; ரிஸகரி	ஸா ; ; ;	ஸ ரி க ம ப த நி ஸ்	|| நிதம
·சேவிக்க வேண்டுமை	யா	அ	||
		ப ம க ரி ஸ ரி க ம	|| பமா
		அ	||

அனுபல்லவி.

; , பதநீநி ஸ்ா ; ஸ்ா ஸ்ா	; நிக்ாரிக்ா	க் ரி ஸ்ா ஸ் நி ஸ்ா	||
சேவிக்க வே ண் டும்	சிதம் ப ர	மூ ர்த்தியாம்	||
; , நீ நீ நி ஸ்ரிக்ரி ரீ ஸ்ா	; நி ரிஸ் நி த த	பா , ப தா மா	||
தேவாதி தே வன்	தி ரு ச் ச ந் நி	தி க ண் டு	|| சே

சரணம்.

; , பா பா த பா ; , த பா	; , ப ம க ரீ	ரீ , கா , ரீ	||
கா ரா வ்ன மா மு க	த்தைந்துக	ர த்தா வன	||
; , பமகரீ கரிரீ ஸாஸா	; , ஸா ரி கா	மா ; தா பா	||
கற்பக ரா ய வன	மு க் கு று	ணி யாவன	||

அனுபல்லவிபோல்.

; , சீரார் புலியூர்ப்பதி	; , தவலவாசல்	வாழும்	||	
; , தேவர் சிறைமீட்டும்	; , சேவற்கோ	டியாவன	||	சே

2.

; , சிங்காரமான	; , சிவகங்கை	யில்மூழ்கி	||	
; , சிவகாமிசந்நிதிமுன்	; , பாகவே	நின்று	||	
; , பாங்காகவேபிர	; , தட்சண	மும்செய்து	||	
; , பக்தர்கள்சித்தர்கள்	; , பணிவிடை	யோர்தொழச்	||	சே

3.

, சிட்டர்பரவுந்திரு	; , மூலத்	தாவன	‖	
; , சிற்றம்பலமென்னும்	; , பேரம்ப	லத்தாவன	‖	
; , அட்டதிக்கும்புகழ்	; , அம்பல	வாணவன	‖	
; , ஆண்டவனைத் தில்லை	; , த்தாண்டவ	ராயனைச்	‖	சே

4.

; , நல்லதிருவிழா	; , ஆனித்தி	ருத்தேரும்	‖	
; , நாடெங்குமேபுகழ்	; , நற்கோபு	ரநான்கும்	‖	
; , தில்லைமூவாயிரவர்	; , வளர்வீதி	யுந்திரு	‖	
; , மஞ்சனமும்மார்	; , கழித்தரி	சனமும்	‖	சே

ராகம்: மோஹனம். **32.** ஆரோஹணம்: ஸ ரி க ப த ஸ்.

தாளம்: கண்டநடை ஆதி. அவரோஹணம்: ஸ் த ப க ரி ஸ.

பல்லவி.

க ப க ரி ஸ ஸா ஸ ஸா ஸ ரி கா க பா ப பா	த ஸ் தா ப கா த பா	க ரீ ; ஸ ரி க ப த ‖
ஆடிக்கொண் டா ரந் த வேடி க்கை கா ணக்கண்	ணு யிர ம் வே ண் டா	மோ ‖
ஸ்ா தா ப பா கா ரி ஸ ரி கா க பா ப பா	த ஸ் தா ப கா த பா	க ரீ ; ஸா ; , ‖
ஆடிக்கொண் டா ரந் த வேடி க்கை காண க் கண்	ணு யிர ம் வே ண் டா	மோ் ‖ ஆ

அனுபல்லவி.

கா பா த தா த தா ப த ஸ்ா ஸ் ஸ்ா ஸ் ஸ்ா	ஸ் ரி க் ரீ ஸ்ா த பா	பதஸ்தபகாபாத ‖
நா டித் து திப் ப வர் பங் கி லு றைந் தி டும்	நம் ப ர் திருச் செம் போன்	அம் ப ல வா ணர் ‖ ஆ

சரணம்.

கா க ரி கா க ரி ரி க பா ப பா ; ப	கா பா த தா த தா	ப த ஸ்ா த ஸ் ப ; ஸ் ||
பங் க ய பா தச் சி ல ம்ப சைந் தா டப்	பா தச் ச தங் கை கள்	கிண் கிடு ணா ன்கு டப் ||
ப த ஸ்ா ரி க்ா க் ரி ஸ்ா க் ரி ஸ்ா ஸ் ஸ்ா	ஸ் ரி ஸ் ரி ஸ் தா பா ,	கா தா ப க ரி , ஸ ||
போ ங்க முட னே யு ரி த் துத் தரி த் த	பு லித் தோ ல சைந்	தா ட ||
கா க ரி கா க ரி ரி க பா க பா ; ப	கா பா த தா த தா	ப த ஸ்ா த ஸ்ா ; ஸ் ||
செ ங் கை யிலேந் திய மான் மழு வா டச்	செம்பொற் கு ழை கள் மு	ய ல க ஹ டக் ||
ப த ஸ்ா ரி க்ா க் ரி ஸ்ா க் ரி ஸ்ா ; ஸ்	தா ரி ஸ் தா ஸ்ா த	பா த பா கா பா த ||
க ங் கை யி ளம் பி றை செ ஞ் சடை யா டக்	க ன க ச பை	த னி லே || ஆ

33.

ராகம்: மோஹனம். ஆரோஹணம்: ஸ ரி க ப த ஸ்.

தாளம்: ரூபகம். அவரோஹணம்: ஸ் த ப க ரி ஸ.

பல்லவி.

கா பா கா ரீ ஸா ஸா	ஸ ரி கா கா கா கா கா	‖
அ ரு மருந் தொ ரு	த னி ம ருந் தி தை	‖
; கா பா தா தா ;	; பா ப க த ப க ரி ஸ ரி	‖
அ ம் பலத் தே	கண் டே னே	‖
கா ப த ப க ரீ ஸா ஸா	ஸ ரி கா ரி க பா பா பா	‖
அ ரு மருந் தொ ரு	த னி ம ருந் தி தை	‖
; கா பா தா தா ;	; பா ப த ஸா த ப க ரி	‖
அ ம் பலத்தே	கண் டே னே	‖ அ

19

அநுபல்லவி.

; க கா க கா கா கா || ரி க பா பா பா பா த ப கா ||
தி ரு மருந் து டன் || சே ரு ம ருந் து ||

; கா பா தா தா தா || ப த ஸ்ா ஸ் த ஸ்ா ஸ்ா ஸ்ா ||
தில் லை யம் ப லத் || தா டு ம ருந் து ||

; ரி க் ரி க்ா ; க் ரி || ரி ஸ் ஸ்ா க் ரி ஸ் த ஸ்ா ஸ்ா ||
இ ரு வி னை க || எ று க்கு ம்ம ருந் து ||

ஸ் ரி க் ரி ஸ்ா த ஸ் ரி ஸ் த ப || ப த ஸ் த த ப த ப க ரி ஸ ரி ||
ஏ ழை ய டி யா ர் க்கு || இ ர ங்கும ம ருந் து || அ

சரணம்.

; கா கா கா கா கா || ரி க பா பா பா பா த ப கா ||
கொன்றைதும் பை ய || ணிந் த ம ருந் து ||

; ப க பா தா ; தா || பா தா ரி ஸ் த ப பா தா ||
கோ தை மீ திற் || ப டர்ந் த ம ருந் து ||

; க்ா ரி க்ா ; க் ரி || ஸ்ா ; க் ரி ஸ் த ஸ்ா ஸ்ா ||
மன் று ளே நின் || கு டு ம ருந் து ||

ஸ் ரி க் ரி ஸ் த த ஸ் ரி ஸ் த ப || ப த ரி ஸ் த ப த ப க ரி ஸ ரி ||
மா ணிக் க வா ச கர் || கண் ட ம ருந் து || அ

2.

இந்திரர்	வானவர்	நாடும்	மருந்து	‖	
இருடிகள்	தமக்கு	எட்டா	மருந்து	‖	
சந்திரர்	சூரியர்	தேடும்	மருந்து	‖	
தானே	மூவளத்துத்	தழைத்த	மருந்து	‖	அ

3.

திரித்தித்தி	யென்று	ஆடு	மருந்து	‖	
தேவாதி	மூவர்கள்	காணு	மருந்து	‖	
; கருத்தைத்	திருத்தி	இருத்தும்	மருந்து	‖	
காலனைக்	காலாலு	தைத்த	மருந்து	‖	அ

ராகம்: மோஹனம். **34.** ஆரோஹணம்: ஸ ரி க ப த ஸ்.
தாளம்: ஆதி. அவரோஹணம்: ஸ் த ப க ரி ஸ.

பல்லவி.

ஸ ரி க ப க ரி ஸா ஸா ஸா ஸ ரி கா	; பா கா ப த	ரி ஸ் ஸ்ா த ப க ரி ||
ஏ ன் பள் ளி கொண் டீ ரை யா	ஸ்ரீ ரெங் க நா	த ரே நீ ர் ||
ஸ ரி த ப க ரி ஸா ஸா ஸா ஸ ரி ப த	க ரி , ஸா ;	; ; ; ; || ஸா
ஏ ன் பள் ளி கொண் டீ ரை	யா ,,	,, ||

அநுபல்லவி.

கா க கா க ரி க ப ப ப ப ப ப ப ப	ப த ஸ் தா ப ப ப	ப க த ப க ப க ரி || ஸரி
ஆம் பல் பூத் த ச ய ப ரு வ த ம டு வி லே	அவ த ரித் த இ ரண்	டா ற்று ந டு வி லே || ஏ

சரணம்.

ஸ ரி க ப க ரி ஸா ஸ ஸா ஸ ஸ ரி கா	; ; ; ;	ப கா ப த த ஸ்ா ||
கோ தி கன் சொல்கு றித் த தற் கோ		அ ரக் கி கு லயில் ||
ஸ் த த ப ப பா ப ரி க த ப க ரீ ,	ஸா ; ; ;	; ; ; ; ||
அ ம் ப தெரி ந்த ந ர்க் கோ		; ; ; ; ||
ஸ ரி க ப க ரி ஸா ஸ ஸா ஸ ஸ ரி கா	; ; ; ;	க கா ப தா ஸ்ா ||
ஈ சன் வில் வ முறித் த தர்க் கோ		ப ர சு ரா மன் ||
ஸ் ஸ்ா த பா பா ப க த ப க ரீ ,	; ; ; ;	; ; ; ; ||
உ ரம் ப றித் த த ர் க்கோ		; ; ; ; ||
கா க கா ரி ரி க பா ப பா ப பா	ப ப ப பா ப ப ப	கா , ப தா ; ; ||
மா சி லா த மி தி லே சன் பெண்ணு டன்	வ ழி ந டந் த இவளப்	போ ||
ப க ப தா ஸ் ஸ் ஸ் ஸ் த த ப பா கா	ரி ரி ரி ரி ரி ஸரிதப	க ரீ , ஸா ; ||
து சி லா த கு கன் ஓ டத்தி லே கங் கை	த்துறைக டந்த இவளப்	போ ||
கா க க கா ரி க பா ப ப ப ப பா	ப ப ப பா ப ப ப	கா , ப தா ; ||
மீ சு ர மாம் சித்ர கூ டச் சி க ரக் கல்	மி சைந டந் த இ வள	ப்போ ||
ப க ப த ஸ்ா ஸ்ா ஸ்ா த ப பா ப ப	க க க கா க ரி க த ப	க ரீ , ஸா ஸஸ ||
கா சினி மேல் மா ரீ சன் ஓ டி ய	கதிதோ டர்ந்த இ வள	ப்போ ஓடிக் ||

மத்திமகால ஸாஹித்யம்.

ஸ ரி க க க க க ரி ரி க ப ப ப ப ப ப | க ப த த த த த த |
க ளத் தோ தே வி யைத் தே டி இ ளத் தோ ம ரங் கள் ஏழு ம் | து ளத் தோ க ட லக் கட் டி |
ப த ஸ் த ஸ் ஸ் ஸ் ஸ் ||
வ ளத் தோ இ லங் கை என் னும் ||

ஸ் த ஸ் ரி ரி க் ரி ஸ் ரி க் ரி ஸ் த ஸா | ப த ஸ் ஸ் த த த ப |
கா வல் மா ந க ரை இ டி த்த வ ரு த்த மோ | ரா வ ணு தி க ளை |
க க த ப க ப க ரி ||
அ டி த்த வ ருத் த மோ ||

ஆ

;
மன்
ஸ் ரி க
மா ணி

ராகம்: சுரஹரப்ரியா. **35.** ஆரோஹணம்: ஸ ரி க ம ப த நி ஸ்

தாளம்: ஆதி. அவரோஹணம்: ஸ் நி த ப ம க ரி ஸ

பல்லவி.

; , ஸ்ாநிதா நிநிதப மாகரி	ரீ , ரிகமபா	நிநிதபமா கரி	‖ ரீ ,
சுந் த ர குஞ் சி த	பா த நி	வ கண்டு	‖
; , ரீ ரி ஸா ரீ கா , க பம	கா ; ; ;	மகரிஸ ரிகமப	‖ தநிஸ்
தொண்டு செய் வாய் ம ன	மே		‖

அனுபல்லவி.

; , ரிஸ்நிதா நீ ; ஸ்ா ஸ்ா	; , த ரி ரீ ரி	க்ரிஸ்ா ஸ்நிஸ்ா	‖
சங் ககம் தில் வ	சி வ காமி	பங் க ஞர்	‖
; , நீ நீ நி ஸ்ரிக்ா க்ரிஸ்ா	; , ரி ஸ் நீ த	நிநிதப மபதநி	‖ ஸ்ா ,
தானந்த மா கி ய	ஆ ன ந் த	நா ட க	‖ சுந்

சரணம்.

; , தாதநித தா , தா , தா	; , பதநிஸ்ா	ஸ்நிரிஸ் நிதபா	||	
அச்சுதன் முன் ஞ ளில்	ஏ னமா	கி த்தேடும்	||	
; , நி த பா ப மாதப கா ரி	; , ரி க ம பா	நிநிதப தா ;	||	
அரக் கன் த லை கள்	நொருங்கிடச்	சா டும்	||	

அனுபல்லவி போல்.

; , மெச்சிஞர் பாம்பும்	; , புலியுங்கோ	ண்டா டும்	||
; , மேலாம்சி தம்பரம்	; , தன்னில்நின்	ஞ டும்	||

2.

; , வெஞ்சினத் தேமன்	; , உயிரைம	டி க்கும்	||	
; , வீட்டின்பந்தந்து	; , எண்ணாந்த	வை முடிக்கும்	||	
; , செஞ்சிலம்புங்கிண்	; கிணியும்ப	டி க்கும்	||	
; , சிற்றம்பலத்தில் என்	; நாளும்ந	டி க்கும்	||	சு

3.

; , நல்லவர் செம்மை	; மனத்தவர்	போ ற்றும்	||
; , நம்புமடியவர்	; , பிறவியை	மா ற்றும்	||
; , தில்லைமூவாயிரர்	; , பூசைசெய்	தே த்தும்	||
; திருமால்தன் கண்வண	; மலரேனச்	சா த்தும்	||

ராகம்: கேதாரம். **36.** ஆரோஹணம்: ஸ ம க ம ப நி ஸ்.

தாளம்: ரூபகம். அவரோஹணம்: ஸ் நி ப ம கா ரி ஸ.

பல்லவி.

ஸ்ா நீ பா , ம ம க ரீ || ஸா ஸா ம கா ரி ரீ ஸா ||
வ ரு வா ய் வ ர ந் || த ரு . வா ய் ||

ஸ் ரி ஸ் நி பா , ம ம க ரீ || ஸா ஸா ம கா ரி ஸா ஸா ||
வ ரு வா ய் வ ரந் || த ரு வா ய் ம னம் ||

ஸ ம க ம பா , நீ ஸ்ா ஸ் || ஸ் ரி ஸ் நி ப ம க ம ப நி ஸ்ா ||
வா டி னேன் உ ன || நா டி னே ன் || வரு

அனுபல்லவி.

; க ம பா நீ ஸ்ா ஸ்ா || ஸ் ம் க் ரி ஸ் நி ஸ்ா , ஸ் ஸ்ா ||
ம ரு வா ர் பொ ழில் || ப ழ னி மா ம லை ||

ஸ் ரி ஸ் நி ப ம க ம பா நி ஸ் || ஸ் ரி ஸ் நி ப நி ப ம க ம ப நி ||
வா ச னே மு ரு || கே ச னே || வரு

20

சரணம்.

; க மா பா , பா பா || பா பா பா ; பா பா ||
விரை சேர் ம லர்க் || க ர மார் - வ டி ||

; ப நி நி ஸ்ா நி பா பா || ம கா ரி ரி ஸா ரி க ஸா ||
வே லா உ மை || பா லா ||

; க ம பா நீ ஸ்ா ஸ்ா || ஸ்ா ஸ்ா ம் க்ா ரி ஸ்ா ஸ்ா ||
கரை வா ர் த ம || து ள மே வி ய ||

ஸ் ரி ஸ் நி பா க மா ப நீ || ஸ் ரி ஸ் நி ப நி ப ம க ம ப நி ||
கா ர ரு சர்வ || பூ ர ரு || வரு

ராகம்: கேதாரம். **37.** ஆரோஹணம்: ஸ ம க ம ப நி ஸ்.

தாளம்: ஆதி. அவரோஹணம்: ஸ் நி ப ம கா ரி ஸ.

பல்லவி.

பா , ம கா , ரி ரீ , ஸ ஸா , க	ரீ ரீ ஸா மா	கா மா பா , ம	॥
மா ய வித் தைசெய்கி ரு	னே அம்	ப ல வா ணன்	॥
பா , ம கா , ரி ரீ , ஸ ஸா , க	ரீ ரீ ஸா மா	கா மா பா , நி	॥
மா ய வித் தைசெய்கி ரு	னே அம்	ப ல வா ணன்	॥
ஸ்ா , நி பா , ம கா , ரி ஸா , க	ரீ ரீ ஸா மா	கா மா பா , நி	॥
மா ய வித் தைசெய் கி ரு	னே அம்	ப ல வா ணன்	॥
ஸ்ாரிஸ் ஸ்நி பாநிப பம மாபம மக ஸா , க	ரீ ரீ ஸா மா	கா மா பா நி	॥
மா ய வி த்தைசெ ய் கி ரு	னே அம்	ப ல வா ணன்	॥
ஸ்ா , நி பா , ம கா , ரி ஸா , க	ரீ ரீ ஸா ;	ஸா ; ; ;	॥
மா ய வித் தைசெய்கி ரு	னே	ஏ	॥

அநுபல்லவி.

பா , ம கா , ம பா , நி ஸ்ா ;	ஸ்ா , ம் க்ா , ர்	ஸ்ா ஸ்ா ஸ்ா ஸ்ா	॥
மா ய வித் தைசெய் கி ருன்	கா ய மோன் றெ	டுத் துக் கொண் டு	॥
ஸ்ா , ர் ஸ்ா , நி பா ப ம கமப நி	ஸ்ா , நி பா , ம	கா மா பா நீ	॥
நே ய மா ன வெ ளி தன் னில் உ	பா ய மாய்க் கூ	ட்டத்தி ரு ந்து	॥ மாய

சரணம்.

பா , ம கா , ரி க ரி ரி க ஸா ,	ஸா , ரி ஸா , நி	பா , நி ஸ்ா ;	॥
உண் டு பண் ணி வைக் கி ருன்	கொண் டு கொண் டு	போ கி ருன்	॥
ஸா மா கா மா பா ; பா ;	ஸ்ா நீ பா , ம	ம கா ரி க ரி ஸ	॥
நன் று க்கும் தி துக் கும்	நடு வா யி	ரு க்கிரு ன்	॥

அநுபல்லவிபோல்.

பண்டு நாலு வெளியெங்கும்	பாரெங்கும் கா	ண ஒன்னுன்	॥
அண்டர் தொழ அம்பலத்தில்	ஒண்டி கட்டி	யாடிக் கொண்டு	॥ மாய

ராகம்: தர்பார். **38.** ஆரோஹணம்: ஸ ரி ம ப த நி ஸ்

தாளம்: மிஸ்ரசாப்பு. அவரோஹணம்: ஸ் நி த ப ம ரி க க ா ரி ஸ

பல்லவி.

; ; ரீ பமரீரீ ;	மரீமரீரீ ; ஸா ;	; ; ; ; ; ஸா , ரி	ரி ஸ நீ நி ஸ ரீ ; ரீ ;	||
என்வன	ஆ வ யா	ஆ	என் விண் ணப்பம்	||
; ; ரீ பமரீரீ ;	மரீமரீரீ ; ஸா ;	மபதநிஸ்ரிக்க்ரிஸ்ரிஸ்நிஸ்	தபமபதநிஸ்ாபதநிபமரி	|| ககரிஸ
தன்வன	க்கே வ யா	ஆ ஆ ஆ	ஆ ஆ	||

அனுபல்லவி.

; ; பா தநிஸ்ாஸ்ா;	ஸ்ா , ஸ்ா , ரீஸ்ாரீ;	; ; ரி ரீ ப் ம் ரி ரீ ஸ்ா	ம்ரீம்ரீ ரீ ; ஸ்ா ;	||
மின்வன நி	க ரும் வா ழ்வை	வெறுப்ப வர்க்	கு ரி யோ னே	||
; ; நிரிஸ்ா ; ஸ்ரீ ,	நீ , நீ , தா ; பா ;	; ; மப தாநீபா ;	மரீ மரீ ரீ ; ஸா ;	||
அன்வன பி	தா சற் கு ரு	ஆ கி ய	பெ ரி யோ னே	||
; ; நிரிஸ்ா ; ஸ்ரி ,	நீ , நீ , பதா , பா ;	மபதநிஸ்ரிக்க்ரிஸ்ரிஸ்நிஸ்	தபமபதநிஸ்ாபதநிபமரி	|| ககரிஸ
அன்வன பி	தாசற் கு ரு	ஆ கி	ய பெ ரி யோ	|| னே

சரணம்.

; ; தநிபா ; பா ;	பா ; ; பாமாபா ;	; ; ம பா த நீ பா ;	பமரிமரிம ரீ ; ஸா ; ‖	
அடி யேன் மேற்	சி ன மா	என் கு றை	நீ க்கி ‖	
; ; ரி பமரிரீஸா	ஸா ; ; ரி ஸா ரி ;	; ; ; ; ; ; ;	ரிமபதநிபமரிககா ; ம ‖	ஸரீஸ
ஆள்வ து	க ன மா	ஆ	ஆ ‖	
; ; மரிரிமரிமா ;	பா ; ; பாமாபா ;	; ; மபதநிஸ்பபதநிப	மரி மரி ரி ; ஸா ; ‖	
கடினம் நின்	ம ன மா	எ ன	து நெஞ்சம் ‖	
; ; ரிபபமரி ரிஸா	ஸா ; ; ரி ஸா ரி ;	; ; ; ; ; ; ;	மரி மரி ரி ; ஸா ; ‖	
கவலைக் கா	ச ன மா	ஆ	ஆ ஆ ‖	

அநுபல்லவிபோல்.

; ; படியில்என்	அகத்துறு	; ; பாவஇ	ருளைமாற்றி ‖
; ; திடமுற	வேமெய்ஞ்ஞானத்	; ; தீபந்	தனைஏற்றி ‖

ராகம்: கல்யாணி. **39.** ஆரோஹணம்: ஸ ரி க ம ப த நி ஸ்

தாளம்: ஜெம்பை. அவரோஹணம்: ஸ நி த ப ம க ரி ஸ

பல்லவி.

ஸ்ா ; ஸ் நி தா பா	மத பம பா ; பா	||
கா ணா மல்	இ ருந் தால் என்	||
; மப தா பா பா	ப ம க ரி க ம ப த நி ஸ்	||
கலக்கம் தே ளி	யா தே	||
ஸ்ா ; ரிஸ் நித பம	மதபம பா ; பா	||
கா ணா மல்	இ ரு ந் தால் என்	||
நிதபமகரி கம பத	ஸ்ரிக்ரி ஸ்நிதபதநி	||
க ல க்கம் தே ளி	யா தே	|| காணா

அநுபல்லவி.

; பம பா தா தா	நீ ஸ்ா ஸ்ா ஸ்ா ஸ்ா ‖
பூ ளு ரம்	அ ர வ ணிந்த ‖
தா , நி ஸ்நி ஸ்நிதப பம	தா நீ ஸ்ா ஸ்ா ஸ்ா ‖
பூ ளு ரம்	அ ர வ ணி ந்த ‖
ஸ்ரிக்ரி ஸ்நி ஸ்நி தப	நி த ப ம க ம ப த நி ஸ் ‖
பொன் னம் ப ல	நா த . னை ‖
; பம பா தா தா	நீ ஸ்ா ஸ்ா ஸ்ா ஸ்ா ‖
பூ ளு ரம்	அ ர வ ணி ந்த ‖
க் ரி ஸ் நி ரிஸ் நித ஸ்நி	தப நித பம மப தநி ‖
பொன்னம் ப ல நா	த னை ‖ காணு

சரணம்.

; க மா ப பா , ப	பா பா ப ம நி த பா ||
தி ரி பு ரத் தை	எ ரித் தா னச் ||
; கா நீ தா பா	பா பா பா த ப ப ம கா ||
செங்கை யில் மான்	த ரித் தா னக் ||
; க தா ப பா மா	கா ப ம ம கா , க ரி க ரி ஸா ||
க ரி யு ரித் துப்	போ ர்த்தா னக் ||
;, கா ம பா பா	ப த நீ ஸ் நி நீ நி த பா , ||
கங்கை மு டி	தரி த்தா ன ||
; ஸ் நீ த பா மா	தா நீ ஸா ; ஸா ||
அ ரி ய ய னும்	து தி த்தா ன ||
;, ஸா ரி ரீ ரீ	நி ரி ஸ் நி ஸா ; ஸா ||
அஞ் செ ழுத் தாய்	உ தி த்தா ன ||
; த க்ா ரி ஸா ஸா	ஸ் நி த ப தா நீ ஸா ||
உ ரு வி லி யை	எ ரி த்தா ன ||
ஸா ஸ்ரிநி நிஸ் நிஸா	நி த ப பா ம ம ப த நி ||
ஒ ளி வெண் ணீ	ற்ரு ன || காணு

21

40.

ராகம்: ஆபோகி. — ஆரோஹணம்: ஸரிகமதஸ்.

தாளம்: ரூபகம். — அவரோஹணம்: ஸ்தமகரிஸ.

பல்லவி.

ரி க மா ; கா ரி ஸா	ஸ த தா மா தா ஸா ஸா	||
ச பா ப திக்கு	வே ரே தே ய் வம்	||
கா ரி ; ரி க ரி ஸா	ரி க மா ; ம க க ரி ஸா	||
ச மா னமா	கு மோ தில் லை	||
,,	ஸ ரி க ரி ஸா தா ஸா ஸா	||
,,	வே ரே தே ய் வம்	||
,,	ரி க மா ; த மா , மா	||
,,	கு மோ தில் லை	||
,,	ஸ ரி க ரி ஸா தா ஸா ஸா	||
,,	வே ரே தே ய் வம்	||
,,	ரி க மா ; ம த ஸ் த மா	||
,,	கு மோ தில் லை	||
தா ஸா ; தா மா கா	கா, ரி, க ரி ரீ ஸா	||
ச பா ப திக் கு	வே ரே தெய் வம்	||
ரி கா ; ரி க ரி ஸா	ரி க மா ; த மா , மா	||
ச மா னமா	கு மோ தில் லை	|| சபா

அனுபல்லவி.

ஸ் தா த மா தா ஸ்ா ஸ்ா	ரீ ரீ ரீ ரி க்ா க் ரி ரீ	‖
க் பா நி தி	இ வ ரைப்போ லே	‖
ஸ் ரி க் ரி ஸ் த தா ஸ்ா ஸ்ா	ரீ ரீ ரீ ரி க்ா க் ரி ரீ	‖
க் பா நி தி	இ வ ரைப்போ லே	‖
ரி க் ம்ா க் ம் க் ரி ஸ்ா ஸ்ா	த ரி ஸ் த மா க மா த ஸ்ா	‖
கி டைக் கு மோ இந் தத்	தா ர ணி தன் னி லே	‖
க் ரி ஸ் ரி ஸ் த தா மா கா	ரி க மா ம க கா க ரி ஸா	‖
ச பா ப திக் கு	வே றே தெய்வம்	‖
ஸா ரி கா மா க ரி ஸ்ா	ரி க மா ; ம க க ரி ஸா	‖
ச மா ன மா	கு மோ தில் லைச்	‖ சபாபதிக்

சரணம்.

; த ஸ்ா த மா மா மா | ; ரி கா ம மா க ரி ரீ || ஸா
ஒ ரு த ரம் சி வ | சி தம் ப ர மென் || று

; ரி ஸா ரி கா மா மா | ம த ஸ் த த ம கா ; ரீ ||
உரைத் தா லும் | போ தும் போ தும் ||

; ரி கா ம தா ஸ் த த ம | ரீ ரீ கா க ரி ரீ ஸா ||
பர க திக் கு | வே று புண் யம் ||

ரீ , க மா கா ; ரி த | ஸா ; ; ; ; ; ||
பண் ண வேண்டு | மோ ||

; த ஸ்ா த மா மா மா | கா ; மா தா ஸ்ா ஸ்ா ||
அ ரி ய பு லி யன் | மூ வர் ப தம் ||

; த ஸ் ர்ீ ; ர்ீ ர்ீ | ர்ீ ர்ீ ; க்ா க் ர்ி ர்ீ ||
அ டைந்தா னென் று | பு ரா ணம் ||

ர்ீ க்ா ம்ா க் ர்ி ர்ீ ஸ்ா | ர்ி ஸ் ஸ் த த ம தா ஸ்ா ; ||
அ றிந் து சொல் லக் | கே ட்டோம்கோ ||

தஸ்ர்ிஸ்தார்ிஸ்தாமா | ரி க மா மா க ரி ரீ ஸா ||
பா ல கிரு ஷ்ணன் | பா டும் தில் லைச் || சபாபதி

ராகம்: சுருட்டி.

தாளம்: கண்டநடை- ஆதி.

41.

ஆரோஹணம்: ஸ ரி ம ப நி ஸ்.

அவரோஹணம்: ஸ் நி த ப ம க ப ம ரி ஸ.

பல்லவி.

ர் ஸ் நி த ப பா ப ப ப ப பா நி த ப மா க ரி ஸ | ரி ரி ம ம ம ம ம ம ரி ஸ |
அம் ப ர சி தம் ப ர ப ரம் ப ர ச தா லந் த | அடி கள் ம ற வா தருள் வீர் |
ரி ம ப ப ப ரி ம ப நி ஸ் ||
அ னு தி ன மு மே || அம்

அனுபல்லவி.

நி ஸ் நி த ப ப ப நி ம ப பா நி த நி ஸ்ா ஸ்ா ஸ் | நீ நி நி நி த நி ஸ் ஸ் ஸ் |
சேம் போன் ம லை சிலை வ ளைத்த திவ்ய ப ர மா னந் த | சம் போ சிவ ச ங் க ர ஸ்ரீ |
ர் ஸ் நி த ப ரி ம ப நி ஸ் ||
தாண் ட வ ந டே சா || அம்

சரணம்.

ரீ ம மம மமமரி ஸ ரிமா ப தா நி த ப | நி ஸ் நி த ப ம ம ம ம ம |
கங்கைம தி அர வசைய காதிற் கு ழை அசைய | செங் கைம ழுத் து டி யசைய |

ரீ ம மா ப நீ ப ம மா ||
செஞ்ச டை அசைய ||

சரணுனுபல்லவி.

பொங்குபுலி யதளசைய பொற்பாத ச்சிலம்பசைய / மங்கைசிவ காமவல்லி / மகிழநடம் புரியும் || அம்

ராகம்: பியாகடை.

42.

தாளம்: ரூபகம்.

ஆரோஹணம்: ஸ க ரி க ம ப த ப ஸ்

அவரோஹணம்: ஸ் நி த ப ம க ரி ஸ.

பல்லவி.

; மா கா மா பா ; || தா பா பம தா பா ; ||
இன் னும் ப ரா || மு கம் ஏ ஞே ||
நீ நீ தா பா ; பா || பத நி நி தப கமப காம || , ரி
இ து உ மக் கு || நீ தி தா ஞே ||
; மா கா மா பா ; || தா பா பம தா பா ; ||
இன் னும் ப ரா || மு க ம் ஏ ஞே ||
ஸ் நி க் ரி க்கா க ம் க் ரி ஸ்ா || ரிஸ் நிஸ் தப கமப காம ||
இ து உ மக் கு || நீ தி தா ஞே || இன்

அனுபல்லவி.

; தா பா ஸ்ா ; ஸ்ா || ஸ்ா ஸ்ா ம் க் ரீ ஸ்ா ஸ்ா ||
வன் னத் தோ கை || ம யில் மே ல் வ ளா ||
நி ரீ ஸா ரி ஸ் நி தா பா || ம பா த பா ஸ்நிதப மக || ம ரி
வை யா பு ரி || வேல் மு ரு கை யா || இன்

சரணம்.

; தா , பா, பா பா	பா ; பா பா பப மக	மரி மக மா ; பத நீ	தா ; பா ; ; ; ||
மான் ஈ ன்ற	வள் ளி ம கி ழும்	மண வா	ளா ||
; மபா தபா ஸ்ா ;	பா தநி பா ; பப மக	மா மகா மா , தபா ,	கரி , ஸா ; ; ; ||
மா தவர் சே	வி த பங் க ஜ	மலர்த் தா	ளா ||
; கம பதாப ஸ்ா ஸ்ா	ஸ்ா ஸ்ா ஸ்ா , ம் க் ரி ஸ்ா	நி ரீ ஸ்ாரி ஸ்நி தா பா	
தே ஞர் க டம்	ப ண் தோ ளா	தீ ரா வீ ரா	

மபா த பா ஸ்நி தப மக || மரி
சூ ர சம் ஹா ரா || இன்

ராகம்: பியாகடை.
தாளம்: ஆதி.

43.

ஆரோஹணம்: ஸ க ரி க ம ப த ப ஸ்
அவரோஹணம்: ஸ் நி த ப ம க ரி ஸ

பல்லவி

பா மா ; தா பா ; ; ம ப	த ரி நீ ; த ப	ப ப ம க கா ம ரி	‖
சி தம் ப ரம் அ ர	ஹ ரா வென்	ரு ரு த ரம்	‖
கம பதநீ தப பபமக காமரி	கா , மா , த ப	க ரி ஸ கா ம ரி	‖ கா, மா,
சொன்னால் சி வ ப தம்	கி டை	க்கும் தில்லை	‖ ச்சி தம்

அனுபல்லவி.

; க மா ப தா பா ; தா பா	ஸ்ா ; ; ஸ்ா	; ஸ் ரி ஸ் ஸ்ா	‖
ப தம் பெற வே ண்டுமென்	கு ர்க்கு	இ து வ ன்றி	‖
; நீ , ம்க்ரி ரிஸ்நிஸ்தபதா	ரி ஸ் நி ஸ்ா த பா	, ம க ம ப க ம ரி	‖ கா, மா,
இல்லை ம ற்ற து	தொல் லை	தில் லை	‖ ச்சி தம்

22

சரணம்.

;, க ம ப ப பா பா ; , ப பா	ப த நீ , த பா	ப ம த ப ம க மா	‖
நல் லு ணர் வா கி ய	வே தி ய	ர் ஓ தி ய	‖
;, க ம ப த நி த ப ப ப ம க ம ரி	; க மா ப பா	ப ம தா பா. பா	‖
நான் ம றை க ளும்	ந வின்றி டும்	மந் தி ரம்	‖
;, பா த பா ஸா , நி ரீ ஸா	;, ரீ ஸ் ரீ	ரி ஸ் நீ , த பா	‖
தில்லை மூ வா யி ரம்	பேர்க ளும்	பூ ஜைகள்	‖
நீ , ம்க்ரி ஸா ரிஸ்நிஸ்தபதா	ரி ஸ் நீ , த பா	ப ம த ப ம க ம ரி	‖ கா , மா ,
செய்த பின் யா வ ரும்	து தித் தி டும்	மந் தி ரம்	‖ சி தம்

ராகம்: கானடா. **44.** ஆரோஹணம்: க ரி ஸ ரி க ம ப ம த நி ஸ.

தாளம்: ரூபகம். அவரோஹணம்: ஸ் நி ஸ் த ப ம ப கா ம ரி ஸ.

பல்லவி.

கா ; மா ரீ ; ஸா	ஸ நீ ; , நீ ஸா ;	||
சா மி ஏ ழை	நா னை யா	||
கா ; மா பமமா ரீ ஸா	ஸ நி நீ நீ ஸா ; ஸா	||
சா ; மி ஏ ழை	நா னை யா உன்	||
; நி ஸ ரீ கா ; மா	பா ; , ம நீ , தப ம ரி	||
; ச ர ணம் நம் பி	னே ன் ஐ யா	||
கா ; மா ரிபம ரீ ஸா	ஸ நி நீ தா நீ ஸா ஸா	||
சா மி ஏ ழை	நா னை யா உன்	||
; நி ஸா ரி கம தநி ஸ்ா	நிஸ் ரீகரி ஸ்நி ரிஸ் நிப மக	||
ச ர ணம் நம் பி	னே ன் ஐ யா	|| சாமி

அநுபல்லவி.

பா ; மா தா நி ;	ஸ்ா ; ஸ்ா ஸ்ா ; ஸ்ா		
வா மி சி வ	கா மி தந் த		
நி ஸ் ரி க் ரி ஸ்ா ; ஸ்ா	ரிஸ் நிப பத நி நி தப கா		
வை யா பு ரி	வா ழும் கந் த		சாமி

சரணம்.

; பா பா பா ; பா	கா கா மா பம ரி ரி ஸா		
சொல் லச் சொல் ல	வர் ம மோ இன் னும்		
; பா பா பா ; பா	மப தாநித பம கா, ம ரி ஸ		
சொல் லச் சொல் ல	வ ர் ம மோ இன் னும்		
;, கா ரி ஸா ஸநி ரிஸ	நீ தா ; நீ ஸா ;		
சோ திப் ப து வும்	த ர் ம மோ		

அநுபல்லவி போல்.

நல்வழி காட்டு வீ	ண்நாள் கழித்து		
நாயேன் அலை யாமற்	பழநி முத்து		சாமி

ராகம்: மத்யமாவதி. **45.** ஆரோஹணம்: ஸ ரி ம ப நி ஸ்.

தாளம்: ஆதி. அவரோஹணம்: ஸ் நி ப ம ரி ஸ.

பல்லவி.

; ரி மா பா ப பா நீ ப ம பா	; ப நீ ஸ்ா ஸ்	ஸ் நி ஸ் நி ப ம பா	‖
ப ல மந் தி ர த்திற் கும்	ப ல மந் தி	ரம் போன்	‖
;, ஸ்ா நி பா ப ம ப ம ரீ ரி ஸ	ஸ ரி மா ரி ம பா	ம ப நீ ஸ் நி ப ம	‖ ரிஸ
அம் ப ல மென் னும்	மந் தி ர	மே	‖ ப

அனுபல்லவி.

; ப பா நி ம ப பா நீ ஸ்ா ஸ்ா	; நி ஸ்ா ரி ஸ்ா	ஸ் நி பா நீ ஸ்ா	‖
பு ல வர்க் கும் மு னி வர்க் கும்	ப ல வர்க்கும்	தியா னிக்கப்	‖
; ரி ம்ா ரி ஸ் ஸ் நி ப ம ப நி ஸ்ா	; நி ஸ் நி பா ப	மா ப ம ரீ ரி ஸ	‖ நிஸ
போது வாயி ருக் கு மந்தி ரம்	அ து வே சி	லா க்கிய மந்திரம்	‖ ப

சரணம்.

; *ரி மா பா ப பா நீ ப ம பா*	; *நி ஸ் நி ப பா*	*மா ப ம ரி ரீ*	‖
ஜன ன ம ர ணவா தை	நீ க்கிய	மந் தி ரம்	‖
;, *ரி ம ரி ஸா ஸ நி ரி ஸ நி ப பா*	;, *நி ஸ ரி ரீ*	*ரி ப ம ரி ரி ஸ*	‖
சே ரு மும் ம ல மா யை	போக் கி ய	மந் தி ரம்	‖

அநுபல்லவிபோல்.

; மனதில் மெஞ்ஞானமுண்	; டாக்கிய	மந்திரம்	‖
;, மந்திரத்திற்கெல்லாம்	; சிலாக்கிய	மந்திரம்	‖

ராகம்: மாயாமாளவகௌளா. **46.** ஆரோஹணம்: ஸ ரி க ம ப த நி ஸ்.

தாளம்: ஆதி. அவரோஹணம்: ஸ் நி த ப ம க ரி ஸ.

பல்லவி.

; , ஸ் நி த பா மா ; ம க ப ம	கா ; ; ம க	மா ; த ப தா	||
ஆ டி ன தெப் ப டி	யோ ந	ட ன ம் நீர்	||
; , ஸ் நி த பா மா ; ம க ப ம	கா ; ; மா	ம க ரி ஸ ஸ் ரி க ம	|| பதநி
ஆ டி ன தெப் ப டி	யோ ந	ட ன ம்	|| நீ ர்
; , ஸ் நி த பா மா ; ம க ப ம	கா ; ; ;	கா ப ம க ரி ; ;	|| ஸா ,
ஆ டி ன தெப் ப டி	யோ	ஓ	||

அனுபல்லவி.

; , தா ப தா நீ , நி ஸ்ா ஸ்ா	; ஸ் ரி ரி ஸ்ா	ஸ்ா ; த நி ஸ்ா ரி ஸ்	|| நிதப
தே டி ய மெய்ப் பொரு ளே	வ ள மே	வும்	||
; , தா ப தா நீ , நி ஸ்ா ஸ்ா	; ஸ் ரி ரி ஸ்ா	நி ஸ்ா , ; ;	||
தே டி ய மெய்ப்பொ ரு ளே	வ ள மே	வு ம்	||
; ஸ் ஸ்ா ஸ் ஸ்ா ஸ் நி தா நீ ஸ்ா	; , ஸ் நி த பா	மா ; க ம ப த	|| நிஸ்ா
சி தம் ப ரத் தே ஒ ரு	சே வ டி	தூ க்கி நின்	|| ருடி

சரணம்.

; , பா பா த பா , பா , பா	; , ப நி த பா	ப ம த ப ம க மா	||
ஒன் றல் ல இரண் டல் ல	ஒன் றி ரண்	டு மல் ல	||
; , ம த பா ம ம க ரி ஸா , ரி	; , ஸ ரி க மா	பா , ம த ப தா	||
நன் றல் ல தீ தல் ல	நா த விந்	து மல் ல	||
; , தா பா த நீ , ஸ்ா , ஸ்ா	; , ஸ்ா ரி் ஸ்ா	ஸ் நி த நீ , ஸ்ா	||
அன் றல் ல இன் றல் ல	ஆ தி யந்	த மல் ல	||
; , ஸ்ா ஸ்ா ஸ் ஸ் நி த நீ , ரி்	; , நீ த பா	மா , க க ம ப த	|| நிஸ்ா
மன் றுள் ம ர க த	வல் லி கோண்	டா ட	|| ஆடி

ராகம்: பைரவி. | 47. | ஆரோஹணம்: ஸ ரி க ம ப த நி ஸ்.

தாளம்: ஆதி. | | அவரோஹணம்: ஸ் நி த ப ம க ரி ஸ.

பல்லவி.

;;; தா நீ ஸ்ா ஸ்ா ; ஸ்ா , நி ரி ஸ்ா நி நீ , த தா பா | ;;; தா நீ ஸ்ா ரீ க் ரி |
சி வ சி தம் ப ர மென் று | சி வ சி தம் |
நீ ; ரி ஸ்ா நி நீ தா தா பா ||
ப ர மென் று ||

;;; க்ா ரீ நீ ஸ்ா ; நீ ; ரி ஸ்ா நி நீ , த தா பா | ;;; ப ப தநி ஸ்ா ரி ஸ் நீ ; |
சி வ சி தம் ப ர மென் று | நினைப் பா |
த பா ;; , மா பா தா நீ || ஸ்ா ;;
யே ||

;;; தா நீ ஸ்ா ரீ க ரி நீ ; ரி ஸ் நீ நீ , த தா பா | ;;; ப ப த நி ஸ்ா ரி ஸ் நீ ; |
சி வ ச்சி தம் ப ர மென் று | நினைப் பா |
ம ப ம த ப ம கா ரீ ரீ ஸா ; ||
யே உ னக் ||

23

; ; : ஸா ரி நீ ஸா ; ரீ கா , ம ரி க ஸ ; ரி ; கா ; | ; ; ; ரி க மா ; ; பா |
அ ப ஜெ யம் வா ரா தேன் றும் ம ன ப்பே

மா , க பா , ம த ப கா ; ரீ || ; ; ;
யே ||

,, | ; ; ; ரி க மா ; ; ப த |
ம னப் பே
,, நீ ; ; ஸ் ரி க்ா ; ; க் ரி || ஸ்நிதபமக
யே || அப

,, | ; ; ; ரி க ம ப த நி ஸ் ரி க் ம் |
ம ன
,, க்ரிஸ்நிதப மபதநி ஸ்ரிக்ரிஸ்நி || தபமகரிஸ
ப்பே || யே அப

,, | ; ; ; ரி க மா ; ; ப நி |
ம் ன பே
,, தா ; பா , மா , க பா ம த ப || கா , ரீ ,
|| யே

அனுபல்லவி.

;;; பா ப நித பதமபத நீ நீ ஸா ; ; க் ரி ஸா ; | ;;; தா நீ ஸா ஸா ; |
க வ சம் உ ள க்கி து | என் ற றி |
நீ ; ரிஸா நி நீ , த தா பா ||
வா யே ||

;;; பா ப நித ப தமபத நிஸ் ரிக்ா , ரீ ; ஸா ஸா ; | ;;; தா நீ ஸா ரிம் க் ரி |
க வ சம் உ ன க்கி து | என் ற றி |
நீ ; ரிஸா நி நீ , த தா பா ||
வா யே நல் ல ||

மத்திமகாலம்.

தா நீ ஸா ரீ க்ம் க் ரி ஸா ஸா நீ க்ா ரீ ஸா நீ ரி ஸ் நி த பா | தா க்ா ரீ ஸா நீ தா பா தா |
க னக ச பை யில் பு லி ப கை மு னி வர் கள் தொ ழ | அ ன வ ர த மும் தி ரு |
ரிஸ் நி த த ப பா த ம பா , ப தா || நீ ; ;
ந ட னம் ஐ யன் ஆ டி || டும் சிவ

சரணம்.

;;; நீ ; தா பா ; பா ; பா ;; தா பா ; | ;;; நீ ; தா பா ; |
கன் ம வி னை போய்க் க ளை | ஆ ற லா |
பா ; மா ;; தா , பா , ||
மே போல் லா ||

;;; த ப மா மா மா ; மா ; மா ; மா பா ம க கா | ரி ;; ரி கா மா மா ; |
மன் ம த வா தை தீ ர்ந் து | தே ற லா |
பா , த நீ ;; தா பா ; ||
மே கோ டும் ||

;;; ப நி தா ப த மா ப த நீ ; ஸ்ா ;; க் ரி ஸ்ா ; | ;;; தா நீ ஸ்ா ஸ்ா , நி |
ஜென் ம சா க ரக் க ரை | , ஏ ற லா |
நீ ; ரி ஸ்ா நி நீ தா தா பா ||
மே எ ழூந் து ||

மத்திமகால ஸாகித்யம்.

பா தா நீ தா பா பா தா மா பா தா நீ ஸ்ா ஸ்ா ஸ்ா ஸ்ா ஸ்ா |
சென் ற போ தி லும் சும் மா நின் ற போ தி லும் ஒன் றைத் |
பா ; க் ரி ஸ்ா ஸ் நி தா பா தா | தா ரி ஸ் நீ தா பா பா த ம பா தா || நீ ;;
தின் ற போ தி லும் ப டிக் | கின் ற போ தி லும் நீ || சிவ

ராகம்: நாதநாமக்கிரியை.

தாளம்: ஆதி

48.

ஆரோஹணம்: ஸ ரி க ம ப த நி

அவரோஹணம்: நி த ப ம க ரி ஸ நி

பல்லவி.

; ஸ ரீ ம மா மா ; ம க ப ம	கா ; ; மா	ம க ப ம கா ரி ஸ	‖ நீ
நி னைப்ப தேப்போது நெஞ்	சே ஐ	யன் ப த த்தை	‖
; ஸ ரீ ம மா மா ; ம க க ம	ப த ப த ப ம மா	ம க ப ம க ரி க ரி	‖ ஸ நி
நி னைப்பதேப்போ து நெஞ்	சே ஐ	யன் ப த த்தை	‖
; ஸ ரீ ம மா மா ; ம க ப ம	கா ; ; ;	; ; ; ப ம	‖ கரீ,;;;;; ரிநி / ஸா;;; / ;;;; ‖
நி னைப்பதேப்போ து நெஞ்	சே	ஏ	‖ / / ‖

அநுபல்லவி.

; ம பா க மா பா ; நி த பா	; ம பா த பா	மா த ப ம க மா	‖
த னத்தையும் மா தர் யௌ	வ னத்தை யும்	உ த்யோ க	‖
; ப தாநி நீ நீ ரிஸ் நி த பா	; ப பா த மா	ம க ப ம க ரி க ரி	‖ ஸ நி
கனத்தையும்எண்ணி ப் பல	தி னத்தை யும்	க ழி த்தா	‖ ல் நி

சரணம்.

;, பாட்டிலும் பலவிளை	;, யாட்டிலும்	துர்விஷயக்	‖
;, காட்டிலும் புத்திதனை	;, நாட்டிநாள்	கழித்தால்	‖

ராகம்: காம்போதி.
தாளம்: ஜெம்பை.

49.

ஆரோஹணம்: ஸ ரி க ம ப த ஸ்
அவரோஹணம்: ஸ் நி த ப ம க ரி ஸ

பல்லவி.

; ப த ஸ்ா ; ஸ்ா கா று மல்	ஸ்ஸ்நித தப தப மக வீ ணி லே	||	
; மா கா கா ரி கா லங் க ழித்	மகபம கரி , ஸா தோ மே	ஸரி கம ப த ஸ் ஸ் நி நி ஏ ||	தப
; ப த ஸ் ரி க் ரி ஸ்ா கா று மல்	ஸ்ாரிஸ் நித தப தபமக வீ ணி லே	||	
; மா கா கா ரி கா லங் க ழித்	மகபம கரி , ஸா தோ மே	ஸரி கம பதஸ் ஸ்நிநி ஏ ||	தப

அநுபல்லவி.

; ம க பா ; தா	ஸா ; ஸா ஸா ஸா	‖	
சே ணு டர்	போ ற்றுந் தில் லைச்	‖	
; ம க பா ; தா	ஸா ; ஸா ரி , க் ஸா	‖	
சே ணு டர்	போ ற்றுந் தில் லைச்	‖	
; ம க பா ; தா	ஸா ; ஸா ஸ்ரி க்ாம்க்	‖	க் ரி
சே ணு டர்	போ ற்றுந் தில் லை	‖	ச்
; ரி க் ஸா ; ஸா	ஸாரிஸ் நித நித நித பா	‖	
சிதம் ப ரத்	த ல த்தைச்	‖	
; ம க பா ; தா	ஸா ; ஸா ஸ்ரி க்ாம்க்	‖	க் ரி
சே ணு டர்	போ ற்றும் தில் லை	‖	ச்
; ரி க் ஸா ; ஸா	ஸாரிஸ் நித தா நித பம	‖	;
சிதம் ப ரத்	த ல த்தை	‖	காணு

சரணம்.

;, த ஸ் ரி தா தா	தா ; தா ; தப	||	;
சே ரன் சோ முன்	பா ண்டி யன்	||	
;, த ரி த பா பா	பா ; தப மக மா	||	
இ ரண் ய வன் மன்	கோ பு ர மும்	||	
;, ரீ த பா ;	பம தப பம மக மா	||	
சூ ர வி	ர ப்ப பூ பன்	||	
;, க ம ப பா தா	பத ர்ஸ் ஸ்ரி ரித பா	||	
செய் த தி ரு	ம தில் க ளும்	||	
;, கா ப தா ஸ்ா	ஸ்ா ; ஸ்ா ஸ்ரி க்ா	||	க் ரி
பா ரு ல கும்	போ ற்று கின் ற	||	
; க் ரி ஸ்ா ஸ்ா ஸ்ா	ஸ்ரி ர்ஸ் ரித ரித பா	||	
பஞ் சா ட்ச ரப்	ப டி க ளும்	||	
; தா , ம் க் ரி ஸ்ா	ஸ்ார்ஸ் ரித தம பத ஸ்ா	||	
ஆ ரங் கள்	சூ ழ்ந்த தி ரு	||	
; ப த ர்ஸ் ரி த பா	பாதப மக பா தா ஸ்ா	||	;
ஆ யி ரக் கால்	மண் ட ப மும்	||	காணு

50.

ராகம்: பந்துவராளி.

தாளம்: ரூபகம்.

ஆரோஹணம்: ஸ ரி க ம ப த நி ஸ்

அவரோஹணம்: ஸ் நி த ப ம க ரி ஸ

பல்லவி

; ப த பா ; ; பா	பா ; பா ப தா த ப ம	||	
அ ருட் ஜோ தி	தெய் வம் எ ன	||	
; த ப தா ஸ்ா ; ஸ் நி	த நி ஸ் ரி ஸ் நி த ப ப ம க ரி	||	க ம
ஆ ண்டுகொண்ட	தெய் வம்	||	அ
,,	தா ; ; தா நி ஸ்ா	||	
,,	தெய் வம்	||	
; ஸ்ா ஸ்ா ஸ் நி க் ரி ஸ்ா	ஸ் நி தா தா ஸ்ா ; ஸ்ா	||	
அம் ப ல த்தே	ஆ டு கின் ற	||	
ஸ்ா ; ; ஸ் நி தா ப ம	க ம ப த நி ஸ் நி த ப ம க ரி	||	க ம
ஆ ன ந் த	த்தெய் வம்	||	அ

24

அநுபல்லவி.

; த பா தா , தா தா	ஸா ஸா ஸா ஸா ; ஸா	||
பொருட் சா ரும்	ம றை க ளெல் லாம்	||
; ஸா ஸா ஸ் நி தா ப ம	; தா , நி , ஸா ;	||
போற்று கின் ற	தெய் வம்	||
; ஸா ஸ் நி க் ரி ஸா ;	ஸ் நி தா தா ஸா ; ஸா	||
போ தா ந்தத்	தெய் வம் உ யர்	||
ஸா ; ; ஸ் நி தா ப ம	க ம ப த நி ஸ் நி த ப ம க ரி	|| க ம
நா தா ந்தத்	தெய் வம்	|| அ

சரணம்.

; ப த பா ; ; ப ம	பா ; மா ப தா த ப ம	||	
இருட் பா டு	நீக் கி ஒ ளி	||	
; த ப தா ஸ்ா ; ஸ் நி	; மா , த நீ ஸ்ா ;	||	
யீந் த ரு ளும்	தெய் வம்	||	
; ஸ்ா ஸ்ா ஸ் நி க் ரி ஸ்ா	ஸ் நி தா தா நி ஸ்ா , ஸ்ா	||	
எண் ண' ய நான்	எண் ணி ய வா று	||	
; நி ஸ்ா நி தா பா ப ம	க ம ப த நி ஸ் நி த ப ம க ரி	||	க ம
எ னக் க ரு ளும்	தெய் வம்	||	

அனுபல்லவி போல்.

; தெருட் பாடல்	உவந்தேவனையும்	||	
; சிவமா க்கும்	; தெய் வ ம்	||	
; சித்ஸபையில்	விளங்கு கின்ற	||	
;, தெய்வமதே	தெய் வம்	||	அருட்

ராகம்: அஸாவேரி. **51.** ஆரோஹணம்: ஸரிமபதஸ்.

தாளம்: மிஸ்ரசாப்பு. அவரோஹணம்: ஸ்நிஸ்பதபமரிகாரிஸ.

பல்லவி.

;; ஸ ரி மா ; மா ;	பா ; ; பா ; ; த ப	தா ; ; ப ம பா ; தா	பா, தபம கா, ரிரீஸா ||
என் ன தான்	சொன் ஞ ர	டி அன் ன	மே அ வர் ||
;; ஸ ரி கா, ரி ரீ ஸா	ஸா கா ரீ ஸா ; ; ரி நி	ஸா ; ; ; ; ; ;	ரிமபாதபமபபமாககா,ரி || ரீ ஸா
எப் போ து	வ ரு வா ர	டி	இ ||

அனுபல்லவி.

;; ப ம பா ; தா ;	ஸ்ா , ஸ்ா , ஸ்ா ; ஸ்ா ;	; ; ஸ்ா ரி க்ா , ரி ரீ ஸ்	ஸ்ா க் ரி நீ ஸ்ா ; ஸ்ா ; ||
பன் னு த	மிழ்க் கு த வு	கர் னன் பு	து வைவ ளர் ||
;; பா , த ஸ்ா ஸ்ா ;	நி ஸ்ா பா , பா ; த நி தா	பா ; ப ம பா ; தா ;	பா, தபம கா, ரி ரீஸா ||
பங் க ய	த்தி ரு மார் பன்	வேங் க டே	ஸ்வ ர சுவா மி || எ

சரணம்.

;; ஸரி கா , ரி ரீ ஸா	ஸா, க ரி ஸ ஸா ; க ரி நீ	ஸா ; ; ; ; ; பா	பா, தபம கா, ரிரீ ஸா ||
மன் ம தன்	ப கை தீ ரு	மா இங்	கே அ வர் ||
;; ஸஸ ரிகாரி ரீஸா	ஸா , க ரி ஸ ஸா ; க ரி நீ	ஸா ; ; ; ; ; ;	; ; ; ; ; ; ; ||
வந் தி ட	வே ளையும் நே ரு	மா	||

அனுபல்லவிபோல்.

;; ரம்யமாய்ப்	பகர்ந்தாயோ	; ; நல்வார்த்தை	கோணர்ந்தாயோ ||
;; சும்மாவந்	து நின்ருயோ	; ; சொல்லுப	ழமோ காயோ || என்

ராகம்: மத்யமாவதி. **52.** ஆரோஹணம்: ஸ ரி ம ப நி ஸ்.

தாளம்: மிஸ்ரசாப்பு. அவரோஹணம்: ஸ் நி ப ம ரி ஸ.

பல்லவி.

ரீ மா பா பா நீ ப ம பா	ப ரி ஸ்ா , ஸ் நி ஸ் நி ப ம பா ‖
கா சி ருந் தா லிங் கே	வா ரும் சும் மா ‖
ரீ , ம பா பா நீ ப ம பா	ப ரி ஸ்ா , ஸ் நி ஸ் நி ப ம பா ‖
கா சி ருந் தா லிங் கே	வா ரும் சும் மா ‖
ப ரி ஸ் ஸ்ா நீ ஸ் நி பா ப ம	ரீ ; ; ப ம ரி ஸா ; ‖
க டன்என் ருல் வந் த வ ழி	பா ரும் ‖
ரீ , ம பா பா நீ ப ம பா	ப ரி ஸ்ா , ஸ் நி ஸ் ரி ப ம பா ‖
கா சி ருந் தா லிங் கே	வா ரும் சும் மா ‖
ப ரி ஸ் ஸ்ா நீ ஸ் நி பா ப ம	ரி ம ப நி ஸ் நி ப ம ரி ம ரீ ஸா ‖
க டன்என் ருல் வந் த வ ழி	பா ரும் ‖
ரீ , ம பா பா நீ ப ம பா	ப ரி ஸ்ா , ஸ் நி ஸ் நி ப ம பா ‖
கா சி ருந் தா லிங் கே	வா ரும் சும் மா ‖
ப ரி ஸ் ஸ்ா நீ ஸ் நி பா ப ம	ம ரி ப ம நி ப ஸ் நி ப ம ரி ம ரி ஸ ‖
க டன்என் ருல் வந் த வ ழி	பா ரும் ‖

அனுபல்லவி.

பா பா பா பா நீ ப ம பா	ப நி ஸ்ா ஸ்ா நி ஸ்ா ; ஸ்ா ஸ்ா	||
வா சக் க டம் ப ணி	தென் குன் றை வே ல ரே	||
ரி ம்ா ரிஸ்ா ஸ்நிபா பநிஸ்ா	ப நி நி ஸ் நி ப மா ப ம ரி ம ரி ஸ	||
மந் தி ர த்தி னி லே	மாங் காய் தான் வி ழு மோ	|| காசி

சரணம்.

ரீ மா பா ப்ா பா பா ;	பா பா பா மா ப ம ரீ ரீ	ரீ ப ம ரீ ; ரீ ; ஸா ஸா ||
அப்பா என் ற த னல்	உச் சி கு ளி ரா து	கா ணும் நன் ருய் ||
ரி மா ரீ ஸ ஸ நி ரி ஸ ஸ நி பா	ப நி ஸா ரீ ரீ ரீ ரீ ரீ	ரீ ப ம ரீ ; ரீ ; ஸா ; ||
அ ழுந் தத் த ல யில் எண்ணெய்	வைத் துத் தேய்த் தி ட வல் லோ	வே ணும் ||

ரீ மா பா பா பா பா ;	‖	பா நி ம பா பா ; ப ம பா	‖
இப் ப டி இ ருந் தால்	‖	எங் க ட்குக் கட் டு மோ	‖
பா , நி நீ நீ ; நீ நீ	‖	பா , நி ஸ்ா ஸ்ா ; ஸ்ா ஸ்ா	‖
ஏ ட்டி னில் சர்க் க	‖	ரை ரு சி த ட்டு மோ	‖
ப நீ ஸ் ர்ீ ர்ீ ; ர்ீ ர்ீ	‖	ர்ி மா ர்ி ஸ்ா ஸ் நி பா நீ ஸ்ா	‖
செப் ப டி வித் தை யி	‖	ஞ ல் உற வோ ட்டு மோ	‖
நி ர்ீ ர்ி ஸ்ா ஸ் நி பா ப நி ஸ்ா	‖	நீ ஸ் நி பா மா ப ம ரி ம ரி ஸ	‖
தே வ டி யாட் கீ தெல் லாம்	‖	ச ரி க ட்டு மோ	‖ காசி

ராகம்: காம்போதி.
தாளம்: ஆதி.
பதம்.

ஆரோஹணம்: ஸ ரி க ம ப த ஸ்
அவரோஹணம்: ஸ் நி த ப ம க ரி ஸ

இரண்டுகளை சவுக்கம்.

பல்லவி.

; ; ; பா தா ஸ்ா ஸ்ா; நீ; ரிஸ் நி த தா, ஸ் நி தா, நி த | த பா ; , பா தா பா ப த ஸ்ா |
நே ற்று ரா த்திரிப் போ ன | பெண்வீ டு |
நீ நீ ஸ் நி நி த தா , ஸ் நி நீ தா || த பா ; ;
இ து வல் ல ||

; ; ; தா நீ தா பா ; பா ; நீ தா பா கா மா ; | ; ; பா ; தா ; ஸ்ா ; |
நி ல வ ர மா க உ ற்றுப் | பா ரும் |
; ; பா தா ஸ்ா ; ; ஸ்ா || நீ தா மா
||

; ; ; பா தா ஸ்ா ஸ்ா ; ஸ்ா ரீ க்ா ம் க் ரீ ; க் ரி ஸ்ா , நி | நீ தா பா பா தா பா ப த ஸ்ா |
நே ற்று ரா த்தி ரிப் போ ன | பெண்வீ டு |
நீ நீ ஸ்ா ரி ஸ் நி த தா , ஸ் நி நீ தா || த பா ; ,
இ து வல் ல ||

; ; ; தா நீ தா பா ; ம ப தா நி த பா நி தா ப ம க மா ; | ; ; பா ; தா ; ஸ்ா ; |
நி ல வ ர மா • க உற் று | ப்பா ரும் |
; ; ப த ஸ் ரி க் ம் க் ரி ஸ் ஸ் நி த || பதநிதம
|| நேற்

அநுபல்லவி.

; ; ; ம க கா பா தா ; ஸா ; ஸா ; ஸா ரி கா ; | ம் க் ரி ; ஸ் ரி ஸா , ஸா ; |
பூ த்திரு க்கும் சோ லை சூழ் க ழு க்குன் றம்

நீ ; தா ஸ் நி நி த தா , ஸ் நி நீ தா || த பா ;
த னில் மே வும் ||

; ; ; தா , க் ரி ஸா ; ஸ் ரி நீ நீ தா ; ப த ஸா ; | ; ; ; ப த ஸா ரி ஸ் நீ தா பா |
புண் ணி ய ரே அந் த க்கன் னி யும்

ப த மா ம க கா ; ப த ஸா ; ||
நா னல் ல || நேற்

சரணம்.

;;; தா ஸ்ா நீ ; தா தா ; தா ; தா , ஸ் நி நீ தா | தா பா ; பா பா தா பா ப த |
இ ருட் டு வே ளை யி லே நீ | ர் தி ரு ட்டு த்த |

ஸ்ா , நி நீ தா ; தா , ஸ் நி தா || நீதாபா
ன மாய்ச் செல் லும் ||

;;; தா நீ தா பா ; பா ; நி தா ப மா கா மா ; | ;;; கா மா பா தா பா |
தி ருட்டெல்லாம் வெ ளி யா ச்சு | மி ரட் டா தே |

பா தா ஸ்ா நீ நீ தா பா ; ||
யும் போம் ஸ் வா மி ||

அனுபல்லவிபோல்.

; ; ; திரட்டுப்பாலும் சீனியும் | ; ; ; தேனும் பாகும் கற்கண்டும் |
; ; ; பிரட்டிவாயிலூட்டிய | ; ; ; பெண்வீடங் தவீதியில் |

||
|| நேற்று

ராகம்: ஸாவேரி.

தாளம்: ஆதி.

54.

ஆரோஹணம்: ஸரிமபதஸ்

அவரோஹணம்: ஸ்நிதபமகரிஸ

பல்லவி.

; பதஸ்ாஸ்ா ஸ்நிர்ஸ் நிபதா	;, பமபதா	பாதபமா கரிரி	‖
உன் னைத் தா த னு ப்பி னேன்	என் னடி	ந டந் த து	‖
;, ரி தபம கா; கரிரி	; ரிமபதஸ்	தபமா. கா;	‖ ரிஸ
உள் ள து ரைப் பாய்	ச கி	யே	‖ உ

அநுபல்லவி.

; பமாப தா ஸ்ாஸ்ா, ஸ்ஸ்ா	;, ஸ் க்ர்ர்ர்	ஸ்ாஸ்ா நிபதா	‖
கன் னல்பெ ரு கி வி வை	செந் நெல் குன்	று கள் சூ ழும்	‖
ஸரிமமபதபமபதஸ்ஸ்ஸ்ஸ்ஸ்ஸ்	ஸ்க்ர்ஸ் நிதபத	பதப மதபதத	‖ ா,
க னவ ள மு று சிவ கிரி வ ளர் கு க னிடம்	எ ன து ள ந லி த லை	உ ரை செ ய ம ட ம யில்	‖ உ

சரணம்.

;, தா ப தா பா பா , த பா	;, ப ம பா த	பா த ப மா த ப தா ‖
வா ரி மு டித் த கூந் தல்	வ ரி சை உ	லைந் த தேன் ன ‖
;, தா பா ம ம க ப ம க ரி ஸா	;, ஸ ரி மா ம மா	பா ப ம த ப தா ‖
வன் னக் க போ லக்	குங் கு மம் க	லைந் த தேன் ன ‖
;, ப ம ப தா ஸ்ா ஸ்ா ஸ்ா ஸ்ா	; ஸ் ஸ் க் ரி் ரீ்	ஸ்ா ஸ்ா நி ப தா ‖
சீர் பெரு கும் கஸ் த்து ரித்	தி ல கம் அ	ழிந் த தேன் ன ‖
; ப தா ஸ் ஸ்ா ஸ் நி ரி் ஸ் நி ப தா	; ப ம பா தா	பா த ப மா க ரி ரீ ‖
ஜீ வு ஜி வேன் றி ரு கண் ணும்	சீ றிச் சி	வந் த தேன் ன ‖

த தபம கரிஸஸ ரிமமம பதபப | பதப தஸ்நி தப |
செய்ய பவ ளநி கர்த்தை யல்நின் னு த டுசுத் த | துய்ய வென் மை யாய் வே றுத் த |

ப மப தஸ்ா ஸ் ஸ் ||
செய் கை யென் ன டி மெத் த ||

பமபத ஸ்ஸ்ஸ்ஸ் ரிக் ரிஸ நிதபத | பதஸ்ஸ் நிததம |
சுகமுற விதவி தந் தொ ழில்மு றை பு ரி ப வன் | கு க னி டம் ம ரு வி நீ |

பதபம பபநித || ர,
வ ரு வ தாய்த் தெ ரி யு தே || உன்

ராகம்: ஸாவேரி. **55.** ஆரோஹணம்: ஸ ரி ம ப த ஸ்

தாளம்: ஆதி அவரோஹணம்: ஸ் நி த ப ம க ரி ஸ

பல்லவி.

; ப தா ஸ் ஸ்ா ஸ்ா ஸ்ா ; ஸ் ரி	ஸ் ரி ஸ் நி தா த த	ப ம பா தா ஸ்ா ‖
இ தை வி ட இன் னும் வே	றே வே ண்டு	மோ சா ட்சி ‖
; பா பா ப த ஸ்ா நி த ப த ப தா	, த ஸ் நி த பா	ப ம கா ரி ஸா ‖
ஒன் றும் இல் லை இல் லை என் று	கோ டி ப்ர	வ ச னம் ‖
; ஸ ரி ம மா த ப தா தா ரி	ஸ்ா ஸ் நி த ப ரி	; த த ரி ஸ் ஸ் நி ‖ த ப
எ டுத் து ரை க்கின் றீர் அடு க்	கு மோ போம்	போ ம்

அநுபல்லவி.

; ப தா ப பா ; ப த த ப மா	; ப பா த ஸ்ா	; ஸ்ா ; ஸ்ா ‖
ம தி த வழ் வே ளூர்	முத் தைய னே	அ ந் த ‖
; ப தா ஸ் ஸ்ா ரி க்ா , ரி ஸ்ா	ஸ்ா ; ; ப த	ரி ஸ் ஸ் நி த ப தா ‖
வஞ் சி யு டன் கூ டிக் கொஞ்	சி அ	ஸைந் தி ட்ட ‖
; ப தா ரி ஸ்ா ரி ஸ் நி த த ப தா	; த ஸ் நி த பா	; த ப த ப தா ‖
மைக் கு றி யும் மஞ் சள்	வா டையும்	சொல் லு தே ‖ இ

சரணம்.

;, பா ப தா பா , தா த ப மா	;, பா ப தா	பா, த ப ம கா ‖
எத் த னை சொன் ஞ லும்	என் செ விக்	கே கு து ‖
; ஸ ரி ப ம கா ரி ஸா; ஸ நி தா	; ரி ஸ ரி ;	; பா ; பா ‖
என் ன த்திற் கு வீண்	பே ச்சு	அ வள் ‖
; ப தா ஸ் ஸ்ா ;, ரி க்ா ரி	;, ஸ்ா ஸ் ஸ்ா	ஸ் நி தா த ப தா ‖
இங் நே ரம் எங்கெ ங்கே	தே டு வா	ளோ பா வம் ‖
; ப தா ரி ஸ் ஸ் நி தா, பா, த ப ம	; பா தா ஸ்ா	; ப த ரி ஸ் நி த ‖
எ ழுந் தி ரும் நே ர	மா ச்சு	உ ‖ இ

56.

ராகம்: கல்யாணி.

தாளம்: மிஸ்ர நடை ஆதி.

ஆரோஹணம்: ஸ ரி க ம ப த நி ஸ்

அவரோஹணம்: ஸ் நி த ப ம க ரி ஸ

பல்லவி.

; ஸ் ஸ் ஸ் ஸ் ஸ் நி த நி ஸ் ஸா	; ஸ் நி த ப	ப ப க ம பா	‖
தத்தைமொழி யா ள்ஒரு பெண்	மெத்த வும்உ	மைத்தே டு முள்	‖
; ஸ் ஸ் க் ரி ஸ் நி த ப த நி ஸ்	நி நி ரி நி நி நி ஸ் த	ஸ்ா, நி த ப ப ம ப த நி ஸ்ா	‖
மெத்தைமே லுந் த வ க்க ட்டி	முத்த மிட்ட	வெ ந் து சே ர	‖

அனுபல்லவி.

; த ஸ் ரி ரி க் ரி ஸ் ஸ் ஸ் க்	ஸ் க் ரி ஸ் ஸ்ா	ஸ் ரி நி த நி ஸ்ா	‖
எத் தி சையும்கீ ர்த்திபெற்ற	முத்து கு மா	ர து ரையே	‖
; த க் ரி ஸ் ஸ் நி த ப த நீ	நி நி ரி நி நி நி ஸ் த	ஸ்ா நி த ப ப ம ப த நி ஸ்ா	‖
பித் துப்பி டி த்தா ற்போலவள்	நித்தி ரைவ	ரா ம ல் இளம்	‖

சரணம்.

; ப ப ப ப ப பா ப பா	; ம நி த ப	ப த ப ம க ரி கா	||
சித்தினிஜா திக்குள் அ வள்	ரத் தி னப்பெண்	ஐ யா ஸ்வா மி	||
; ப ப ப ம க ரி க ரி ஸா	; ப ப ப ப	ப நி த ப பா	||
சித்த மறி ங் தே ந டப் பாள்	நித் தம் உம் ம	னப்ப டி யே	||
; ஸ் நி த ப தா நி ஸ் ஸ்ா	; நி ரி நி ஸ்	ஸ் ரி நி த நி ஸ்ா	||
ஒத் த வி த மாய்ப்பே சு வாள்	சத்தி யந்த	வ கு தவள்	||
; த க் ரி ஸ் ஸ் ரி நி த நி ஸ்ா	நி நி ரி நி நி நி ஸ த	ஸ்ா நி த ப பா ம ப த நி ஸ்ா	||
சித்த ஜ நூல்ப்ப டித் தவள்	வித்தை க்காரி	ஸ்வா மி அவள்	|| தத்தை

ராகம்: முகாரி.
தாளம்: ரூபகம்.

57.

ஆரோஹணம்: ஸ ரி ம ப நி த ஸ்ா.
அவரோஹணம்: ஸ் நி த ப ம க ரி ஸ.

பல்லவி.

; ரீ மா பா நி த த ம || ; பா ப த தா ஸ்ா; ||
இன் னும் என் மே ல் || வர் ம மோ ||
ஸ் நி ரி ஸ் நி த த பா , பா || ரி ம ப த பா த ப ம க ரீ ||ஸா
இ து வும் நல் ல || த ர் ம மோ ||
; ரீ மா பா நி த த ம || ; பா ப த தா ஸ்ா; ||
இன் னும் என் மே ல் || வர் ம மோ ||
த ஸ் ரி க் ரி ஸ்ா ஸ் நி தா பா || ரி ம ப நீ த த ப ம க ரீ ||ஸா
இ து வும் நல் ல || த ர்ம மோ || இன்

அநுபல்லவி.

ஸா , நி நி த த ஸா ஸ ஸா	ரி ; ரி ரி ; ரி ‖
பன் னக பூ ஷ ணன்	அ ரு ளி ய ‖
ஸா ரி க் ரி க் ரி ஸா ஸ நி	ரி ஸ நி த பா த ப ம க ரி ‖ஸா
பா லா வ டி	வே லா ஸ்வா மி ‖
த ஸ ரி க் ரி ஸா நி த தா ஸா	ஸா ; ரி ரி ; ரி ‖
பன் ன க பூ ஷ ணன்	அ ரு ளி ய ‖
ஸா ரி க் ரி க் ரி ஸா ஸா	த ஸ ரி க ரி ஸா ரி ஸ நி த ப ம ‖கரி
பா லா வ டி	வே லா ஸ்வா மி ‖ இன்

சரணம்.

நீ ; தா தா பா பா	மா ; பா த ம க ரி ஸா	||
கன் னி வ ய தில்	அன் னை ய றி யக்	||
; , ரீ ம பா நி த நீ	நீ நீ ரி ஸ் நி த பா பா	||
கைப்பி டித் தென் னை	க லந் து ம ணந் து	||
; , ப த நீ நி தா பா	மா ; ப த ப ம கா ரீ	||
உன் னைப்பி ரி யேன்	என் று த வ	||
; , ரீ ம ப நீ த நீ	; நி த ரி ஸ் நீ த ப பா	||
தொட் டு உ று தி	மொ ழி கள் ப க ர்ந்து	||
; ஸ் நி நி த த ம ப த ஸா	ஸா ; ஸா ஸா ரீ ரீ	||
பின் னொ ரு த்தி யை	என் ப டுக் கை யில்	||
; ஸ் ரி க்கா க் ரி ஸா ஸா	ஸா ; ஸா ஸா ஸ் ரி ஸ் ரி	||ஸ்நித
பி ரி ய மு டன்	வை த்து ம கிழ்ந் து	||
; , த ஸ் ரி க் ரி ஸா ஸா	ஸா ஸா ஸா ஸா ஸ் ரி ரி ஸ்	||நிதா
சோர் ன வ ரு ஷம்	போ ழிந் த னு தி னம்	||
; த ஸா ரீ ஸ் நி த ப	; ம ப நீ த ப ம க ரீ	||ஸா
சு கித் தி ரு ப்ப தை	ச்ச கித் தி ரு க்கை யில்	|| இன்

ராகம்: தோடி. **58.** ஆரோஹணம்: ஸரிகமபதநிஸ்

தாளம்: ஆதி. அவரோஹணம்: ஸ்நிதபமகரிஸ

பல்லவி.

தா நீ ஸ்ா ஸ்ா ஸ்ா ஸ்ா ரி ஸ்ா ஸ் நி ரி ஸ் தா தா நீ ஸ்ா ஸ்ா ஸ்ா |
எல் லா அ ரு மை க ளும் எல் லா ப்பெ ரு மை க ளும் |
ஸ் ரி க் ரி ஸ்ா ஸ் நி தா பா த நி ஸ்ா | ; நி ஸ்ா நி த ப த ப மா த ப தா ||
எல் லா ம் தெ ரிந் த து ரைக் | கெ வள் போ த னை செய் தா ளோ || எல்

அனுபல்லவி.

ஸ் நி ரி ஸ் ஸ் நி த ப மா த ப ம க மா ; ம நீ த பா ம க ப ம க ரி ஸா |
பல் லா ர்க் கும் ச க ல பாக் கிய மும் தான் கொ டுத் துப் |
; ஸ ரி கா ரி ஸா ஸா ரி நி ஸா ஸா | ; ரி கா ம மா பா ப ம த ப தா ||
பா ங் கு ட னே ப ணி வி டை | செய் து வைக் கும் லோ ல ன டி ||

த ப தா ; தா நீ ஸ்ா ஸ்ா ஸ்ா ஸ்ா ரி க் ரி ஸ்ா ஸ் நி தா நீ ஸ்ா |
நல் ல கி ரீ டம் த ரித் த அ ம ர சிம் ஹே ந் தி ர |
ஸ்ா நீ ரி ஸ்ா நீ த நி ஸ்ா ; | ஸ்ா நீ தா பா ம க மா த ப தா ||
நா த ன ரு ளிய ப்ர | தா ப சிம் ம ரா ஐ னு க்கு || எல்

; ப தா நீ தா பா கா மா ; மா நீ தா மா ம க ப ம கா ரி ஸா |
கங் க ணங் க ட்டி ன நாள் மு த லா யி து வ ரை யில் |
; ஸ ரீ க ரி ஸா ஸா ஸா ரி நி | ; ஸ ரி கா ம மா ; ; த ப தா , ||
க டிந் தொ ரு வார் த்தை சொல் லி | அ றி யே ன டி அ வர் ||

தா , தா , த ப த த ரி ஸ் த ப தா ; த நீ ஸா ஸ் ஸா ஸா ஸா ஸா |
எங் கே யி ருந் தா லும் அ வ ரை நி னைந் து ரு க |
; ஸ் ஸ் ஸா ஸா ரி ரி ஸ் நி தா தா | தா நீ ஸா ரி ஸ் தா ; தா ; ||
என் த லை யில் ஈ சன் எ | ழு தி ஞ ர டி ||

; ப தா நீ தா பா பா மா த ப தா ; , த ப ஸ் நி ரி ஸ் த ப தா |
என் க ண வ னுக் கி ணை யுண் டோ ரா ஜா தி ரா ஜர் |
தா த நீ ஸ் ஸா ஸா ஸா ரீ ஸா | ; ஸ் நீ த பா த ப தா ; ; ||
கள் எ தி ரி லே வந் து நி ன்று | கப் ப முங் க ட் ட ||

; த தா த தா தா நீ ஸா ஸா , ஸா ரிக் ரீ ஸா ஸ் நி த ப த நி ஸா |
பொங் கு பு கழ் தா னு டை ய எங் கள் து ரை இ வ ரைப் போல் |
ஸா ரீ ரீ ஸா தா , நீ , ஸா | ; ஸ நீ ப தா பா ப ம த ப தா ||
பூ த லத் தில் உண் டோ என் | போல் லா த கா ல ம டி || எல்

59.

ராகம்: பந்துவராளி.
தாளம்: ஆதி.

ஆரோஹணம்: ஸ ரி க ம ப த நி ஸ்
அவரோஹணம்: ஸ் நி த ப ம க ரி ஸ

இரண்டுகளைச் சவுக்கம்.

பல்லவி.

; ;; ஸ்ா ஸ்ா ரி ஸ்ா ; ; ஸ் நி தா தா நீ ; ஸ்ா ; |
மித் தி ரையில் சோ ப்ப ன த்தில்

ஸ்ா நீ தா பா பா த நி பா மா | பா மா கா மா க ம ப ம க ரி ஸா ||
நே ற்று ரா த்தி ரி | மே டை மீ தி னில் ||

; ;; ஸா ஸா ரீ கா மா பா மா தா தா பா தா நீ ஸ்ா |
நே ர்த்தியா யு கந் தி ரு ந் த து

ஸ்ா ; ; ஸ்ா ரி ஸ்ா ஸ் நி தா | பா பா தா பா பா தா நீ ஸ்ா || ஸ் நி ரி ஸ் நி த
அ த்து யி லெ நி னைந் | து நி னை ந்து உரு கு த டி ||

அனுபல்லவி.

;;; ஸ்ா ஸ்ா ஸ் நி தா ப ம பா மா கா மா க ம ப ம க ரி ஸா |
முத் த மி ழும் கீ ர்த்தி கொண் ட |

;ஸா ஸா ரீ கா மா பா மா | பா தா பா மா பா தா நீ ஸ்ா ||
முக் த ன்அம ர சி ம் | மே ந் த்ர பூ பன் ||

ஸ் நி தா தா நீ ; ; ஸ்ா ; ; ஸ்ா ரீ ஸ்ா ஸ் நி தா நீ ஸ்ா |
பு த்ரன் ப்ர தா ப ரா ஜ து ரை |

ஸ்ா ; நீ ஸ்ா ரீ ஸ்ா தா தா | நீ தா பா மா தா பா தா ; || ஸ் நி ரி ஸ் நி த
போ ஜ னென்று எ ண் | ணடி மாங் கு யி லே ||

சரணம்.

பா தா பா ; பா ப ம க க ப ம க ரீ , ஸா ரீ கா , பா ம தா |
மா வ லபோ ரத்ன ஆ ர மோ தி க ழு மா ர் ப |

பா ஸா ரீ கா மா தா பா ; | பா தா பா மா த ப தா நீ ஸ்ா ||
மோ ம லர்ந் த மு க மோ | என் ன மோ நா ன றி யே னே ||

ஸ் நி தா தா நீ ; ஸ்ா ஸ்ா ; ஸ்ா ரிக் ரீ ஸ்ா ஸ் நி தா நீ ஸ்ா |
நா லு ஜா ம மும் நா லு யு க மா கு த டி |

ஸ்ா ரீ ரீ ஸ்ா ஸ் நி தா நீ ஸ்ா | ஸ்ா நீ தா பா பா ப ம த ப தா || ஸ் நி ரி ஸ் நி த
நா னென்ன செய் வே ன டி | அன் ன மே நீ சொல்வ ய டி ||

27

ராகம்: பியாகடை. **60.** ஆரோஹணம்: ஸ க ரி க ம ப த ப ஸ்.

தாளம்: ஆதி. அவரோஹணம்: ஸ் நி த ப ம க ரி ஸ.

பல்லவி.

; ம க மா பா , த பா ஸ் நி ரீ	ஸ்ா ; ; ஸ் நி	த ப த ப ம க ம ரீ	‖
யா ருக் கா கி லும் ப ய	மா சும்	மா சோல் ல ட்டும்	‖
; க ம ப த நி த ப ப ம க ரி க ப ம	க ரீ , ஸா ;	ரி ஸ் நி ஸ் த ப ம ப	‖ ம க
அ தி லென் ன ர க சி ய	மா	அ	‖ யா

அநுபல்லவி.

; , க ம ப த ப பா ஸ்ா ஸ்ா ஸ்ா	; , ரீ ஸ் ரீ	நீ நீ , த பா	‖
போ ருக் குள் வி ஜ ய ன் இம்	மோ டி லிங்	க து ரை	‖
; , ரீ ஸ் ரீ நீ நீ , த பா	ம ப த நீ த பா	ப ம த ப ம ப ம க	‖ ம ரி
போ கங் கி டைத் த தென் றன்	யோ க ம	ல் ல வோ பெண் ணே	‖ யா

சரணம்.

;, தா ப பா பா பா ம ப ம க	ம ரி க ம பா பா	ப த நீ தா பா ||
நான் பி டி த்த து எ ன் ன	முருங் கைக் கோம்	புப் பி டி யா ||
; க ம ப த நி த த ப பா ப ப ம க	ம ரீ க ம பா ப	பா பா தா பா ||
ந ட த்தை தெ ரிந் த வ	ரு க்கு ஒருத் தர் சொன்	ன ப டி யா ||
;, பா த பா ஸ்ா ஸ்ா , ஸ் ஸ்ா	;, த ரி ஸ்ா ரி	நீ நீ , த பா ||
மான் போல் வி ழி யார்க் கெல் லாம்	இ து தான் ஒ	ரு நோ டி யா ||
;, த ரி ஸா ரி நீ நீ , த பா	;, ம ப த பா	ஸ் நி த ப ம ப ம க || ம ரி
வஞ் சி யே இ தற் கு நான்	அஞ் சி ன	கு டி யா || யா

அனுபந்தம்—1.

ஸ்வரப்படுத்தி யிருப்பதில் உபயோகப்படுத்தியுள்ள
குறியீடுகளுக்கு விளக்கம்.

,	ஒரு மாத்திரை அளவு
;	இரண்டு மாத்திரை அளவு
.	மேலே புள்ளி வைத்திருந்தால் மேல் ஸ்தாயியைக் காட்டும். உதாரணம்: ஸ்
.	கீழே புள்ளி வைத்திருந்தால் கீழ் ஸ்தாயியைக் காட்டும். உதாரணம்: ஸ
——	மத்திமகாலம்
‖	ஆவர்த்தன முடிவு
|	அரை ஆவர்த்தனம்.

அனுபந்தம்—2.

ராக அட்டவணை.

	ராகம்.	பாட்டு முதல்வரி.	பக்க எண்.	
1	கல்யாணி	வருவார் வருவார் என்றேன்	3,	73
	,,	தையலே உனைநினைந்து	4,	75
	,,	எங்காணும் வரவர	5,	77
	,,	எல்லாம் அறிவேன்	6,	80
	,,	எத்தைக் கண்டு நீ	7,	82
	,,	காணாமல் இருந்தால்	45,	159
	,,	தத்தைமொழியாள்	64,	201
2	சாவேரி	எத்தனை சொன்னாலும்	8,	84
	,,	உன்னைத் தூதனுப்பினேன்	62,	196
	,,	இதைவிட இன்னும் வேறே	63,	199
3	காம்போதி	பதறி வருகுது	9,	86
	,,	இவன் ஆரோ	10,	88
	,,	மனதறியாமல்	11,	90
	,,	நடமாடித் திரிந்த	12,	92
	,,	காணாமல் விணிலே	55,	182
4	,,	நேற்று ராத்திரி	61,	193
5	அடானா	திருவொற்றியூர்	13,	94
	தோடி	எந்நேரமும்	44,	96
	,,	தாயே யசோதா	15,	98
	,,	யார்போய்ச் சொல்லுவார்	16,	100
	,,	எல்லா அருமைகளும்	66,	206
6	பியாகடை	வருவார் அழைத்துவாடி	17,	103
	,,	இன்னும் பாராமுகம்	48,	167
	,,	சிதம்பரம் அரஹரா	49,	169
	,,	யாருக்காகிலும் பயமா	68,	210
7	பைரவி	இனிமேல் அவருக்கும்	18,	105
	,,	வேலவரே உமைத் தேடி	19,	108
	,,	முகத்தைக் காட்டியே	20,	110
	,,	சிவ சிதம்பரம்	53,	177
8	சாரங்கா	பேயாண்டிதனைக் கண்டு	21,	113
9	சகானா	இனிஎன்ன பேச்சு	22,	116

பொருள் தெரியவேண்டுவதில்லை என்ற காரணத்தால், பாட்டுக்களைப் பிழையோடு பாடுவதே ஒரு வழக்கமாய்ப் போய்விட்டது. அவற்றைக் கூடியவரையில் திருத்தியிருக்கிறோம். இதைத் திருத்தி உதவிய திரு. டி. கே. சிதம்பரநாத முதலியார் அவர்களுக்கு எங்கள் நன்றி உரியது.

திருத்தங்கள்.

பாட்டு எண்	வரி	திருத்தம்
1	சரணம் 2. வரி 2	நீ மயங்காதே யென்ன சேமே லேறி வருவார்
2	பல்லவி 1	நினைந்து உருகி
,,	அனுபல்லவி 1	வையம் புகழ ஓங்கும்
4	சரணம் 6	மறைத்தொரு
	,, ... 8	பேதத்தின் தொழில்
6	அனுபல்லவி 3	இருக்குமென்தனாலே
	சரணம் 2. 2	விரலத்தனை
7	அனுபல்லவி 2	மார்பினிற் பாயுதே
	சரணம் 4	என்மீது
9	,, ... 1	மனதுள்ள
10	அனுபல்லவி 1	பேரண்டத்தில்
	சரணம் 1	சுமந்தென்ன
	,, ... 5	பரவையவள்
11	அனுபல்லவி 1	அவர் பாதமே
	,, ... 2	பணிந்தல்லால் ஒன்றறியேன்
	சரணம் 4	ஒருவழி சொல்லடி
	,, ... 5	மனங்கலங்கி
12	அனுபல்லவி 2	செம்பொன்
14	சரணம் 1	அன்னையோ
15	,, ... 3	அந்த வெளியில் நடம் ஆடத் துணிந்தாரே
15	சரணம் 4	அதைவிடப்பெருவெளி இருக்குதென்றால் இங்கே
16	,, ... 7	பொன்
17	பல்லவி 1	விடியுமளவும்
	அனுபல்லவி 1	வில்லுப் புருவமும்
	சரணம் 3	தன் தலை
	,, ... 4	மிகவேதான்
18	பல்லவி 1	காட்டியே
	சரணம் 2	சாய்ந்தவண்ணம்
19	அனுபல்லவி 2	வழக்காடி நின்றாண்டி
	சரணம் 1	பாரில்
	,, ... 4	ஒருவரும் அற்றாண்டி
20	அனுபல்லவி 2	தப்பிதம் போதுமே
	சரணம் 3	சுகந்த
22	,, ... 4	கணக்கினில் நில்லாது
	,, ... 6	ஓங்குமுயர்

பாட்டு என்	வரி		திருத்தம்
23	சரணம்	 2	அனுதினமும்
24	,,	 6	இருக்காப்பும் குறுநகையும்
25	,,	 1	அனுதை
27	அனுபல்லவி	 1	நல்வேளை
	சரணம்	 4	விழுந்த கதை போலும்
28	,,	 8	தோழிற் தொடியாட
29	அனுபல்லவி	 2	பதியான்
30	சரணம்	 3	புல்லானே
	,,	 4	வெல்லானே
	சரணம் 2.	 3	மையலுங்கொண்டேனே·
	,,	 4	மெய்யும் பசந்தேனே
32	அனுபல்லவி	 1	பங்கில் உறைந்திடும்
33	பல்லவி	 1	மருந்திதை
	அனுபல்லவி	 1	சேருமருந்து
	சரணம் 2.	 1	நாடும் மருந்து
	,,	 2	தேடும் மருந்து
	,, 3.	 3	காணு மருந்து
35	சரணம் 1.	 2	நொறுங்கிடச் சாடும்
41	பல்லவி	 2	மறவாதருள்விர்
	சரணம்	 1	அரவசையப்
	,,	 4	செஞ்சடை யசைய
	,,	 5	பொங்குபுலி யதளசைய
45	,,	 2	மும்மலமாயை
51	சரணம்	 1	இங்கே அவர்
	,,	 2	வந்திட
52	,,	 4	சர்க்கரை
53	அனுபல்லவி	 1	சோலைசூழ்
54	சரணம்	 8	என்னடி மெத்த
56	,,	 2	நித்தம் உம் மனப்படியே
57	அனுபல்லவி	 1	அருளிய
	சரணம்	 2	கலந்து மணந்து
58	அனுபல்லவி	 1	சகல பாக்கியமும்
	சரணம்	 1	இதுவரையில்
	,,	 2	வார்த்தை சொல்லி அறியேனடி
	,,	 5	ராஜாதி ராஜர்கள்
	,,	 6	எதிரிலே வந்துநின்று கப்பமுங் கட்ட
	,,	 7	பொங்கு புகழ் தானுடைய எங்கள் துரை இவரைப்போல்
	,,	 8	பூதலத்தில் உண்டோ என் பொல்லாத காலமடி